

LUNI 17 MAI 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.05)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar reluată sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 6 mai 2010.

2. Declarațiile Președinției

Președinte. – Pentru început, aș dori să vă ofer câteva informații. În primul rând, astăzi, în Uniunea Europeană se sărbătorește cea de-a șasea Zi internațională împotriva homofobiei. Exact acum 20 de ani, Organizația Mondială a Sănătății a eliminat homosexualitatea din Clasificarea internațională a bolilor. Uniunea Europeană combate discriminarea pe toate fronturile. Aceasta cuprinde și homofobia. Obligația de a-i proteja pe cei discriminați este inclusă în cele mai importante actele juridice ale noastre – în tratat și în Carta Drepturilor Fundamentale, la care se face referire în tratat.

În al doilea rând, în această lună am sărbătorit cea de-a 60-a aniversare a Declarației Schuman, iar pe 8 și 9 mai, Parlamentul a organizat zile ale porților deschise la Bruxelles și Strasbourg. Vizitatorii au avut posibilitatea de a observa îndeaproape activitatea Parlamentului și de a afla cum se desfășoară aceasta. Clădirile au fost deschise tuturor cetățenilor. În total, peste 33 000 de cetățeni ai Uniunii Europene au vizitat Parlamentul la Bruxelles și Strasbourg. De asemenea, această Cameră a găzduit o reuniune cu 800 de tineri din toate țările Uniunii Europene. Alături de mine au participat 11 deputați din Parlamentul European. Am vorbit cu cei prezenți, am discutat aspecte privind Uniunea.

Al treilea punct este următorul: Săptămâna trecută, marți 11 mai, am avut marea onoare de a înmâna Premiul Charlemagne pentru Tineri la Aachen. Premiul întâi a fost câștigat de proiectul „Train for Europe” din Germania. Premiul al doilea a fost câștigat de un proiect din Irlanda, iar al treilea de un proiect din Bulgaria. Au participat la concurs tineri din toate țările Uniunii Europene. Proiectul german a reunit reprezentanți din 21 de țări europene, 24 de școli profesionale lucrând împreună la conceperea și construirea unui tren. Principalul premiu Charlemagne a fost înmănat la 13 mai, la două zile după premiul pentru tineri, tot la Aachen, primului-ministru al Poloniei, Donald Tusk.

În al patrulea rând, săptămâna trecută, am participat la Conferința președinților parlamentelor Uniunii Europene de la Stockholm. Au fost reprezentați președinții tuturor celor 40 de parlamente naționale. S-a discutat despre viitoarea cooperare și despre viitoarea președinție belgiană. Conferința a fost organizată de prietenii noștri din parlamentul suedez împreună cu cei din parlamentul spaniol, care deține în prezent președinția Uniunii Europene. Vom organiza, printre altele, reuniuni periodice ale comisiilor parlamentare, precum și ședințe comune ale parlamentelor naționale europene.

De asemenea, aș dori să îmi exprim urările de bine și felicitările. Două state membre ale Uniunii Europene, Regatul Unit și Ungaria, au guverne noi. Le urăm să aibă parte de stabilitate. În Uniunea Europeană, este foarte necesar să avem guverne stabile. Acestea sunt necesare, printre altele, pentru a permite adoptarea rapidă a deciziilor. Reprezentăm metoda comunitară a Uniunii Europene, însă cooperarea cu guvernele este, pentru noi, de o importanță fundamentală pentru eficiența activității Uniunii Europene și pentru randamentul său pentru cetățeni.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare

(Procesul-verbal al ședinței precedente a fost aprobat)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să vă amintesc că în această dimineață în Afghanistan, doi soldați din Brigada Taurinense au fost omorâți într-un atac.

Uniunea Europeană joacă un rol dificil pe scena păcii și a războiului și solicit, la începutul ședinței, ca Parlamentul să se alăture în transmiterea condoleanțelor și al sprijinului pentru familiile victimelor, în această perioadă foarte dificilă.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, de fapt am solicitat să mi se acorde permisiunea de a vorbi timp de un minut pentru a spune același lucru ca și colegul meu, dl Mauro, așa că mă alătur dlui Mauro în exprimarea condoleanțelor. Cred că gândurile întregului Parlament se îndreaptă acum către cei doi soldați italieni care au fost omorâți în această dimineață.

Consider că durerea trebuie îmbinată cu indignare, solidaritate cu familiile, sprijin pentru cei răniți și respingerea tuturor formelor de terorism. Cu toate acestea, trebuie să existe acțiuni reînnoite ale UE, alături de statele individuale, pentru a asigura că misiunea de pace este și mai eficientă și că se poate desfășura în condiții mai sigure.

Președinte. – Vă mulțumesc, domnilor, pentru că mi-ați atras atenția asupra acestor aspecte. Este foarte important să ne exprimăm întotdeauna solidaritatea cu soldații care, în numele nostru, luptă împotriva terorismului, precum și a altor forme de abuz în Afganistan și în alte țări. Ar trebui să ne exprimăm solidaritatea cu angajamentul față de cauza noastră comună, o cauză care continuă să fie importantă în întreaga lume. Acesta este obiceiul nostru în Parlamentul European. Mulțumesc încă o dată ambilor deputați pentru că mi-au atras atenția asupra acestor aspecte.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Dle Președinte, dacă ne amintim de pierderile tragice din Afganistan, ar trebui să ne amintim, de asemenea, că aproape zilnic, pierdem soldați britanici care își dau viața în cadrul misiunii NATO care se desfășoară în această țară. Ar trebui să recunoaștem pierderile tragice și să ne exprimăm solidaritatea față de familiile întregului personal care își desfășoară activitatea sub auspiciile NATO, indiferent din ce țară provine acesta.

Președinte. – Sunt într-un tot al acord cu dvs. Consider că împărtășim cu toții aceeași opinie în această privință. Vorbim despre europeni care ne reprezintă pe toți în lupta împotriva terorismului și a tuturor formelor de violență din lume. Ei sunt reprezentanții noștri.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Dle Președinte, consider că este corect să îi omagiem pe cei care mor în luptă, așa cum tocmai ați făcut. De asemenea, este corect să ne gândim la toți lucrătorii care mor în fiecare zi la locul de muncă deoarece angajatorii nu le asigură resursele necesare pentru a lucra în bune condiții.

4. Calendarul perioadelor de sesiune din 2011: consultați procesul-verbal

5. Componenta comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

6. Componenta Parlamentului: consultați procesul-verbal

7. Semnarea actelor adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară: consultați procesul-verbal

8. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

9. Declarații scrise caduce: consultați procesul-verbal

10. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

11. Petiții: a se vedea procesul-verbal

12. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

13. Ordinea lucrărilor

Președinte. – Vom trece acum la ordinea de zi. A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi, astfel cum a fost adoptat de Conferința președinților la 12 mai 2010, în conformitate cu articolul 140 din Regulamentul de procedură.

Luni – nicio modificare.

Marți - nicio modificare.

Miercuri:

Am primit o scrisoare din partea dlui Casini, președintele Comisiei pentru afaceri constituționale, prin care comisia solicită Parlamentului European să consulte Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la propunerea de regulament referitoare la inițiativa cetățenească în temeiul articolelor 304 și 307 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Anticipez că votul privind aceste propuneri în urma consultării va avea loc miercuri la ora 12.00.

(Parlamentul a acceptat cererea)

Vom prezenta în continuare stabilirea finală a ordinii lucrărilor. În ceea ce privește zilele de luni și marți, nu au existat cereri sau observații privind amendamentele la ordinea lucrărilor. Cu toate acestea, există o propunere referitoare la ziua de miercuri. Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) a solicitat votarea raportului dlui Czarnecki referitor la descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2008, secțiunea II – Consiliul. Dna Gräble va muta cererea în numele Grupului PPE.

Ingeborg Gräble, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle Președinte, în această dimineață Consiliul a răspuns la întrebările restante prin intermediul președinției spaniole. Prin urmare, este îndeplinită una dintre principalele condiții pentru votarea raportului. În plus, prin intermediul președinției spaniole, s-a deschis perspectiva unei discuții comune și a elaborării unei proceduri adecvate de descărcare de gestiune, îndeplinind astfel cea de-a doua condiție principală.

Astfel, Consiliul se supune controlului Parlamentului – și trebuie să recunoaștem că acesta este un moment important. Prin urmare, recomand tuturor grupurilor să voteze în favoarea includerii pe ordinea de zi a deciziei privind descărcarea de gestiune. Cu toate acestea, rezoluția propriu-zisă va fi discutată în cadrul sesiunii din iunie.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, voi fi concis. Putem susține această propunere din motivele menționate. S-a trimis o scrisoare oficială Parlamentului. Și eu consider că este un semn bun că Consiliul este pregătit sau, cel puțin, așa sper, să dea dovadă față de Serviciul pentru acțiune externă de aceeași transparență și disponibilitate de a ajunge la un consens de care a dat dovadă aici. În această privință, sunt de acord cu dna Gräble.

Bart Staes, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Doamnelor și domnilor, trebuie să spun că sunt surprins că cele două mari grupuri promit acum să voteze acest raport. În cadrul Comisiei pentru control bugetar a avut loc o reuniune a coordonatorilor pe care am prezidat-o eu însumi. În această dimineață, s-au primit, într-adevăr, documente din partea Consiliului, pe care le-am examinat. Printre acestea se numără o anexă care este identică cu anexa la documentul pe care l-am primit la 10 martie.

De fapt, nu s-a schimbat nimic și aș dori să recomand să votăm împotriva includerii raportului Czarnecki pe ordinea de zi a acestei sesiuni. În opinia mea, și o spun foarte ferm, Consiliul pur și simplu ne distrage atenția.

(Parlamentul a acceptat cererea)

Președinte. – Votarea raportului Czarnecki va avea loc miercuri. Termenul de depunere a amendamentelor este marți, 18 mai, la ora 12.00.

Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a solicitat amânarea dezbaterii asupra raportului dnei Bauer privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier pentru următoarea sesiune. Solicitarea va fi mutată de raportor, dna Bauer.

Edit Bauer, raportoare. – (HU) Dle Președinte, la 22 martie, am primit un răspuns din partea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale la solicitarea mea ca acest raport să fie depus cu ocazia sesiunii plenare din mai. În răspunsul său, Comisia a precizat că, întrucât între 28 aprilie, data la care comisia a votat raportul, și această sesiune plenară este mai puțin de o lună, perioada obișnuită de așteptare, acest raport nu poate fi depus la sesiunea plenară din mai. Cu toate acestea, fără ca nimeni să solicite acest lucru, Consiliul de Miniștri – probabil la recomandarea grupului politic socialist – a hotărât să fie depus la această sesiune plenară, indiferent dacă a trecut sau nu o lună. Prin urmare, grupurile politice pur și simplu nu au avut timp să își formuleze pozițiile sau să discute asupra acestui raport. Astfel, solicit amânarea acestuia până la sesiunea plenară din iunie.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, mi se pare curios că dna Bauer, pe care o stimez foarte mult, nu a menționat că raportul a fost respins. Mi se pare la fel de curios că dna Bauer a omis să menționeze că a fost în contact cu Consiliul cu privire la un raport care a fost respins. Aceasta nu este procedura parlamentară obișnuită. Prin urmare, este absolut just ca aceasta să fie inclusă pe ordinea de zi.

(Aplauze)

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Este adevărat că această propunere legislativă a Comisiei a fost respinsă în Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.

Cu toate acestea, Parlamentul are bunul obicei de a acorda o perioadă ulterioară de așteptare de o lună pentru a asigura că suntem bine pregătiți pentru sesiunea plenară. Contrar dorințelor raportoarei, această lege cutumiară a Parlamentului a fost încălcată în acest caz. Este o propunere foarte complicată, iar grupurile trebuie să se pregătească și ele, ceea ce este imposibil în două zile.

Din acest motiv, vă solicit să sprijiniți sugestia raportoarei ca votarea acestei propuneri să fie amânată pentru sesiunea plenară din iunie.

(Parlamentul a acceptat cererea)

Președinte. – Dezbateră privind raportul Bauer va fi amânată până la următoarea sesiune.

Joi

În ceea ce privește ziua de joi, există următoarea propunere: Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) a solicitat înlocuirea dezbaterii privind arestarea jurnalistului Ernest Vardanyan în Transnistria, planificată pentru joi după-amiază, cu o dezbateră privind situația din Thailanda. Astfel, în loc de dezbateră privind arestarea jurnalistului Ernest Vardanyan în Transnistria, vom avea o dezbateră privind situația din Thailanda. Solicitarea va fi explicată mai detaliat de dl Preda.

Cristian Dan Preda (PPE). - Am cerut înlocuirea dezbaterii referitoare la starea jurnalistului arestat în Transnistria, arestat în mod ilegal și pentru acuzații sinistre, cu o dezbateră despre Thailanda, în condițiile în care situația din Thailanda s-a agravat în mod dramatic în ultimele zile. Solicităm colegilor din toate grupurile politice să ne aplecăm cu atenție asupra acestei situații din Thailanda.

Președinte. – Am audiat o explicație a solicitării. Cine ar dori să ia cuvântul în favoarea solicitării?

Ioannis Kasoulides, în numele Grupului PPE. – Dle Președinte, situația din Thailanda se deteriorează în fiecare oră; sunt în joc vieți umane; acesta pare un aspect mult mai important pentru o dezbateră urgentă, pe care Parlamentul să îl discute joi. În același timp, există unele evoluții ale situației dlui Ernest Vardanyan în statul separatist numit Transnistria, pe care inițiatorii ar dori să le examineze. Prin urmare, susțin înlocuirea acestui aspect cu o discuție privind Thailanda.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, am senzația că orice am discuta și am hotărâ aici, nu se va schimba nimic, nici în Thailanda și nici în Transnistria, așa că este inutil să aducem modificări.

Președinte. – Dezbateră privind arestarea jurnalistului Ernest Vardanyan în Transnistria va fi înlocuită de o dezbateră privind situația din Thailanda. Sunt aspecte urgente, care se discută joi după-amiază.

Ordinea lucrărilor pentru sesiunea plenară a fost stabilită.

(Parlamentul a acceptat cererea)

(Ordinea lucrărilor a fost în acest fel stabilită)

14. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președinte. – Următorul punct este discursul de un minut privind problemele de importanță politică (*articolul 150 din Regulamentul de procedură*).

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle Președinte, în afara presiunilor legate de cuantumul financiar, incertitudinea din zona euro...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor și a solicitat liniște în Parlament)

Președinte. – Doamnelor și domnilor, vă rog nu vorbiți în Parlament pe parcursul sesiunii plenare dacă nu puteți face acest lucru în mod discret. Stimați colegi din ambele părți ale Parlamentului European și din centru, stimați președinți ai grupurilor politice, stimată coleg din Luxemburg, vă rog luați loc și nu mai vorbiți. Stimați colegi, aceasta este o sesiune plenară, așa că vă rog să nu mai vorbiți și să ne oferiți ocazia de a continua discursurile de un minut.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle Președinte, în afara presiunilor legate de cuantumul financiar, incertitudinea din zona euro se datorează, de asemenea, retoricii politice abundente din partea instituțiilor politice și a politicienilor. Guvernanța economică europeană defectuoasă a reacționat, în opinia mea, prea târziu. Bineînțeles că avem nevoie de echilibru financiar în Europa.

În același timp, acum este momentul ca uniunea politică europeană să guverneze uniunea economică printr-o strategie de ieșire din criza mondială și să introducă un cadru de reglementare mai eficient pentru funcționarea piețelor financiare și pentru protejarea monedei euro împotriva presiunilor speculative. De exemplu, mă refer la nevoia de a revizui directiva referitoare la abuzurilor de piață. În aceeași măsură, îmi reiterez propunerea de a crea o autoritate europeană responsabilă cu evaluarea capacității de împrumut.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Dle Președinte, pentru că la 11 martie, „Ziua europeană a victimelor terorismului”, nu am avut ocazia de a-mi exprima omagiul față de aceste victime, recunoscând sacrificiul enorm făcut de cei care au plătit prețul suprem în numele libertății, doresc să o fac acum, în Parlament.

Trebuie să începem de urgență să elaborăm o directivă pentru a proteja drepturile victimelor terorismului, care sunt întotdeauna cele neglijate și care suferă umilința de a fi puse pe picior de egalitate, în mod nedrept, cu asasinii lor.

Este timpul ca noi, în cadrul acestor instituții europene, să recunoaștem demnitatea victimelor terorismului și să le ajutăm să își apere dreptul la protecție și justiție. Acest drept ar trebui încorporat în curând într-o lege care îi onorează pe toți cei care fac acest lucru posibil, al cărei prim articol trebuie să prevadă că sprijinul pentru victimele terorismului presupune recunoașterea dreptului lor la justiție și că niciun guvern nu ar trebui să plătească pentru acest lucru.

Solicit tuturor celor care se află în poziția de a apăra victimele să nu uite niciodată că adevărata pace este o pace născută din justiție și că aceasta este singura pace pe care noi, cei care credem în libertate și democrație în Europa și oriunde în lume, trebuie să o apărăm.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Dle Președinte, închiderea unei mari părți a spațiului aerian european în ultimele săptămâni ca urmare a erupției vulcanului islandez a avut consecințe grave pentru întreaga economie europeană. Acest lucru este valabil, în mod evident, pentru pasagerii, companiile aeriene și aeroporturile din sectorul aviației, dar este valabil și pentru sectorul turismului.

Despre aceste lucruri am dorit să vorbesc. În Spania, aceasta este a doua industrie ca dimensiune. În insulele din care provin, este industria principală. Efectele norului vulcanic asupra industriei turismului stârnesc îngrijorare. Se vorbește despre pierderi de 42 de milioane de euro pe zi. A reprezentat o lovitură serioasă pentru sectorul turismului, viitoarele repercusiuni fiind tot atâtea motive de îngrijorare.

Dl Tajani, comisarul pentru industrie și antreprenoriat, s-a angajat să analizeze pierderile din acest sector. Aș dori să solicit astăzi un pachet urgent de salvare, atât pentru aceste companii aeriene, cât și pentru celelalte companii din sectorul turistic, precum și ca sectorul turismului să fie considerat o prioritate.

Henri Weber (S&D). – (FR) Dle Președinte, Uniunea Europeană dispune de numeroase instrumente pentru a deveni liderul mondial în fabricarea de mașini curate și în special de mașini electrice.

Comisia trebuie să asigure că acest proiect este un obiectiv european major, încurajând cooperarea între marile companii producătoare de automobile de pe continentul nostru, cooperare care se extinde de la cercetare și dezvoltare până la marketing. Trebuie să încurajeze instalarea generalizată de puncte de încărcare accesibile și interoperabile în Europa, începând cu zonele urbane. Trebuie să elaboreze și să aplice norme și standarde comune – dacă este posibil, la nivel internațional, dar în mod sigur la nivel european – și trebuie să facă acest lucru neîntârziat. În cele din urmă, trebuie să încurajeze statele membre să înlocuiască treptat parcul de vehicule cu combustie cu mașini electrice.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Astăzi, sărbătorim Ziua internațională împotriva homofobiei. Nu pot să înțeleg de ce există încă numeroase persoane care ignoră violența pe motiv de orientare și identitate sexuală. O condamn vehement, după cum condamn orice formă de violență pe motiv de rasă sau origine etnică, religie sau credință, vârstă sau dizabilitate.

Sunt foarte preocupată de declarațiile înșelătoare, ofensive și chiar alimentate cu ură care încă se pot auzi. Sunt șocată mereu de actele de violență, atât verbală cât și fizică, comise împotriva persoanelor de aceeași orientare sexuală sau a membrilor diferitor minorități.

Astăzi, majoritatea europenilor spun că burkha ar trebui interzisă. Deși sunt de acord că nimeni nu ar trebui să le oblige pe femei să poarte astfel de haine, sunt îngrijorată că o interdicție ar putea produce rezultatul contrar celui scontat: femeile care sunt pregătite să poarte burkha vor ajunge la închisoare. Nu putem permite ca argumentele religioase să dea naștere la discriminare și violență. În cele din urmă, suntem cu toții oameni, deci trebuie să analizăm cu atenție dacă nu putem să dăm dovadă de mai multă toleranță față de cei care sunt diferiți de noi sau dacă pur și simplu nu dorim să facem acest lucru.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să vă atrag atenția asupra inițiativei „Agenda cetățenilor în domeniul științei și inovării”, lansată de președinția spaniolă a Consiliului prin intermediul Ministerului științei și inovației.

Publicul european este invitat să viziteze site-ul web „www.reto2030.eu” și să selecteze ce provocări din știință și inovație, din cele înaintate de paisprezece personalități europene, ar trebui soluționate până în 2030. Rezultatele pot fi vizualizate online și pe o tabelă de marcaj în holul clădirii Consiliului European din Bruxelles până pe 26 mai. Consiliul Competitivitate va fi informat la acea dată cu privire la rezultat.

Vă îndemn pe toți să votați pentru una dintre aceste provocări și să difuzați informații referitoare la inițiativă în țările dvs. pentru ca, așa cum ar spune Jean Monnet, participarea noastră personală să ne permită să evoluăm către o Uniune Europeană pentru indivizi, către o Uniune Europeană pentru public.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, democrația necesită instituții ale căror sarcini sunt monitorizarea drepturilor civile, pentru ca acestea să fie independente de stat și de autoritățile de partid. Cerințele din directivele UE privind organismele de reglementare sunt identice în ceea ce privește independența deplină și competențele semnificative, imparțialitatea și transparența.

Din păcate, în Bulgaria, se modifică unele dintre reușitele confirmate ale sistemului nostru democratic, precum extinderea mandatului peste cinci ani, posibilitatea realegerilor și un sistem prin rotație pentru schimbarea personalului – toate sunt măsuri care garantează independența. Se aduc modificări fără analiză sau perspective, distanțându-ne de bunele practici europene.

Reducerea cheltuielilor este singurul argument utilizat pentru subminarea instituțiilor care combat discriminarea, reglementează mass-media și protejează concurența. Există deja tendința ca acțiunile să fie direcționate către instituțiile financiare și de audit.

Atrag atenția Parlamentul European și Comisiei Europene asupra acestui aspect deoarece sper că aceste intenții vor fi contracarate.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să subliniez din nou importanța declarației scrise privind corupția pe care am propus-o împreună cu alți patru deputați și care a fost aprobată de jumătate plus unu din Parlamentul European, cu scopul angajării Consiliului și Comisiei în vederea unei legislații cu adevărat eficiente în combaterea corupției.

M-am întors dintr-o vizită pe care am făcut-o în Grecia în numele Comisiei pentru control bugetar și unul dintre motivele crizei structurale din Grecia este, fără îndoială, irosirea banilor publici, fenomen care are loc și în Italia: Italia este măcinată de corupție, după cum am văzut recent. Corupția se bazează în principal pe gestionarea ilegală a banilor publici și pe legătura dintre o facțiune politică și o facțiune a oamenilor de afaceri și a crimei organizate din rândul funcționarilor.

Este important ca Parlamentul European să exercite presiuni mari asupra Comisiei și statelor membre – statele membre care nu se conformează trebuie penalizate – și ca instituțiile europene responsabile de controlarea corupției și lupta împotriva crimei organizate să fie consolidate.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, astăzi, de Ziua internațională împotriva homofobiei, aș dori să vă solicit tuturor să vă amintiți de toți cei care au fost victimele violenței și insultelor personale, precum și abuzului mental și fizic în ultimul an în statele membre ale UE, pe motiv de identitate sexuală.

În temeiul tratatului UE, discriminarea pe motiv de orientare sexuală este interzisă, și totuși această interdicție nu este pusă în aplicare în mod consecvent de statele membre. În state membre precum Lituania, autoritățile încearcă să interzică Parada diversității, incitând la o atmosferă de homofobie. În țara mea, Germania, se încearcă să nu se combată homofobia în școli. Dle Președinte, trebuie să se asigure că protecția împotriva discriminării pe considerente de orientare sexuală este respectată ca drept al omului.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) La 24 februarie, împreună cu reprezentanți din Letonia și Polonia, am transmis o declarație scrisă privind tratamentul egal pentru fermierii din Uniunea Europeană, care atrage atenția asupra subvențiilor inegale pentru fermieri în statele membre ale UE. În unele state membre, subvențiile sunt de 7 ori mai ridicate decât cele minime, în medie de 4 ori, iar numeroase noi state membre ale UE se situează sub media UE. O astfel de situație nu respectă unul dintre cele mai importante principii ale Comunității – principiul solidarității. Solicit Consiliului, Comisiei și Parlamentului să egalizeze plățile directe sau cel puțin să reducă disparitățile și, în același timp, să pună elimine tratamentul inegal al fermierilor din statele membre. Le solicit colegilor deputați să sprijine declarația scrisă numărul 11 privind tratamentul egal al fermierilor în Uniunea Europeană.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, aș dori să vă atrag atenția asupra problemei chiropraxiei. Aceasta este o profesie medicală independentă care se axează pe diagnosticarea, tratarea și prevenirea disfuncțiilor mecanice ale sistemului musculo-scheletal și a efectului acestora asupra sistemului nervos și a stării generale de sănătate prin intermediul terapiei manuale.

Deși chiropraxia se predă la cursuri universitare independente, armonizate în întreaga Uniune Europeană, aceasta trebuie să fie recunoscută uniform în Uniunea Europeană. Pentru a garanta accesul la aceleași îngrijiri medicale și același tratament pentru pacienții din întreaga Uniune Europeană, vă solicit să semnați declarația scrisă pe care am elaborat-o cu ajutorul și sprijinul altor deputați, pentru ca această disciplină să fie recunoscută la nivelul Uniunii Europene.

John Bufton (EFD). – Dle Președinte, contribuabilii britanici vor sfârși prin a contribui cu aproximativ 10 miliarde de lire pentru a sprijini moneda euro – o monedă pe care am respins-o cu hotărâre – ca parte din împrumutul de 215 miliarde de lire de la Fondul Monetar Internațional. La acestea se adaugă cele 8 miliarde de lire, care reprezintă datoria restantă a Greciei și cele 5 miliarde de lire de garanții pentru împrumuturi către Letonia și Ungaria. Ajungem în final în situația în care Marea Britanie acordă un total de 23 miliarde de lire pentru a sprijini moneda euro.

Însă, dacă lucrurile ar sta invers, pot să îmi imaginez încântarea Comisiei față de perspectiva unei lire în scădere și a diminuării puterii Londrei. Recenta legislație oneroasă privind fondurile speculative indică clar acest lucru. Invocarea articolului 122 din Tratatul de la Lisabona este cea mai liberă interpretare a unei legislații la care am asistat vreodată și, în opinia mea, dovedește un fel de înșelătorie politică ce demonstrează că fiecare alineat al fiecărui articol din fiecare tratat nici nu este demn de hârtia pe care a fost tipărit.

Aș sugera că justificarea situației excepționale nu ia în calcul iresponsabilitatea fiscală care a creat acest haos. Ultima acțiune privează Marea Britanie de competențele privind dreptul de veto, permițând un vot prin majoritate calificată pentru viitoarele programe de salvare.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle Președinte, este esențial pentru funcționarea statului de drept ca instituțiile să fie supuse propriilor legi și norme. Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul din procedură

prevede destul de clar: „deputații neafiliați vor delega un deputat din rândul lor care să participe la Conferința președinților”. Nu menționează că delegații vor fi aleși prin vot, dar prin ce altă metodă vor fi luate deciziile comune? Semnale telepatiche, poate?

Administrația deputaților neafiliați a susținut că delegații trebuie aleși prin consens. Cu toate acestea, nu s-a încercat definirea modului de atingere a consensului și nici organizarea alegerii unui delegat prin această metodă. Când s-a încercat alegerea delegatului prin alegeri, aceste încercări au fost declarate invalide.

Care a fost răspunsul Parlamentului la toate acestea? Vor modifica normele pentru ca așa-numiții delegați să poată fi aleși de Președintele Parlamentului, și nu de către delegatori. Cât mai durează până când Președintele Parlamentului va exercita dreptul nostru de vot în sesiunea plenară?

Președinte. – Aș dori să vă reamintesc că Comisia pentru afaceri constituționale a Parlamentului European interpretează această situație și va continua, fără îndoială, să lucreze la aceasta.

Slavi Binev (NI). – (BG) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cenușa vulcanică din aer de deasupra Europei a întârziat desfășurarea activităților în instituțiile europene. A afectat în primul rând sesiunea plenară a Parlamentului European de la Strasbourg deoarece aproape jumătate din deputați nu au putut să participe.

Strasbourg este o destinație la care se ajunge cu dificultate și la care este imposibil de ajuns în situații excepționale. În această privință, aș dori să adresez următoarea întrebare: nu este acesta un alt semn că Parlamentul European trebuie să decidă privind un singur sediu principal, și anume la Bruxelles? Presupun că veți fi de acord cu toții că în contextul unei crize financiare, stabilirea unui singur sediu principal pentru Parlament va conduce la economisirea a milioane de euro din banii contribuabililor. De asemenea, va elimina circulația călătoriei, așa cum este descrisă de multe ori naveta noastră din fiecare lună.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Protecția persoanelor care aparțin minorităților etnice este, în mod just, o componentă importantă a dezvoltării internaționale și a relațiilor dintre state. De asemenea, o discutăm aici în Parlamentul European și subliniem valorile europene și datoria guvernelor de a adera la aceste valori.

În acest context, aș dori să menționez sensibilitatea politică a problemei, deoarece există o posibilitate ridicată de abuzuri în această privință, mai ales acum, când guvernele acționează unilateral în tratarea acestor aspecte, fără a-i consulta pe cei afectați.

Consider că este de nedorit și inacceptabil ca aceste aspecte să fie urmărite în mod insensibil, cu scopul influențării situației politice interne din altă țară, uneori exact înainte de alegeri, întrucât acest lucru ar fi considerat de obicei ca fiind o aroganță. În caz că cineva nu m-a înțeles, am vorbit despre problemele actuale din relațiile dintre Slovacia și Ungaria.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Dle Președinte, corupția a fost o cauză importantă a crizei, companiile și indivizii puternici abuzând de politici, instituții și fonduri în avantajul personal. Provocările corupției nu dispar odată cu dezvoltarea: devin doar mai sofisticate. Până în prezent, eforturile interne nu au fost eficiente în toate statele membre. Nu ar trebui să ignorăm această realitate; ar trebui să o recunoaștem. Am ajuns la momentul în care Comisia și Consiliul trebuie să creeze de urgență un mecanism solid anticorupție în Uniune și în statele membre. Orice întârziere va afecta interesele cetățenilor europeni.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Slovenia și Croația sunt două națiuni vecine care, timp de secole, au coexistat fără probleme grave. Și astăzi situația este aceeași, iar majoritatea slovenilor susțin aderarea Croației la Uniunea Europeană în cel mai scurt timp. În 2009, după 18 ani de negocieri, cele două guverne au reușit să își soluționeze disputa privind frontierele și în special dezacordul privind granița cu Marea Adriatică, care a reprezentat o preocupare legitimă pentru Slovenia.

Un acord internațional de arbitraj, conceput să soluționeze problema în mod echitabil, a fost semnat la Stockholm, în prezența președinției suedeze. Procesul de ratificare a acordului a intrat efectiv în etapele finale. Noi, în Slovenia, trebuie să îl votăm într-un referendum planificat pentru data de 6 iunie anul curent.

Solicit forțelor politice europene, în special Partidului Popular European, să se familiarizeze cu campania care are loc în țara mea în această lună și să contribuie la un rezultat pozitiv, care va consolida bunele relații de vecinătate și va permite ca zona instabilă a Balcanilor să aibă un viitor european.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Dle Președinte, zona euro a fost aproape de prăbușire acum 10 zile, însă pachetul european de salvare a oferit o șansă viitorului nostru comun. După părerea mea, criza este mai

legată de problemele complexe din unele state ale zonei euro decât de speculanți: statele membre care nu au o disciplină fiscală, care au piețe ale muncii ineficiente și datorii masive în sectorul privat.

Pentru a salva zona euro, trebuie reformată guvernarea acesteia. Propunerea de săptămâna trecută a Comisiei privind guvernarea conține câteva idei bune: de exemplu, un accent mai puternic pe politica fiscală și o coordonare clară a politicilor fiscale între statele membre. Aceste propuneri ar trebui, de asemenea, să țină cont de un program comun de reforme structurale. Săptămâna trecută, în Spania, dl Zapatero a ales programul de austeritate pentru a evita reforma pieței muncii, mai riscantă din punct de vedere electoral.

În cele din urmă, nu trebuie să fim îngrijorați de valoarea monedei euro: scăderea monedei comune este un aspect pozitiv pentru economia zonei euro.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Dle Președinte, noi în Parlament am fost consternați să aflăm de crearea unui grup de lucru cu sarcina discutării unui „statut avansat” pentru Tunisia.

De ce suntem consternați? Deoarece nu trece o zi fără a citi rapoarte din această țară, care ilustrează creșterea amenințărilor și a actelor de intimidare împotriva celor care îndrăznesc să critice metodele regimului respectiv.

Fără a insista asupra celor mai recente rezultate ale alegerilor municipale – 90 % din voturi au fost în favoarea celor apropiați de conducere – voi cita câteva exemple. La 6 mai, jurnalistul Zouhair Makhoul a fost arestat și maltratată de poliție înainte de a lua cina cu fostul președinte al Baroului din Paris. Pe 18 mai, jurnalistul Fahem Boukadous va fi condamnat, fără îndoială, la patru ani de închisoare. Pentru ce este vinovat? Pentru că a raportat tulburarea socială din Bazinul Gafsa și represiunea care a urmat. Avocații Abderraouf Ayadi, Ayachi Hammami, Mohamed Abbou și Radhia Nasraoui sunt victimele intimidării constante.

Internetul este tot mai cenzurat. Dacă îmi permiteți, dle Președinte, vă voi da un singur exemplu: blogul meu este acum cenzurat...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle Președinte, în prezent, practic fiecare dezbateră politică privind criza economică și financiară nu abordează decât numărul miliardelor de euro necesare pentru a obtura următoarea gaură neagră. În general, aceste dezbateri încă se desfășoară cu influența puternică a dlui Ackermann & co.

Cu toate acestea, avem nevoie de fapt de o dezbateră fundamentală privind sistemul monetar actual. În cele din urmă, ar trebui să dezbaterăm aspecte precum modul de eliminare a imperativului de creștere din sistemul nostru. Ce putem face pentru a verifica nevoia urgentă a băncilor de a furniza credit? Ar trebui abolită dobânda? Cum putem face distincția dintre valoare și valoare monetară? Ar trebui să utilizăm banii pentru a crea valoare pentru societatea noastră, nu să creăm valoare monetară! Înainte de a fi copleșiți de evenimente, ar trebui să utilizăm o astfel de dezbateră pentru a încerca să reformăm sistemul monetar din interior. Totuși, acest lucru va fi posibil numai dacă avem politici puternice și, mai ales, independente.

Gerard Batten (EFD). – Dle Președinte, sunt sigur că toată lumea știe că avem un guvern nou în Regatul Unit, care se numește coaliția Lib-Dem/Con. Acordul dintre Partidul conservator și Partidul liberat democrat prevede că: „Suntem de acord că nu va exista niciun transfer de suveranitate sau de puteri pe parcursul mandatului următorului Parlament” – respectiv către Uniunea Europeană. Bineînțeles, orice persoană care cunoaște această problemă știe că nu vor mai exista transferuri de suveranitate care necesită un referendum deoarece toate acestea s-au efectuat în temeiul Tratatului de la Lisabona. Astfel, nu va mai fi nevoie să se ceară părerea poporului din Marea Britanie sau din orice altă țară a Uniunii Europene; acest lucru se va întâmpla oricum.

Cu toate acestea, dacă dl Cameron are de gând să acționeze conform spuselor sale, atunci are o ocazie de aur să își țină promisiunea, deoarece, după cum a subliniat colegul meu Trevor Coleman acum câteva săptămâni în Parlament, primirea de noi deputați în Parlamentul European presupune că Tratatul de la Lisabona va trebui ratificat din nou de toate statele membre. Astfel, în cazul Regatului Unit, dl Cameron are o ocazie de aur fie de a nu ratifica din nou tratatul, fie de a-l supune unui referendum al poporului britanic. Să sperăm că își va ține promisiunea și va face acest lucru.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Sâmbăta trecută s-a sărbătorit, la Palatul Belvedere din Viena, cea de-a 55-a aniversare a semnării tratatului statului austriac. Aceasta este, fără îndoială, o dată importantă din istoria Austriei, deoarece a însemnat efectiv înființarea statului și demnității Austriei.

Aționând prin ambasadorul său, Ministerul afacerilor externe din Slovenia a informat sau mai curând a atras atenția guvernului austriac cu această ocazie că prevederile tratatului statului austriac privind drepturile minorității slovene din Austria nu au fost încă puse în aplicare. Indicatoarele rutiere bilingve din Carinthia încă reprezintă un subiect tabu, iar guvernul din Viena a cedat mereu în fața opiniilor extremiste ale cetățenilor din Carinthia.

Astfel, aş dori să îi felicit pe austrieci cu ocazia acestei aniversări, solicitându-le totodată să adopte o politică mai amabilă privind minoritățile.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dle Președinte, astăzi, de Ziua internațională împotriva homofobiei, trebuie să avem ocazia de a ne declara din nou angajamentul privind respectarea universală a drepturilor omului în întreaga lume, într-o perioadă în care încă există în mai multe țări prevederi sau practici care implică discriminare pe motiv de orientare sexuală sau identitate de gen.

De asemenea, trebuie să condamnăm mai puternic numărul tot mai mare de atacuri fizice și declarații homofobe. Trebuie să acționăm acum. Predarea toleranței este o parte a soluției, deoarece atitudinile încă trebuie să se schimbe, inclusiv în țările europene. Nu trebuie să subestimăm problema predării toleranței; dimpotrivă.

În cele din urmă, trebuie stimulată diplomația europeană pentru a asigura că legislația care prevede că homosexualitatea este o crimă să fie abolită în țările în care aceasta este încă în vigoare. Aș dori să profit de ocazie pentru a lansa un apel în această privință către Baroneasa Ashton.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Dle Președinte, aş dori să îmi exprim opinia privind observațiile unor colegi deputați din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European și Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, care au lansat atacuri nefondate la adresa guvernului bulgar.

Pentru prima dată de la începutul acestei tranziții postcomuniste, Bulgaria a dat dovadă de voință politică, nu numai prin vorbe, ci și prin fapte, prin combaterea corupției și a crimei organizate. Rezultatele palpabile în această privință sunt salutate atât de partenerii internaționali ai Bulgariei, cât și de societatea civilă din țară. Primul ministru și ministrul de interne se bucură de un sprijin de 56 % și respectiv 60 %.

Cu toate acestea, rămâne întrebarea de ce Bulgaria a rămas atât de în urmă și este ultima în privința nivelului de trai din Uniunea Europeană. Răspunsul la această întrebare se poate regăsi în ambițiile personale ale elitei comuniste de la sfârșitul anilor '80. Aceștia au reușit, pe parcursul perioadei de tranziție de 20 de ani, utilizând sistemul represiv al securității de stat și tentaculele acestuia din economia de stat a perioadei respective, să își transforme puterea politică în putere economică și să o transmită fiilor și nepoților lor, precum și să își păstreze agenți în ministerele cheie, în bănci și în sectoarele industriale din țară.

Actualul guvern combate legătura obligatorie nereglementată dintre politică și economie, utilizând toate instrumentele juridice permise într-un stat constituțional european.

Aș dori să închei prin lansarea unui apel către colegii deputați din Grupul S&D pentru a învăța din experiența colegilor germani privind succesorii fostului partid comunist din RDG. BSP (Partidul socialist bulgar) este succesorul direct al Partidului comunist din Bulgaria, așa cum este Partidul de stânga în Germania. Dificultățile formării unui guvern în Renania de Nord-Westfalia evidențiază cât de actuală este această problemă chiar și acum în Europa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). - Săptămâna trecută am fost într-o vizită de lucru în sudul Spaniei, în regiunea Huelva, în mijlocul comunităților de lucrători sezonieri. Sunt lucruri foarte bune pe care le-am văzut acolo și autoritățile spaniole merită felicitate, dar sunt și foarte multe probleme legate de imigrația legală și ilegală, de contractele de muncă ce trebuie semnate pe viitor în limba națională a celor care vor merge să muncească în țări străine și, de asemenea, foarte multe probleme legate de condițiile de muncă și de cazare. Eu cred că Directiva Uniunii Europene privind regimul lucrătorilor sezonieri trebuie să ajungă cât mai repede în Parlamentul European, astfel încât să putem gestiona problemele cât mai util și eficient.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Dle Președinte, în seara de joi 14 mai, în orașul Kardzhali din sudul Bulgariei mi s-au înmănat 54 000 de semnături colectate de la cetățeni care își doresc condiții normale de muncă și autorități locale puternice. Această petiție a fost colectată din cele șapte municipii din Kardzhali în numai 10 zile. Oamenii sprijină lupta împotriva corupției la toate nivelurile de guvernare. Cu toate acestea, ei sunt împotriva metodelor și acțiunilor coercitive adoptate de fațadă, care sunt utilizate de executiv pentru a elibera

instanțele și procurorii de îndatoririle acestora, precum și pentru a reduce și a reprimă autoritatea administrațiilor locale.

De exemplu, primarul din Kardzhali a fost anchetat de 138 de ori în ultimul an, de 13 ori pentru același proiect. Au avut loc peste 700 de controale în 30 de municipii cu primari din DPS (Mișcarea pentru drepturi și libertăți) în mai puțin de un an, în timp ce municipiile cu primari din GERB (Cetățeni pentru dezvoltare europeană din Bulgaria) au fost scutite de aceste controale. În plus, guvernatorul provincial din Kardzhali nici nu ne-a permis să înmănăm petiția în clădirea administrativă și a trebuit să ne întâlnim într-un loc deschis. M-am angajat să informez instituțiile europene privind acest protest civil.

Președinte. – Dle Kazak, ați vorbit prea repede pentru interpreții noștri. Nu au putut să interpreteze exact discursul dvs.

Acest punct a fost închis.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

15. Egalitatea de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul dnei Astrid Lulling, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE [17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)] (A7-0146/2010).

Astrid Lulling, raportoare. – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, într-un moment în care circumstanțele impun politici capabile să reacționeze imediat, subiectul pe care îl voi aborda arată că și perseverența este o virtute.

De la începutul anilor '80, am solicitat în permanență o reformă a directivei din 1986, deoarece aceasta nu și-a atins obiectivul principal de a ameliora statutul soților/soțiilor colaboratoare în activitățile întreprinderii familiale în ceea ce privește securitatea socială și protecția maternală.

Prin adoptarea raportului meu din 1997, Parlamentul a solicitat deja modificarea directivei respective, a cărei formulare a fost prea timidă, deși Consiliul de Miniștri nici nu aprobase propunerea mai ambițioasă a Comisiei Europene din 1984. În ciuda numeroaselor atenționări, a fost nevoie de multă putere de convingere și insistențe până în octombrie 2008, când Comisia a propus abrogarea directivei diluate din 1986 pentru a o înlocui cu un text cu un temei juridic mai solid.

Parlamentul și-a adoptat amendamentele la prima lectură la 4 mai 2009. Pentru a îmbunătăți propunerea Comisiei, am considerat astfel că pentru a garanta, printre altele, dreptul individual la pensie de bătrânețe al soților/soțiilor și al partenerilor recunoscuți, afilierea acestora la sistemul de protecție socială al lucrătorilor independenți trebuie să devină obligatorie.

Într-adevăr, dacă afilierea este voluntară, prea mulți soți/soții au tendința de a refuza oportunitatea de a-și crea drepturi și ajung în poziția – de exemplu, în urma unui divorț – de a nu dispune de protecție socială, chiar dacă au lucrat zeci de ani în cadrul întreprinderii familiale și au contribuit la prosperitatea acesteia.

Din păcate, acest principiu al afilierii obligatorii nu a obținut majoritatea în Consiliul de Miniștri. În plus, au fost necesare nouă luni pentru ca acesta din urmă să adopte o poziție comună. A fost adoptată, în cele din urmă, de președinția spaniolă, care a dat dovadă de foarte mult tact și perseverență. Aș dori să mulțumesc președinției și personalului dnei Reding, cu care am negociat din luna ianuarie. Datorită înțelegerii și diligenței acestora, am putut să ajungem la un acord în Consiliu, care va permite intrarea în vigoare a noii directive în urma votului nostru de mâine.

Desigur, au fost necesare concesii, însă avem satisfacția de a fi venit în întâmpinarea intereselor lucrătorilor independenți. Având în vedere că reprezintă 16 % din forța de muncă, o treime din acest procent fiind femei, aceștia constituie o forță considerabilă în Europa. Soții/soțiile acestora – în special soțiile – care ajută efectiv la desfășurarea întreprinderii familiale fie că este vorba de sectorul agricol, meșteșugăresc, comercial sau

profesional, continuă să fie mult prea adesea lucrători invizibili care, dacă ar fi afiliați, ar spori rata activității și ar contribui la atingerea mai rapidă a obiectivelor strategiei 2020.

Întrucât am amintit procesul lung și dificil de inițiere a acestei directive, trebuie să menționez progresele înregistrate în privința protecției maternității pentru femeile care desfășoară activități independente și pentru soții/soțiile lucrătorilor independenți. Pentru aceștia, noua directivă prevede dreptul la un concediu de 14 săptămâni, la cerere. După cum afirmă o zicală germană, *Politik ist die Kunst des Erreichbaren*, altfel spus politica este arta posibilului. Știu că există unii deputați din acest Parlament – din fericire sunt în minoritate – care consideră că lucrătorii independenți și soții/soțiile acestora trebuie să își soluționeze singuri problemele legate de securitatea socială. Acest argument îmi este foarte cunoscut, deoarece l-am auzit acum 20, 30 de ani în țara mea, când a devenit obligatoriu ca soțiile agricultorilor să adere la fondul de pensie agricol.

În prezent, acești oameni sunt fericiți. De asemenea, aș dori să subliniez că progresele pe care le-am descris respectă principiul subsidiarității deoarece statele membre au libertatea să decidă modul în care dispun protecția socială a soților/soțiilor, în conformitate cu legislația națională, și aplicarea va avea un caracter obligatoriu sau voluntar.

După cum vedeți, doamnă președintă, nu am timp să menționez aici toate celelalte elemente din directivă cu care sunt de acord, însă puteți observa că încă putem să elaborăm directive europene în domeniul social care sunt în interesul europenilor și care au chiar efectul de a reduce denaturările concurenței în cadrul pieței unice. Sunt recunoscătoare tuturor, inclusiv colegilor mei din Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, care au contribuit la directivă.

(Aplauze)

Președintă. – Dnă Lulling, nu am vrut să vă întrerup, însă aveți dreptul la patru minute acum și două minute la final. Prin urmare, mai aveți un minut la final.

Günther Oettinger, membru al Comisiei. – Dnă președintă, mă bucur să particip la dezbaterile Parlamentului asupra proiectului de recomandare înaintat de dna Lulling referitor la propunerea Comisiei privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă.

Propunerea noastră transmite semnalul puternic că nu putem ignora faptul că femeile se confruntă cu sărăcia ca urmare a lipsei protecției sociale. De asemenea, reprezintă un pas important în direcția promovării spiritului antreprenorial în rândul femeilor. Nu este nevoie să subliniez importanța ambelor aspecte în împrejurările actuale.

Aș dori să aduc un omagiu eforturilor raportoarei, dna Lulling, în vederea obținerii unui acord cu președinția spaniolă privind acest aspect complex la nivel tehnic și sensibil din punct de vedere politic. Comisia susține în întregime textul pe care comisia l-a aprobat cu o majoritate covârșitoare la 3 mai și îndemn Parlamentul să facă același lucru. Adoptarea textului în forma sa actuală ar transmite un mesaj clar Consiliului și ar facilita adoptarea finală a propunerii. Mai important, aceasta ar reprezenta o schimbare esențială pentru cetățeni într-un moment în care este foarte necesară.

Anna Záborská, în numele Grupului PPE. – (SK) Aș dori să încep prin a-i mulțumi kolegei noastre, Astrid Lulling, pentru efortul îndelungat și sistematic pe care l-a depus pentru modificarea acestei directive. În privința avizului depus, aș dori să subliniez trei aspecte pe care le consider importante.

Astăzi, în Uniunea Europeană, protecția de care beneficiază femeile care desfășoară activități independente și care sunt mame este insuficientă iar situația soților/soțiilor persoanelor care desfășoară activități independente este insuficient ameliorată. Sper că textul adoptat se va aplica tuturor sectoarelor, nu numai agriculturii.

Crearea de condiții favorabile pentru dezvoltarea întreprinderilor familiale implică sprijinul pentru întreprinderile mici și mijlocii. Implică crearea unui spațiu pentru inițiative private și noi locuri de muncă. O componentă a unui astfel de mediu este protecția socială pentru cei care se hotărăsc să ajute la activitățile întreprinderii soților/soțiilor. Activitatea acestora aduce la fel de multe avantaje economiei ca și activitatea unui angajat. Prin urmare, aceștia au același drept la protecție socială ca și cel pe care statul îl acordă angajaților.

Cu toate acestea, în încercarea de a găsi mecanisme corespunzătoare pentru această protecție, trebuie să respectăm pe deplin principiul subsidiarității. Alegerea instrumentelor trebuie să rămână la latitudinea statelor membre.

În cele din urmă, în primele luni de viață, copiii au nevoie de mama lor mai mult decât orice altceva, indiferent dacă s-au născut în Franța, Germania sau Slovacia. Sper că directiva recent elaborată privind concediul de maternitate va extinde în curând dreptul la concediu la 18 săptămâni pentru toate mamele care lucrează, fără excepție.

Rovana Plumb, în numele grupului S&D. – Mulțumesc doamnă președintă, mulțumesc domnului comisar și, de asemenea, reprezentanților Consiliului și, nu în ultimul rând, doamnei Lulling, cu care am avut o colaborare foarte bună și tuturor colegelor din Comisia pentru drepturile femeii.

Într-adevăr, suntem într-un moment important în Uniunea Europeană, care traversează o perioadă de criză, iar această directivă vine în sprijinul antreprenoriatului femeii. Uniunea Europeană trebuie să dezvolte și să sprijine antreprenoriatul în rândul femeilor pentru a contribui la crearea de locuri de muncă și pentru a asigura egalitate de șanse pe piața muncii, mai ales în această perioadă.

Doresc să spun că noi am susținut, în cadrul acestei propuneri de directivă, ca lucrătoarele independente, soțiile și partenerele de viață ale lucrătorilor independenți care decid să aibă copii să beneficieze de protecție socială și concedii plătite. Susținem necesitatea asigurării protecției soților colaboratori pentru a îndepărta piedicile din calea antreprenoriatului în rândul femeilor și acordarea de competențe clare organismelor naționale de promovare a egalității de șanse și de tratament între bărbați și femei.

Întreruperea prezenței pe piața muncii pe perioada concediului de maternitate nu ar trebui să constituie un impediment pentru mame, iar statele membre trebuie să găsească metode adecvate de sprijin pentru menținerea rolului lor activ în societate, în perspectiva unei reconcilierii a vieții de familie cu cea profesională. Totodată, apreciez importanța găsirii căilor prin care aceste mame să poată să se reintegreze în mediul de afaceri, contribuind astfel în mod activ la întreținerea propriei familii.

Exercitarea și protejarea drepturilor economice, sociale și culturale, îmbunătățirea activității profesionale, dar și a vieții de familie, reprezintă obiectivele fundamentale ce trebuie promovate prin această nouă directivă.

Antonyia Parvanova, în numele Grupului ALDE. – (BG) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să îi mulțumesc dnei Lulling pentru nenumăratele ore pe care le-a petrecut obținând un bun compromis și acord cu Consiliul. Indiferent de varietatea opiniilor privind aspectele individuale cheie din directivă și având în vedere că aceasta încă este analizată la a doua lectură, aș dori să afirm cu convingere că Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa este de acord cu decizia de compromis la care s-a ajuns, pentru ca legislația să poată să fie introdusă cât mai rapid de statele membre.

Actualizarea acestei legislații ne permite să garantăm tratamentul egal pentru bărbați și femei, acordând o atenție deosebită problemei protecției sociale, în special protecția femeilor care desfășoară activități independente. Acest nou cadru legislativ ne va permite să asigurăm același grad de protecție atât femeilor care desfășoară activități independente, cât și celor care sunt numai soții și parteneri ale lucrătorilor independenți.

Ca urmare a acestei modificări a directivei, statele membre vor acorda drepturi standard la asigurări sociale, inclusiv un concediu de maternitate plătit de 14 săptămâni pentru femeile care desfășoară activități independente și pentru soțiile sau partenerii lucrătorilor independenți.

Modificarea directivei este o decizie suficient de actuală și pozitivă care va oferi femeilor care desfășoară activități independente și soților/soțiilor sau partenerilor lucrătorilor independenți posibilitatea de a se bucura de aceleași drepturi la securitate socială ca și angajații. Soții/Soțiile și partenerii nu sunt angajați. Cu toate acestea, trebuie să se țină cont de faptul că de obicei îl ajută pe lucrătorul independent, practică răspândită în țara mea în sectorul agricol, în micile întreprinderi și în profesiile libere.

Această actualizare a legislației le va permite statelor membre să decidă și să le ofere femeilor care desfășoară activități independente și soților/soțiilor colaboratoare posibilitatea de a adeva în mod opțional sau obligatoriu la o schemă de securitate socială. Aceasta ar trebui să garanteze protecție socială și drepturi egale pentru femei atunci când sunt angajate într-o activitate agricolă familială. Alături de gestionarea riscurilor de piață, de producție și a crizei financiare, acestea trebuie să asigure cea mai bună schemă de asigurare socială și de sănătate.

Este singura modalitate de a ameliora în mod real atât situația femeilor care desfășoară activități independente, cât și a soțiilor sau partenerilor, mai ales în ceea ce privește protecția socială și economică, independent de cea a soțului sau partenerului.

Consider că acest text legislativ cuprinzător reprezintă un mic pas, extraordinar de important, însă, în ceea ce privește tratamentul egal pentru bărbați și femei. Aceasta este calea în vederea atingerii obiectivului strategic al egalității drepturilor pentru bărbați și femei și în ceea ce privește programul pe care l-am actualizat recent – Platforma de acțiune Beijing +15.

Prin acest pas mic, dar vital, cred că vom continua să progresăm către programe mai bune de sănătate a reproducerii, o piață generală a serviciilor de îngrijire medicală și de asigurare la nivel european și către protecția maternității și o bună calitate a vieții, indiferent de diferențele geografice, sociale, culturale și etnice. Avansarea în această direcție ne oferă libertatea de a stabili priorități și un mod util de a îmbina o carieră cu viața de familie, punând astfel baze solide și armonioase pentru împărtășirea egalității și responsabilității între sexe.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Dnă președintă, doresc, bineînțeles, la rândul meu să o felicit pe dna Lulling, precum și pe toți membrii Consiliului și Comisiei care au lucrat la această directivă.

Cu toate acestea, aș dori să fac aceeași observație ca dna Lulling. Consider că este un motiv de îngrijorare că în unele state membre există atâtea obstacole în calea standardizării nediscriminării și a tratamentului egal la nivel european. Aceasta nu este singura ocazie în care am fost martorii acestui fenomen: asistăm la aceeași situație în cazul directivei privind discriminarea multiplă și egalitatea de tratament în alte domenii și consider că ar trebui să reflectăm asupra acestui fapt.

Nu putem apela la subsidiaritate când ne confruntăm cu un aspect esențial atât de important, cel al drepturilor clare, fundamentale pentru toți cei care trăiesc în Uniunea Europeană. Consider că aceasta nu poate fi o scuză pentru a permite ca o persoană să fie supusă discriminării în interiorul Uniunii Europene.

Consider că directiva care urmează să fie adoptată – și sper că va fi adoptată – va soluționa parțial această problemă. Cred că este un lucru bun, important. Garantează un grad mai ridicat de egalitate de tratament pentru persoanele care caută în prezent posibilități de desfășurare a activităților independente și, în mod logic, pentru cei care sunt în întreținerea lor: soții sau soțiile acestor persoane care desfășoară activități independente.

Cu toate acestea, mai există un aspect important, care trebuie menționat. Unii au susținut că prelungirea concediului de maternitate la 14 săptămâni este un progres, și chiar este. Cu toate acestea, să nu uităm că s-a mai înaintat o directivă, care subliniază, de asemenea, necesitatea extinderii acestui concediu – și insist asupra faptului că este un concediu, nu absență pe caz de boală – pe motiv de egalitate.

Acest lucru înseamnă că nu poate exista discriminare, nu numai între statele membre, dar nici între tipurile de activitate pe care doresc să le desfășoare persoanele care solicită acest concediu. Prin urmare, această nevoie de asigurare drepturi egale, atât între statele membre, cât și în privința tipului de activitate și a tipului de schemă de securitate sociale este – și insist asupra acestui aspect – o prioritate care se extinde dincolo de directiva pe care urmează să o adoptăm astăzi.

Marina Yannakoudakis, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, în primul rând aș dori să o felicit pe dna Lulling cu privire la acest raport, care demonstrează ambiția eforturilor sale.

Când am auzit prima dată de acest raport, m-am întrebat cum ar funcționa la nivel logistic. Scopul raportului este admirabil și susține principiul egalității de tratament pentru femeile și bărbații care desfășoară o activitate independentă și pentru soții/soțiile acestora.

Ulterior, m-am gândit cum ar fi primit acest raport, de exemplu, de un asociat unic independent, precum un instalator sau un electrician. Să presupunem că soția acestuia l-ar ajuta seara la documentație și ar răspunde la telefon de acasă. Cum se potrivește aici raportul?

Acesta ar trebui să plătească contribuții la asigurările sociale pentru soția sa, permițându-i să aibă dreptul la concediu de maternitate dacă este cazul? Ar putea acest asociat unic, care se descurcă greu în acest climat economic, să își permită să plătească acest impozit indirect, iar el și soția lui și-ar dori cu adevărat această povară suplimentară? Dacă nu ar considera că este un avantaj, nu cumva pur și simplu nu ar plăti contribuțiile – la urma urmei, nimeni nu știe că ea își ajută soțul – și nu asta fac persoanele căsătorite, se ajută?

Aș dori să merg mai departe cu acest scenariu: peste câțiva ani divorțează, așa cum se întâmplă frecvent, și ce se întâmplă în acest caz? Acest bărbat va fi depozat de bani, în tribunale, pentru că nu a plătit contribuțiile. O perioadă interesantă și un efect secundar interesant al raportului nostru.

Numărul persoanelor care desfășoară activități independente în Regatul Unit a crescut până la 1,7 milioane. Un motiv al acestei creșteri este că posibilitățile de angajare actuale sunt tot mai puține, așa că oamenii încearcă să lucreze pe cont propriu. În aceste circumstanțe, statul nu ar trebui să le sprijine eforturile?

Am studiat amendamentele dnei Lulling și consider că a depus un efort susținut pentru a îmbunătăți ceea ce era inițial un raport greoi privind activitățile independente. Cu toate acestea, încă sunt îngrijorată cu privire la legislația din domeniul ocupării forței de muncă, adoptată la Bruxelles. Consider că este mai bine ca aceste probleme să fie lăsate la latitudinea autorităților naționale, care sunt mai în măsură să evalueze nevoile cetățenilor, așa cum susține și raportul.

Susțin recomandările dnei Lulling potrivit cărora sistemele naționale ar trebui să recunoască importanța protejării lucrătorilor independenți și ar trebui să ne opunem tuturor formelor de discriminare, însă nu sunt încă convinsă că Parlamentul se află în poziția cea mai bună de a decide cu privire la aspecte legate de ocuparea forței de muncă.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Dnă președintă, aș dori să le mulțumesc Consiliului și Comisiei. De asemenea, aș dori să îi mulțumesc sincer dnei Lulling, deoarece datorită angajamentului său și activității sale excelente în domeniu am ajuns acum la a doua lectură. Am ajuns la un acord privind dreptul la tratament egal al persoanelor care desfășoară activități independente și al partenerilor acestora, iar Grupul Confederal al Stângii Unite Europene / Stânga Verde Nordică susține propunerea.

Forța de muncă despre care vorbim este constituită în principal din femei și anterior acestea au fost invizibile. Revizia necesară a directivei anterioare elimină discriminarea care în trecut a reprezentat un dezavantaj pentru persoanele care desfășoară activități independente și pentru partenerii acestora.

Femeile care desfășoară activități independente și partenerii persoanelor care desfășoară activități independente trebuie să fie incluși în sistemele de asigurări sociale ale statelor membre. Un alt punct important al directivei care a fost negociat este că, în cazul unei directive viitoare privind concediul de maternitate mai lung pentru angajați, Comisia trebuie să informeze Parlamentul și Consiliul pentru a ne permite să le oferim persoanelor care desfășoară activități independente drepturi egale cu ale angajaților, dacă este cazul.

De asemenea, aș dori să adaug că, în vederea strategiei UE 2020 și a eforturilor de a accelera creșterea în cadrul UE, discriminarea împotriva femeilor antreprenoare trebuie să înceteze. Și ele trebuie să aibă dreptul la concediu parental și la capacitatea de a îmbina viața profesională cu cea de familie – aspect despre care se discută des.

Mara Bizzotto, în numele Grupului EFD. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, dacă există încă vreo diferență între bărbați și femei pe piața forței de muncă, ne dăm seama prea bine că această diferență este mai evidentă în rândul lucrătorilor independenți. De fapt, femeile sunt obligate mult prea adesea să își sacrifice propriile ambiții profesionale în numele rolului și sarcinii care le revin din ipoteza absurdă a dedicării față de familie.

Pentru a soluționa această problemă, cred că trebuie să punem în aplicare măsuri de tipul celor cuprinse în directiva pe care o discutăm, concentrându-ne însă atenția asupra familiei, deoarece aceasta este singura modalitate prin care aceste măsuri vor avea sens și vor putea să aibă succes.

Eliberarea femeilor de dilema agonizantă de a alege între rolul de mamă, soție, antreprenor înseamnă ușurarea sarcinii familiei și abordarea esenței problemei prin anumite măsuri pozitive de sprijinire a familiei. Dacă nu are în centru familia, orice pachet de măsuri va fi o colecție de strategii care se va dovedi a fi inutilă.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, după 24 de ani, este timpul să actualizăm și să adaptăm directiva privind principiul egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă.

La doi ani după ce Comisia și-a prezentat propunerea, președinția spaniolă a negociat acum un compromis funcțional și acceptabil cu raportoarea noastră, dna Lulling. Firește, este loc de mai bine. În dezbaterile s-au aflat probleme legate de mai multe reglementări și mai multe obligații privind asigurările. Cât de stricte trebuie să fie sau pot fi constrângerile legate de protecția socială necesară pentru femeile care desfășoară activități independente și soțiile/soții colaboratori, în marea lor parte femei, a fost o altă întrebare la care a trebuit să găsim un răspuns. Dacă femeile contribuie la activitățile întreprinderilor mici și mijlocii, ele trebuie să beneficieze cel puțin de o asigurare socială proprie. Totuși, aceasta trebuie să provină de la întreprinderi însele.

După cum știm, activitățile independente reprezintă o oportunitate, dar și un risc, în special în privința nivelului venitului, care de multe ori fluctuează. Cu toate acestea, nu doar prin mijloace private poate fi acoperit riscul protecției sociale. Fiecare persoană din societate ar trebui să își asume răspunderea pentru propria protecție – în limita capacităților – pentru a nu deveni o povară pentru societate și pentru a fi asigurată pentru toate situațiile care pot apărea în viață. Îmi pare bine că propunerea se referă la toate persoanele care desfășoară activități independente și nu se limitează la cele din sectorul agricol. Statele membre pot hotărî cu privire la caracterul obligatoriu sau voluntar al acestor asigurări. Aceasta este subsidiaritatea.

Concediul de maternitate de 14 săptămâni pentru femeile care desfășoară activități independente este o decizie bună; va situa aceste femei pe picior de egalitate cu cele încadrate în muncă și oferă suficient timp pentru recuperarea medicală a mamei și a copilului. Noua directivă este un pas major în direcția egalității și reprezintă o reducere considerabilă a riscului pentru bărbații și femeile care acceptă provocarea activităților independente. Aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au contribuit la aceasta.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, directiva privind egalitatea de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă este de o importanță deosebită, deoarece asigură condiții sociale comparabile cu cele ale femeilor încadrate în muncă pentru milioane de femei europene care desfășoară activități independente, antreprenoare sau care își ajută soții.

Cel mai important element cheie al directivei este dreptul la un concediu de maternitate de minimum 14 săptămâni. Nevoia de a asigura condiții mai bune pentru femeile care desfășoară o activitate independentă devine evidentă când observăm cât de puține femei, relativ vorbind, devin independente. În UE, numai 8 % din forța de muncă feminină desfășoară o activitate independentă, în timp ce procentul este de 16 % pentru bărbați. Trebuie să motivăm mai multe femei să desfășoare o activitate independentă și, în această privință, directiva reprezintă un pas în direcția bună. Numeroase femei ar dori să desfășoare o activitate independentă, însă le lipsește curajul din cauza condițiilor sociale nesigure. După părerea mea, această directivă ar trebui privită în contextul lucrărilor importante legate de o directivă generală privind maternitatea, în curs de elaborare de către Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen. Asigurarea dreptului tuturor femeilor europene de a beneficia de concediu de maternitate fără ca acest lucru să le diminueze poziția pe piața muncii este un aspect esențial al egalității în Europa.

Dacă dorim ca în UE să ne atingem obiectivul de a asigura bunăstarea cetățenilor noștri, atunci trebuie să le acordăm femeilor din UE posibilitatea corectă de a beneficia de concediu de maternitate. Dacă dorim ca în UE să ne atingem obiectivul de a asigura bunăstarea cetățenilor noștri, trebuie, de asemenea, să creștem rata natalității. Sper că această directivă nu va fi decât primul pas în vederea realizării acestui lucru. În prezent, ne asigurăm că toate femeile europene au dreptul la concediu de maternitate. Următorul pas trebuie să fie asigurarea concediului de paternitate, pentru a asigura o egalitate autentică.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Dnă președintă, în primul rând aș dori să îi mulțumesc raportoarei pentru compromisul excelent. Recent, în Europa s-a vorbit de competitivitate, în special în cadrul strategiei Europa 2020 și despre modul în care am putea crea o astfel de competitivitate, în special prin creșterea numărului de întreprinderi mici și mijlocii.

Dacă dorim să încurajăm antreprenoriatul, aceste aspecte în curs de analizare privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă sunt de o importanță majoră și fac parte din această dezbatere. Trebuie să creăm o alternativă autentică în ceea ce privește antreprenoriatul, atât pentru bărbați, cât și pentru femei. În plus, ar trebui să existe sprijin pentru antreprenoriatul academic, acesta devenind o componentă a programelor de studiu. În această privință, ne aflăm cu mult în urma Statelor Unite ale Americii și a altora.

Când vorbim de egalitate, trebuie să ne amintim că unul din indicatorii care descriu situația în privința egalității este tocmai problema antreprenoriatului și posibilitățile de a deveni antreprenor, indiferent de gen. Dacă comparăm cifrele în Europa, constatăm că majoritatea antreprenorilor încă sunt bărbați. Dacă avem în vedere problema creșterii antreprenoriatului și a modului în care l-am putea susține, trebuie să afirm cu părere de rău că în acest moment, statisticile arată că dorința de dezvoltare în rândul femeilor antreprenoare este cu mult în urma celei din cazul bărbaților.

Desigur, există numeroase motive care explică aceste cifre, însă este adevărat că în prezent, sistemele de asigurări sociale pentru antreprenori, de exemplu, sunt atât de nesatisfăcătoare încât reprezintă o provocare mai ales pentru femeile antreprenoare, așa cum am auzit în această discuție. În plus, dacă ar fi să reunim problemele legate de maternitate, calitatea de părinte și antreprenoriat, trebuie luate măsuri speciale, deoarece activitatea unei persoane care desfășoară o activitate independentă este de multe ori neregulată, ziua de lucru

este lungă, iar veniturile sunt nesigure. Acest text legislativ este un pas excelent în vederea unei abordări mai motivante și mai egale a antreprenoriatului.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, este important că acest proces se apropie de final, în pofida limitelor sale. Este timpul să ne asigurăm că toate femeile care lucrează – inclusiv milioanele de femei care desfășoară o activitate independentă, soții/soțiile și partenerii *de facto* ai lucrătorilor independenți – au aceleași drepturi, în special în privința concediului de maternitate.

Deși această directivă urmează direcția cea bună, nu merge până la capăt în combaterea discriminării și garantarea tratamentului egal. Este un pas pozitiv, pe care îl sprijinim. Cu toate acestea, nu dorim să ne oprim la 14 săptămâni de concediu de maternitate și avem de gând ca în viitor noua directivă privind concediul de maternitate și de paternitate să se aplice și acestor situații.

Aceasta, desigur, va fi o luptă permanentă, deși salutăm progresele care s-au obținut până acum și felicităm raportoarea pentru angajamentul său pe parcursul întregului proces.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, astăzi Parlamentul European transmite un mesaj puternic femeilor care își ajută soții în activitatea independentă. De acum înainte, drepturile sociale ale acestora vor fi sporite în mod considerabil și doresc să o felicit pe raportoarea noastră, dna Lulling, pentru efortul depus.

Europa trebuie să ofere protecție. În conformitate cu noua definiție a „soțiilor/soților colaboratori”, soții/soțiile și partenerii vor fi eligibili pentru protecție socială în cazul bolii sau pensionării. Soțiile brutarilor se vor putea bucura acum de drepturi sociale.

Cu toate acestea, este regretabil că Consiliul nu a fost de acord cu afilierea obligatorie, ci a adoptat pur și simplu sistemul privind participarea voluntară.

Concediul de maternitate este asigurat pentru toate femeile. Noul text asigură o perioadă minimă de concediu de maternitate pentru femeile care desfășoară o activitate independentă și pentru soțiile lucrătorilor independenți din întreaga Uniune Europeană. În prezent, durata acestui concediu este stabilită la 14 săptămâni. Sunt raportorul alternativ al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) pentru directiva privind sănătatea și securitatea la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide. Sper sincer că, odată cu adoptarea acestui text, durata concediului de maternitate va crește; de ce să nu crească ulterior și în cazul femeilor care desfășoară o activitate independentă?

În concluzie, Europa a propus unele soluții creative și pragmatice pentru a ajuta cuplurile să îmbine viața profesională și cea familială. Este timpul să adoptăm măsuri și să punem în aplicare propunerile cât mai curând cu putință. Campania europeană de protejare a femeilor avansează odată cu acest text. Cu toate acestea, deputații europeni trebuie să continue să elimine inegalitățile dintre femei și bărbați.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dnă președintă, această directivă trebuie revizuită de urgență. Prezentul raport este important deoarece va soluționa situația injustă și discriminatorie a persoanelor care desfășoară o activitate independentă și, în același timp, va promova antreprenoriatul în rândul femeilor.

Din acest moment, femeile care desfășoară o activitate independentă și soții/soțiile și partenerii *de facto* ai lucrătorilor independenți au dreptul la concediu de maternitate plătit, cu o durată și remunerație identice cu cele ale lucrătorilor salariați. Cu toate acestea, există condiția esențială de a contribui la asigurările sociale. Este corect și just să fie astfel, deoarece și lucrătorii salariați contribuie la asigurările sociale.

De asemenea, este considerat fundamental ca dreptul la concediul de maternitate să nu fie redus pentru sectorul agricol și să fie extins la toți lucrătorii independenți, care, din câte îmi amintesc, reprezentau 10,5 % din întreaga forță de muncă din Uniunea Europeană în 2007. Acesta este, aș spune, motivul pentru care ar trebui să se aplice tuturor lucrătorilor independenți, indiferent de domeniul de activitate: sectorul meșteșugăresc, comerț, profesiile libere sau întreprinderile mici și mijlocii.

Trebuie să promovăm egalitatea, așa că sper că Parlamentul European va adopta propunerile care au fost deja adoptate de Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Adoptarea măsurilor actuale este foarte importantă din punct de vedere economic și social, dar și datorită valorilor reprezentate de protecția familiei și egalitatea de șanse.

Actuala criză și creșterea șomajului pe care a provocat-o afectează în special grupurile mai vulnerabile. Unul dintre acestea sunt femeile. Prin urmare, măsurile juridice care prevăd o poziție egală pentru persoanele care

desfășoară o activitate independentă vor facilita inițierea unor întreprinderi de către femei. Prin urmare, acest lucru este important, având în vedere nevoia de a accelera dezvoltarea economică în Europa și de a reduce șomajul, dar este important și deoarece tot mai multe femei hotărăsc să își deschidă propria afacere. Ele sunt cele care iau deciziile, care gestionează propria întreprindere, care hotărăsc ce să facă și cum să cheltuiască banii și nu ar trebui să fie supuse discriminării.

Astfel, micile întreprinderi sunt un loc în care femeile își pot realiza ambițiile – femei care doresc să fie active la nivel profesional, dar care nu doresc să renunțe la viața familială. Într-adevăr, aceste măsuri le vor permite, de asemenea, statelor membre care sunt foarte preocupate de politica familială să profite de ocazie pentru a-și îmbunătăți propria legislație. De asemenea, aș dori să atrag atenția asupra unui anumit grup care necesită mai multă protecție și mai multă atenție din partea noastră. Mă refer la femeile care lucrează la domiciliu. Munca la domiciliu nu este considerată muncă, deși, de fapt, presupune realizarea a aproximativ 200 de sarcini în fiecare zi. De multe ori, femeile care lucrează la domiciliu nu sunt protejate de nicio dispoziție privind pensia sau asigurările medicale și nu au dreptul la concediu. În această privință, trebuie pusă în aplicare o legislație care să permită acestor femei să aibă acces mai ușor la toate formele de protecție socială.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Dnă președintă, aș dori să îmi exprim din nou mulțumirile pentru dna Lulling și pentru președinția spaniolă. Îi mulțumesc dnei Lulling pentru perseverență, tenacitate și eforturile depuse pentru a ajunge la punctul în care ne aflăm astăzi, iar președinției spaniole pentru că a permis exprimarea unor puncte de vedere opuse în cadrul Consiliului, ceea ce ne-a permis să ajungem la acest acord.

În această dezbatere, ne confruntăm cu amendamentul la Directiva 86/613/CEE, care a indicat clar că nu respectă obiectivele prevăzute. Cred că este esențial să subliniem importanța vitală a acestui acord într-un moment de criză și incertitudine în Europa, moment care nu a împiedicat progresele în privința protecției sociale a femeilor care desfășoară o activitate independentă în Uniune.

Aș dori să vă reamintesc că în 2007, peste 10 % din lucrătorii din Uniunea Europeană desfășurau o activitate independentă. Este posibil ca acordul la care am ajuns să nu fie cea mai bună soluție, însă oferă posibilitatea unor progrese suplimentare pe viitor.

Principalul obiectiv al acestei directive este extinderea protecției sociale către partenerii tuturor persoanelor care desfășoară o activitate independentă, inclusiv pentru cuplurile necăsătorite și oferirea de asigurări sociale pentru toți lucrătorii independenți sau cuplurile care desfășoară o activitate independentă, asigurări care nu sunt oferite de toate statele membre.

În prezent, suntem implicați activ în conceperea strategiei UE 2020, în care vom defini viitorul modelului european. Acest viitor nu poate să negligeze principiul egalității de tratament și, prin urmare, este esențial să avansăm în privința măsurilor care garantează acest principiu. Sper că pasul pe care îl facem astăzi, cu adoptarea acestei propuneri, este primul din mulți alții.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Sunt încântată de adoptarea aproape în unanimitate a raportului dnei Lulling de către Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen. Raportul vizează introducerea de amendamente la directiva privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă.

Este foarte important că s-a ajuns la un compromis și s-a îmbunătățit situația persoanelor care desfășoară o activitate independentă, care constituie aproximativ 10 % din totalul persoanelor de pe piața muncii. Dintre amendamentele introduse, cel mai important este posibilitatea ca persoanele care desfășoară o activitate independentă și soții/soțiile sau partenerii lor să primească prestații sociale, inclusiv, cel mai important, posibilitatea de a plăti contribuții pentru propria pensie și, de asemenea, de a beneficia de un concediu de maternitate similar cu cel acordat femeilor care lucrează pentru un angajator. Aceste drepturi urmează să fie prevăzute de legislație la nivelul Uniunii Europene.

Sunt măsuri care nu doar vor contribui la ameliorarea situației femeilor, dar vor reduce, de asemenea, inegalitățile semnificative care există între persoanele care desfășoară o activitate independentă și cele care lucrează pentru un angajator. Milioane de persoane care lucrează în întreprinderi familiale vor avea, în cele din urmă, posibilitatea să beneficieze de protecție socială voluntară, pe baza afilierii la un sistem de asigurări sociale, fără de care s-ar afla într-o situație mai defavorabilă. Acesta este un important pas înainte, cu atât mai mult cu cât compromisul atins în acest an a fost, timp de mulți ani, imposibil de realizat.

Încurajez toți colegii deputați să aprobe acest raport. Aș dori acum să îi mulțumesc sincer dnei Lulling, deoarece datorită acestui raport, situația multor femei care desfășoară o activitate independentă se va îmbunătăți.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, odată cu acest raport excelent al dnei Lulling, Parlamentul European încearcă să reducă și mai mult diferențele de tratament dintre femei și bărbați la locul de muncă și salut această inițiativă. Acesta este un alt pas pe un drum care este încă foarte lung.

Într-adevăr, consider că este esențial să se sublinieze importanța protecției sociale pentru soții/soțiile colaboratoare sau partenerii recunoscuți ai lucrătorilor independenți. Să nu uităm că, în numeroase țări ale Uniunii Europene, soții/soțiile colaboratoare încă nu au un statut ca atare, că munca lor nu este recunoscută și că nu beneficiază de asigurări sociale destinate persoanelor care desfășoară o activitate independentă. Ne aflăm în anul 2010, iar în unele state membre femeilor încă nu le sunt recunoscute drepturile, acestea depinzând în totalitate de asigurarea soțului.

În această perioadă de criză economică, nu putem permite ca acești soți/soții colaboratoare să depindă de un sistem care le-ar putea aduce oricând în pragul sărăciei, de exemplu în caz de divorț sau separare. De aceea, nu putem fi de acord cu posibilitatea ca statele membre să mențină prevederi naționale care limitează accesul la anumite scheme de protecție socială sau la un anumit nivel de finanțare. Soții/soțiile colaboratoare trebuie să beneficieze de asigurare în ceea ce privește pensiile, alocația familială, serviciile de îngrijiri medicale, indemnizații de incapacitate de muncă și prestații de maternitate.

În cele din urmă, în această etapă a negocierilor, statele membre sunt cele care vor decide dacă această protecție socială ar trebui pusă în aplicare în mod obligatoriu sau voluntar. De aceea, solicit de urgență tuturor statelor membre să facă tot posibilul pentru a se asigura că această protecție este obligatorie. Trebuie să combatem cu toții nesiguranța profesională și lipsa de recunoaștere a drepturilor, în special în perioade de criză economică.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Și eu aș dori să îi mulțumesc raportoarei, Astrid Lulling, pentru eforturile depuse. De asemenea, la fel ca alți deputați, îi împărtășesc opinia conform căreia această directivă nu ar trebui să limiteze protecția mai mare a maternității pentru femeile care desfășoară o activitate independentă și ameliorările pentru soții/soțiile persoanelor care desfășoară o activitate independentă numai la persoanele care lucrează în agricultură, ci trebuie, desigur, să se aplice și în alte domenii, inclusiv cel al profesiilor libere. Soții/soțiile colaboratoare nu au peste tot un statut propriu, astfel că munca lor nu este întotdeauna recunoscută și nu dispun de scheme independente de asigurări sociale. Este absolut necesar să le recunoaștem statutul profesional și să le definim drepturile. Sunt încântată că Consiliul a recunoscut avizul Parlamentului de la prima lectură, potrivit căruia indemnizațiile de maternitate ar trebui să permită o pauză de cel puțin trei luni, minimul necesar pentru buna desfășurare a unei sarcini normale și pentru recuperarea fizică a mamei după o naștere normală, deși pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului, este ideal ca acesta să fie îngrijit acasă timp de cel puțin doi ani. Este regretabil că Consiliul nu consideră aceste trei luni ca fiind standardul minim absolut pe care sistemele de asigurări sociale din statele membre ar trebui să îl asigure automat și numai plățile suplimentare pot fi asigurate în mod voluntar.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Dnă președintă, și eu aș dori să sprijin și să salut actualul compromis, deoarece ridică problema deficitelor democratice cu care se confruntă în special femeile de ani de zile, când își ajută soții care desfășoară o activitate independentă în comerț, meșteșugărit, în întreprinderile mici și mijlocii și în profesiile libere, fără nicio recunoaștere, în timp, a muncii acestora.

Persoanele care desfășoară o activitate independentă și partenerii acestora, majoritatea celor în cauză fiind femei, au drepturi. Nu sunt lucrători invizibili; au dreptul la asigurări sociale, la îngrijiri medicale, la o pensie, la concediu de maternitate, la concediu parental și la concediu de paternitate. Femeile s-au sacrificat timp de ani de zile pentru soții lor, pentru dezvoltarea lor profesională, pentru copiii și familia lor, asigurând muncă ieftină, neplătită. De multe ori, după un divorț sau după moartea soțului, rămân fără asigurare, fără ajutoare sau compensație.

Actualul compromis vizează unele dintre inegalitățile existente. Cu toate acestea, indiscutabil, este necesar mai mult sprijin pentru femei, pentru a promova egalitatea antreprenoriatului în rândul femeilor, în special într-o perioadă de criză economică și când Uniunea Europeană își definește politica de mâine, pentru Uniunea Europeană în 2020.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, vă mulțumesc foarte mult pentru că mi-ați permis să iau cuvântul pe această temă. Aproximativ 30 % din totalul persoanelor care desfășoară o activitate independentă în UE sunt femei. Acestea sunt bine reprezentate în special în întreprinderile mici și mijlocii, mai ales în sectorul serviciilor și, în această poziție, aduc o contribuție economică semnificativă la societatea noastră.

Aceste femei ar trebui să se bucure de aceleași oportunități ca și colegii bărbați, fără a trebui să recurgă la cote și alte aspecte de acest tip. Pentru femeile care desfășoară o activitate independentă, maternitatea ar putea să le pună în pericol nivelul de trai, problemă cu care se confruntă adesea. Având în vedere îmbătrânirea populației, acum este mai important ca niciodată să asigurăm prevederi eficiente privind maternitatea și să acordăm prioritate familiilor.

Întreprinderile familiale în care femeile contribuie la activitate joacă, de asemenea, un rol important – în profesii, în comerț, în vânzarea cu amănuntul și mai ales în agricultură. În toate aceste domenii, este necesar să se asigure o protecție socială și juridică corespunzătoare.

Cu toate acestea, statele membre ar trebui să își păstreze întotdeauna competența în privința legislației sociale, care nu trebuie niciodată transferată UE. Este vorba de utilizarea compromisurilor și a opțiunilor pentru a ține cont de tradiții divergente de politică socială, precum caracterul obligatoriu sau voluntar al asigurării pentru soții/soțiile colaboratoare.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mă alătur și eu mulțumirilor adresate dnei Lulling. Salut faptul că acest raport avansează în domeniul principiului tratamentului egal pentru bărbați și femei, inclusiv în domeniul activităților independente. Un element pe bună dreptate important este că se referă nu numai la soți/soții, ci și la partenerii de viață. În sfârșit, partenerii colaboratori se pot bucura de un nivel înalt de protecție socială, iar acesta se aplică și alocăției de maternitate.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Dnă președintă, și eu aș dori să o felicit pe dna Lulling. Raportul oferă în special femeilor posibilități complet noi în domeniul activităților independente în întreprinderile mici și mijlocii. Într-un astfel de moment de criză, trebuie să ne amintim că activitățile independente sunt corespunzătoare pentru viitor, că se pot crea noi locuri de muncă și că ne permite să dezvoltăm sectoare complet noi. De exemplu, am creat Ziua fetelor, pentru a încuraja tinerele femei să aleagă ocupații tehnice, deoarece în acest domeniu apar oportunități cu totul noi, iar în societatea actuală oamenii nu sunt foarte conștienți de întreaga gamă de ocupații disponibile pentru femei. În cele din urmă, femeile sunt și cele care, în mod constant, asigură stabilitate în domeniul finanțelor. Consider că în perioade de criză, este deosebit de important să se asigure că femeile pot exploata, în mod egal, capitalul privat și capitalul de risc al întreprinderilor.

Günther Oettinger, membru al Comisiei. – Dnă președintă, astăzi am făcut progrese în combaterea sărăciei și în promovarea activităților independente pentru femei. Acesta nu este finalul procesului, însă este un mare pas înainte. În urma aprobării Consiliului, pentru prima dată, femeile care desfășoară o activitate independentă vor avea dreptul la concediu de maternitate. De asemenea, statele membre vor avea obligația clară de a acorda protecție socială soților/soțiilor colaboratoare, la cerere.

Doresc să mulțumesc Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen și întregului Parlament pentru întreaga muncă depusă pentru a obține acest succes.

În cele din urmă, doresc să spun câteva cuvinte despre dna Lulling, care, timp de mulți ani, a depus eforturi personale în acest domeniu. Această luptă a fost câștigată și sunt extrem de recunoscător pentru angajamentul acesteia, care a condus la această realizare remarcabilă.

Astrid Lulling, raportoare. – (DE) Dnă președintă, în primul rând aș dori să îi mulțumesc dlui Oettinger pentru că și-a reprezentat colega, pe dna Reding, într-o engleză excelentă.

raportor. – (FR) Doamnelor și domnilor, sunt mulțumită. Sunt recunoscătoare față de toți deputații care au luat cuvântul pentru că sprijină poziția adoptată de o majoritate covârșitoare a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, care va permite ca acest text să fie adoptat mâine.

Aș dori să îl încurajez pe dl Romeva i Rueda. Acest text nu este perfect. Nu răspunde pe deplin cerințelor mele. Nu am câștigat încă războiul, dar am câștigat o bătălie importantă. Acesta este un pas în direcția cea bună.

De asemenea, aș dori să le spun dlui Romeva i Rueda și dnei Figueiredo că nu ar trebui să își facă griji cu privire la protecția maternității; ceea ce își doresc este prevăzut în considerentul 17a. Citiți-l; nu am timp să îl citesc acum cu voce tare. Este un singur amendament. Dacă am vota în favoarea acestuia, nu ar fi posibilă

adoptarea directivei în cadrul președinției spaniole și am risca să irosim luni, dacă nu ani, pentru nimic, deoarece – aș dori să îi încurajez pe autori – ceea ce propun în amendamentul lor este deja propus, în termeni diferiți, în amendamentul 4, care a fost adoptat la prima lectură și inclus în totalitate de Consiliu. Prin urmare, consider că acești deputați ar putea, cu conștiința împăcată, să voteze pentru celelalte amendamente.

Președinta. - Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc marți, 18 mai 2010.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Robert Dušek (S&D), *în scris.* – (CS) Directiva privind egalitatea de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă are scopul de a unifica legislația europeană aplicabilă și de a înlocui o serie de directive care abordează această politică în mod fragmentat. Condițiile sociale pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă și pentru cele încadrate în muncă variază considerabil în statele membre, iar prevederile privind securitatea socială în cazul excluderii pe termen lung sau permanente de la activitatea profesională sunt practic inexistente în unele cazuri. De multe ori, persoanele care desfășoară o activitate independentă nu au asigurare medicală. Acestea lucrează când sunt bolnave, deoarece este mai avantajos la nivel financiar. Femeile își reiau munca după ce nasc și nu își iau concediu de maternitate. Soții/soțiile colaboratoare nu dispun de propriile asigurări sociale. Persoanele care desfășoară o activitate independentă sunt esențiale pentru funcționarea economiei și au un rol de neînlocuit în societate. Aceste persoane asigură resursele financiare pentru ele și pentru familie, plătesc impozite în trezoreria statului și plătesc asigurări sociale și de sănătate. Statul nu trebuie să contribuie la întreținerea acestora. Rolul lor este de neînlocuit în special în regiunile în care, din diferite motive, există un deficit de locuri de muncă la așa-numiții angajatori „mari” și, de asemenea, în agricultură. De aceea, este necesară unificarea standardelor minime care vor ajuta la asigurarea unui statut egal pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă comparativ cu persoanele încadrate în muncă, precum și egalitate între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă. Scopul ar trebui să fie o protecție a maternității mai mare, recunoașterea concediului în scopul îngrijirii unui membru al familiei și recunoașterea contribuției unui soț colaborator.

Zita Gurmai (S&D), *în scris.* – Propunerea pe care o dezbaterem în această săptămână nu este una tehnică. Din două privințe, este un aspect legat de justiție și bun simț. Este clar nu numai la nivel moral, ci și tehnic, că trebuie să acordăm protecție socială și prestații de maternitate femeilor însărcinate care desfășoară o activitate independentă și soțiilor sau partenerelor însărcinate ale bărbaților care desfășoară o activitate independentă. Nu putem face discriminare împotriva femeilor sau a partenerelor care au ales să se dedice acestui tip de muncă, mai ales când suntem cu toții de acord că trebuie să încurajăm mai multe femei să pătrundă în lumea afacerilor. Încercând să ieșim din criză, încurajăm crearea de locuri de muncă, inclusiv lucrătorii independenți. Acesta este și motivul pentru care trebuie să ne asigurăm că există un stimul ca femeile să inițieze astfel de oportunități profesionale. În al doilea rând, nu putem face discriminare împotriva copiilor nou-născuți din aceste familii. Este inacceptabil ca un copil să aibă dreptul să petreacă timp cu mama sau tatăl (fără a pune în pericol nivelul de trai al familiei) în primele săptămâni de viață, deoarece părintele este încadrat în muncă, în timp ce alt copil să nu aibă acest drept deoarece părintele desfășoară activități independente.

16. Performanța energetică a clădirilor (reformare) (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este recomandarea pentru a doua lectură adresată de doamna Silvia-Adriana Țicău, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind performanța energetică a clădirilor (reformare) [05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)] (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, Raportare. – În 2008, Uniunea Europeană și-a asumat angajamentul ca până în 2020 să reducă consumul de energie cu 20 %, iar 20 % din energia consumată să provină din surse regenerabile. În cadrul Consiliului European din 25-26 martie 2010, liderii Uniunii au stabilit ca obiectiv comun creșterea eficienței energetice cu 20 % până în 2020.

Sectorul clădirilor este responsabil pentru 40 % din consumul total de energie și pentru 35 % din emisiile poluante. Îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor va avea un impact semnificativ asupra vieții cetățenilor europeni. La nivelul Uniunii, o familie cheltuiește în medie 33 % din venituri pentru apă, electricitate, gaze și întreținere, iar în cazul familiilor cu venituri foarte mici, acest procent poate ajunge chiar

la 54 %. Investițiile pentru îmbunătățirea eficienței energetice vor conduce la reducerea facturilor de energie, dar și la crearea a 2,7 milioane de locuri de muncă în Uniune până în 2030.

În noiembrie 2008, Comisia a prezentat o propunere legislativă pentru reformarea Directivei nr. 91/2002 privind performanța energetică a clădirilor. În aprilie 2009, Parlamentul European a adoptat cu foarte largă majoritate, poziția sa în primă lectură, în cadrul procedurii de codecizie. Ulterior, Parlamentul și Consiliul au purtat negocieri intense pe perioada Președinției suedeze a Consiliului Uniunii Europene și, în noiembrie 2009, s-a ajuns la un acord politic cu privire la aspectele tehnice ale propunerii legislative.

Principalele realizări ale acestui acord sunt:

Introducerea unui articol separat și a mai multor considerente și prevederi referitoare la aspectele legate de finanțare. Comisia trebuie să identifice instrumentele financiare și măsurile fiscale existente și să prezinte noi propuneri până la 30 iunie 2011. Aceste prevederi sunt completate și de o declarație a Comisiei.

Până la 31 decembrie 2020, toate clădirile noi trebuie să aibă un consum net de energie aproape de zero, iar cea mai mare parte a energiei trebuie să provină din surse regenerabile. Pentru sectorul public acest termen este devansat cu doi ani. Pentru clădirile cu un consum net de energie aproape zero, statele membre vor defini obiective clare și planuri de acțiune care includ și măsuri de sprijin.

Performanța energetică a clădirilor care fac obiectul unei renovări majore sau a părților renovate a acestora trebuie să întrunească cerințe minime de performanță energetică aplicabile și sistemelor tehnice și componentelor clădirilor care au un impact semnificativ asupra performanței energetice a clădirii.

Noi dispoziții referitoare la certificate. Un set minim de informații, inclusiv posibilitățile de finanțare care trebuie precizate în certificat. Dispoziții referitoare la eliberarea și afișarea certificatelor de performanță energetică.

Includerea indicatorului de performanță energetică din certificatul de performanță energetică al clădirii în anunțurile de vânzare sau închiriere a clădirii sau a unei părți a acesteia.

Mai multe informații și transparență în ceea ce privește acreditarea și formarea experților, informarea proprietarilor și a locatarilor.

Consultarea autorităților locale și sprijinirea acestora la punerea în aplicare a recomandărilor, introducerea de noi dispoziții adresate urbanistilor și arhitecților locali pentru a lua în calcul eficiența energetică a clădirilor.

Introducerea unor sisteme inteligente de contorizare și a sistemelor de control activ cum ar fi sistemele de automatizare, control și monitorizare destinate economisirii energiei.

Nu va exista o metodologie comună, dar, până la 30 iunie 2011, Comisia stabilește un cadru metodologic comparativ pentru calcularea nivelului optim din punct de vedere al costurilor și al cerințelor minime de performanță energetică. Directiva va fi revizuită până la 1 ianuarie 2017. Poziția comună a Consiliului are la bază acordul încheiat în noiembrie 2009 între Parlamentul European și Consiliul și, de aceea, recomand adoptarea sa.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Günther Oettinger, *Membru al Comisiei*. – (DE) Domnule președinte, distinși deputați, în politică oportunitatea de a prezenta propuneri și măsuri ca situație reciproc avantajoasă este rară. Astăzi avem tocmai o astfel de ocazie: viitoarea adoptare a versiunii reformate a directivei privind performanța energetică a clădirilor.

Clădirile sunt responsabile pentru 40 % din consumul de energie și pentru 36 % din emisiile de dioxid de carbon în Uniunea Europeană. Implementarea măsurilor economice pentru reducerea consumului de energie în sectorul rezidențial poate contribui semnificativ la atingerea obiectivelor noastre pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și economisire a energiei. Astfel ne vom consolida securitatea energetică și vom crea creștere și locuri de muncă în industria construcțiilor. Directiva reformată privind performanța energetică a clădirilor va încuraja și creșterea standardelor prevăzute în codurile naționale în ceea ce privește eficiența energetică în construcția clădirilor și-i va ajuta pe consumatori să-și reducă facturile de utilități. Eficiența energetică este cel mai ieftin mod de a combate schimbările climatice.

Aș dori să subliniez trei elemente ale directivei reformate care, din punctul nostru de vedere, reprezintă un progres substanțial în comparație cu situația de până acum.

În primul rând, cerințele naționale pentru construcțiile noi și renovări vor avea drept rezultat clădiri ce economisesc mult mai multă energie. Această directivă se referă și la clădirile mici cu o suprafață utilă de mai puțin de 1 000 m² și la lucrări de renovare relevante din punct de vedere energetic și înlocuirea boilerelor și a ferestrelor.

În al doilea rând, versiunea reformată înseamnă că cetățenii noștri vor primi informații mai bune. Proprietarii și chiriașii vor fi bine informați, cu detalii specifice privind consumul de energie și potențialul de economisire de energie al clădirii. Acest lucru ar trebui să stimuleze piața să realizeze case cu consum mic de energie și să realizeze renovări ample.

În al treilea rând, începând din anul 2020, toate clădirile noi trebuie să respecte standardul extrem de sever de construcții cu consum de energie aproape de zero. În plus, statele membre ar trebui să-și conceapă planuri de acțiune naționale pentru a crește standardul clădirilor existente cât mai aproape de nivelul de consum de energie aproape de zero al clădirilor.

Pentru toate aceste motive, noua directivă este o realizare de succes a politicii energetice europene. Aș dori să le mulțumesc deputaților din Parlament și dumneavoastră, doamnă Țicău, pentru buna dumneavoastră cooperare din ultimele luni și pentru adoptarea neobișnuit de rapidă a directivei.

Ați subliniat deja că versiunea reformată va fi capabilă să-și realizeze întregul potențial de economisire a energiei doar dacă este transpusă eficient și rapid și dacă există și instrumente de sprijin. În acest scop, trebuie să utilizăm mai bine instrumentele de finanțare existente, cum este Fondul European de Dezvoltare Regională, ce permite utilizarea unui procent de 4 % din buget pentru măsuri legate de eficiența energetică – o oportunitate ce a fost foarte puțin utilizată de statele membre până în prezent.

În plus, am dori să le furnizăm statelor membre asistență financiară pentru eforturile lor de a transforma stocul de clădiri. În prezent, după cum s-a anunțat mai devreme în cadrul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, pregătim realocarea a cel puțin 150 de milioane de euro din fondurile neutilizate din Planul european de redresare economică pentru proiecte din domeniul energiei regenerabile și eficienței energetice.

Sunt sigur că sprijinul de astăzi al Parlamentului reprezintă un pas important. Aș dori să vă mulțumesc tuturor pentru buna dumneavoastră cooperare.

Paul Rübig, în numele Grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, domnule Comisar, doamnă Țicău, aș dori să vă felicit pentru acest raport. Cred că reprezintă un pas mare în direcția cea bună. În Europa avem peste 160 de milioane de clădiri care trebuie să fie renovate în vederea realizării eficienței lor termice pentru a minimiza consumul de energie, determinând astfel o reducere corespunzătoare a consumului total de energie.

Patruzeci la sută din energie este utilizată pentru încălzirea și răcirea clădirilor. Sperăm ca măsurile de renovare să ne permită să ne atingem obiectivul de reducere cu 5 % a consumului total de energie până în anul 2020. Totuși, ne preocupă și crearea unor noi locuri de muncă. Fără îndoială avem nevoie de noi scheme de formare pentru lucrătorii care nu numai că vor trebui să renoveze aceste clădiri existente, ci și să construiască unele noi. Avem nevoie de întreprinderi mici și mijlocii specializate în acest segment și trebuie să le dăm posibilitatea de a realiza profit în acest domeniu și de a plăti salarii nete mai mari. Consider că acesta este cel mai bun mod de a ieși din criză, deoarece astfel vor crește, bineînțeles, nu numai veniturile din impozite, ci și energia din combustibili fosili va fi înlocuită cu energie regenerabilă, reducând astfel consumul de combustibil fosil.

Consider că înlocuirea combustibililor fosili în consum și producție este calea de urmat și acest lucru va reduce considerabil și cheltuielile gospodărești. Consider de asemenea că aceste investiții vor da rezultate și că nu ar trebui să continuăm cu nivelurile de consum pe care le-am observat în ultimele decenii. Ar trebui să profităm de această oportunitate pentru a începe din nou să investim. Investiția este deosebit de importantă în momente de criză, pentru a ne ajuta să depășim criza – și să o depășim cu cât mai puțină birocrație.

Zigmantas Balčytis, în numele Grupului S&D. – (LT) Înainte de toate, aș dori să o felicit pe colega mea, doamna Silvia Țicău, pentru munca enormă pentru pregătirea acestui raport important. După părerea mea, acordul la care s-a ajuns cu Consiliul este foarte ambițios și reprezintă un salt calitativ în întreg sectorul. De aceea este acum foarte important ca statele membre să pună în aplicare la timp dispozițiile directivei. Aspectul privind consumul energetic al clădirilor este în mod special relevant în contextul global al pieței interne de energie. Sectorul construcțiilor din Uniunea Europeană este unul dintre sectoarele cu cele mai multe oportunități pentru economisirea de energie. Acest lucru este adevărat în mod special pentru populațiile

noilor state membre ale Uniunii Europene, deoarece țările respective au cel mai mare număr de clădiri rezidențiale vechi și nerentabile din punct de vedere energetic, iar locuitorii care trăiesc în ele și având cele mai reduse venituri sunt forțați să achite cele mai mari costuri de întreținere. Evoluția către un cost al energiei aproape de zero la clădiri înseamnă că ștacheta a fost ridicată și mai sus pentru constructori decât era planificat în momentul discutării tehnologiilor pentru construcții pasive. Domnule comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să repet că acest lucru este cu adevărat extrem de important și foarte ambițios și să sperăm că va fi pus în practică.

Fiona Hall, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, aș dori de asemenea să o felicit pe doamna Țicău, care s-a dedicat în mod extraordinar acestui dosar. Ne-am confruntat cu o întârziere mare din cauza ajustărilor juridice care au fost necesare ca urmare a Tratatului de la Lisabona, ceea ce a însemnat un volum mult mai mare de emisii de CO₂ decât dacă am fi putut să facem acest lucru mai devreme.

În acest proces îndelungat, este ușor să uităm că anumite lucruri din versiunea reformată au fost considerate destul de radicale atunci când au fost aduse în discuție pentru prima oară. În special reducerea pragului de 1 000 mil.² care fusese propus inițial de Parlament în raportul său privind Planul de Acțiune pentru Eficiența Energetică și etapa de obținere a unor clădiri cu un consum de energie aproape de zero până în anul 2021. Din nefericire, această nouă cerință pentru noile clădiri nu ne va ajuta cu obiectivele 20-20-20, în special din cauză că ne dăm din ce în ce mai mult seama că trebuie să reducem emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 30 %. Pentru a ne atinge obiectivele privind schimbările climatice, trebuie să ne concentrăm asupra clădirilor existente și a cerințelor privind eficiența energetică a acestora.

Aș sugera trei măsuri cheie pe care trebuie să le implementăm dacă vrem să fructificăm potențialul de economisire de energie din clădirile existente.

În primul rând, este foarte important că în acest moment Comisia propune o metodologie de renovare robustă și optimă din punct de vedere al costurilor. Calendarul este destul de strâns, dar acest lucru se datorează faptului că s-a pierdut deja atât de mult timp și cea mai bună metodologie din punct de vedere al costurilor nu va putea fi aplicată până în anul 2014.

În al doilea rând, toate statele membre trebuie să aibă în vedere adoptarea unor obiective anuale naționale pentru îmbunătățirea unui anumit procent din clădirile lor existente. Dacă am avea un obiectiv european „obligatoriu” în ceea ce privește eficiența energetică, sunt sigură că am vedea cum statele membre adoptă acest gen de măsuri foarte rapid, deoarece și-ar da seama că modernizarea sistematică a clădirilor existente este calea cea mai ușoară de a obține eficiența energetică.

În al treilea rând și acest lucru este crucial, statele membre trebuie să instituie finanțarea în avans pentru proiectele de îmbunătățiri ale eficienței energetice și, în ciuda întregii activități a raportorului și a raportorilor alternativi, această versiune reformată nu înregistrează toate progresele pe care și le-ar fi dorit Parlamentul. De aceea, este extrem de important să primim acum bani pentru eficiența energetică în cadrul programului de redresare economică și sper ca propunerea Comisiei în acest sens să nu întârzie.

În cele din urmă, având în vedere comentariile din raportul de situație referitoare la punctele slabe ale implementării legislației privind eficiența energetică din trecut, aș dori să întreb Comisia dacă ne poate asigura de faptul că această directivă este pusă în aplicare pe deplin și la timp.

Claude Turmes, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, felicitări doamnei Țicău și întregii echipe de raportori alternativi. Această directivă nu ar fi avut succes fără un Parlament European puternic.

În cele două minute și jumătate pe care le am la dispoziție, voi vorbi mai puțin despre directivă și mai mult despre ce trebuie realizat în viitor pentru a trata punctele slabe ale directivei, în special cu privire la stocul de clădiri existente. Ce ar fi mai adecvat în vremuri de criză decât îmbunătățirea modului în care sunt exploatate resursele Europei și creșterea productivității energetice? În prezent avem nevoie din partea Comisiei de o inițiativă privind construcțiile europene cu patru piloni centrali.

În primul rând, asistență pentru guvernele naționale pentru transpunerea directivei. Ultima directivă nu a fost transpusă în mod corespunzător. La Direcția dvs generală, domnule Oettinger, aveți un funcționar permanent – și acesta va pleca în luna iulie. Cum veți asigura – în ceea ce privește personalul, printre altele – faptul că directiva este transpusă în mod corect?

În al doilea rând, după cum ați menționat, modelele de finanțare. Ce se poate face în cadrul Comisiei pentru a îmbunătăți modul în care sunt utilizate resursele din Fondul European de Dezvoltare Regională pentru clădiri? Poate ne furnizați câteva detalii privind fondurile rămase din Planul european de redresare economică pe care l-ați menționat.

În al treilea rând, avem nevoie de mai multă productivitate a muncii în construcții și de aceea avem nevoie de o formare mai eficientă. Lucrătorii formați mai bine vor crește productivitatea dar vor pune în discuție bineînțeles și aspecte referitoare la condițiile de muncă și plată din industria europeană a construcțiilor. Prin urmare, am avea nevoie, de asemenea, de o inițiativă din partea Comisiei la nivel european pentru realizarea unui dialog social între industria construcțiilor și sindicate.

În cele din urmă, în domeniul cercetării și dezvoltării este imperios necesar să se manifeste o mai mare concentrare asupra clădirilor, a clădirilor cu consum de energie net zero sau aproape zero și, cel mai important, asupra unor noi moduri de a organiza renovarea clădirilor. Vom putea să construim sau renova mai ieftin doar dacă întregul proces de renovare este conceput mai bine. Acesta este un alt domeniu în care fondurile de cercetare europene ar putea fi utilizate pentru a furniza asistență reală și substanțială atât guvernelor naționale cât și industriei construcțiilor.

Vicky Ford, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, și eu aș dori să încep prin a mulțumi trei Țicău și celorlalți raportori pentru modul în care a fost negociată această directivă. Acest lucru a fost realizat cu multă căldură în cadrul grupurilor și este foarte încurajator să aflăm că dezbaterile privind pașii următori a început deja.

Salut acest raport cu adevărat. După cum au menționat multe persoane, 40 % din energia noastră se consumă în clădiri. Avem nevoie de un mod de viață mai durabil, nu numai din cauza provocării reprezentate de cărbune, ci și din cauza îngrijorării pe care o împărtășim cu toții în ceea ce privește creșterea prețurilor la energie și securitatea energetică.

Anumite state membre sunt deja mult mai ambițioase în ceea ce privește codurile lor naționale pentru eficiența energetică și sper ca această directivă să le încurajeze și pe altele să le urmeze. Certificatele de performanță energetică ajută la o mai mare conștientizare a modului în care se poate economisi energia și costurile, în timp ce încurajarea instalării de contoare inteligente la noile clădiri și la cele renovate recent le oferă consumatorilor mai mult control asupra deciziilor lor legate de energie. Toate acestea reprezintă un progres bun.

Această versiune reformată a luat naștere deoarece directiva inițială era pusă în aplicare în mod defectuos. Mergând mai departe, Parlamentul și Comisia trebuie să supravegheze permanent modul în care statele membre pun în aplicare această directivă. Comisia trebuie să ajute: vă rugăm să facilitați transferul celor mai bune practici în cadrul statelor membre și să vă asigurați că standardele minime de performanță energetică sunt compatibile reflectând în același timp diferențele regionale.

Știu cu toții că pentru a putea răspunde cu adevărat provocării reprezentate de economisirea energiei, este important ca atât în sectorul public cât și în cel privat consumatorii să recunoască și să vadă beneficiile de mediu și economice pe care le presupune angajarea directă în inițiative pentru economisirea energiei, dar vă voi da un avertisment, deoarece în statul meu membru a existat un exemplu de reglementare excesivă a directivi, așa-numita poleire cu aur, în special în ceea ce privește cerințele pentru certificatele de performanță energetică la clădirile publice și în anumite cazuri rezultatul a fost costuri birocratice suplimentare și o economisire redusă a energiei, fapt care a dus la pierderea sprijinului public; acest lucru este regretabil.

Ca remarcă finală, toți cei care se tem că Uniunea Europeană se confruntă cu o criză de identitate în acest moment ar trebui să fie mai încrezători datorită acestui raport. A existat un consens în ceea ce privește scopul și convingerea încă de la începutul implicării mele – și știu că acest lucru se întâmplă cu mulți ani înainte să mă alătur acestui Parlament vara trecută. Haideți să învățăm din aceasta faptul că Uniunea Europeană este mai puternică atunci când ne concentrăm asupra domeniilor principale în care se poate obține valoare lucrând împreună pentru un interes comun.

Marisa Matias, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Domnule președinte, aș dori să încep de asemenea felicitând-o pe dna Țicău pentru devotamentul cu care a lucrat la acest raport atât de semnificativ și pentru munca depusă pentru îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor și pentru susținerea unei Europe mai durabile. După cum știu, utilizarea energiei în cadrul Uniunii Europene este cu mult peste nivelurile acceptabile și de aceea este atât de important să continuăm cu propuneri de această natură.

Era timpul să avem o politică europeană ambițioasă și să adăugăm mai multe măsuri la această politică ambițioasă, în special în cadrul situației de criză cu care ne confruntăm. Sectorul construcțiilor este considerat a fi unul dintre sectoarele sau piețele cu cel mai mare potențial în ceea ce privește economisirea energetică și alte aspecte, de aceea este prin excelență sectorul în care trebuie sprijinite politicile publice. Domnule președinte, aș dori să închei cu această observație.

Prin urmare, trebuie să profităm de oportunitatea ivită de a investi în îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor și a potențialului de a crea milioane de locuri de muncă în următorii ani. În plus, nu este vorba doar despre clădirile noi, ci și de renovarea și modernizarea celor existente care s-au deteriorat sau au fost neglijate.

Prin urmare haideți să profităm de oportunitatea de a utiliza această legislație ca o contribuție esențială la resuscitarea economiei europene; trebuie să începem prin a fructifica la maximum investiția, care poate și trebuie să fie strategică pentru a ne reveni din criză. Să sperăm că vor exista investiții din partea Comisiei și că statele membre știu cum să le exploateze la maximum.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) În primul rând, aș dori să menționez cât de încântat sunt de faptul că Uniunea Europeană a descoperit potențialul imens de economisire a energiei aferent modului de funcționare al clădirilor. Economisirea energiei poate fi obținută relativ rapid și eficient îmbunătățind capacitățile de izolare termică a învelișului clădirilor, chiar și cu încălzirea suplimentară a clădirilor mai vechi.

Totuși, pierderile de căldură legate de încălzirea clădirilor nu reprezintă singura pierdere de energie la clădiri. Din perspectiva consumului de energie, încălzirea apei pentru igiena personală și aerul condiționat din spațiile închise sunt un aspect semnificativ în societățile dezvoltate. În aceste domenii, însă, metodele de economisire a energiei vor fi mai dificile și mai complicate. Vor implica îmbunătățirea eficienței unor sisteme relativ complicate și sofisticate care asigură controlul și schimbul de energie între diferite medii din clădire.

Deoarece majoritatea clădirilor sunt, din perspectiva unificării, entități unice, regimul de energie internă al fiecărei clădiri trebuie să fie de asemenea planificat în mod adecvat și implementat în mod mai mult sau mai puțin individual pentru locul de muncă sau gospodăria respectivă. Prin urmare, obiectivele noastre trebuie să includă o creștere semnificativă a pretențiilor cu privire la complexitatea și dificultatea ingineriei și planificării lucrărilor menite să specifice corect soluții de energie inteligentă pentru clădirile individuale.

Așadar, domnule comisar, trebuie să căutăm și modalități pentru a încuraja persoanele care lucrează în acest domeniu să fie mai bine instruite. Personal, aș fi încântat dacă obiectivele aceste directive vor fi puse bine în aplicare. Totuși, consider că acest lucru va fi greu de realizat în anumite domenii.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, sectorul construcțiilor este răspunzător pentru 40 % din consumul de energie al Uniunii Europene și 35 % din emisiile acesteia. Această legislație stipulează faptul că până în anul 2020, noile clădiri trebuie aibă un consum de energie aproape zero și clădirile existente renovate trebuie să îndeplinească condițiile minime de performanță energetică.

Această legislație va contribui prin urmare la o mai mică dependență energetică în Europa, mai puține emisii CO₂, o mai bună calitate a aerului interior și exterior și un nivel crescut al bunăstării în orașe. Încurajarea îmbunătățirii performanței energetice a clădirilor reprezintă și o oportunitate de a ne reclasifica orașele, contribuind la creșterea turismului, crearea de locuri de muncă și creșterea economică durabilă în cadrul Uniunii Europene.

Totuși, reclasificarea necesită din ce mai multe investiții publice și private. Este vorba despre investiții publice directe, cu efect imediat asupra creării de noi locuri de muncă și implicarea întreprinderilor mici și mijlocii. Un program ce implică reclasificarea orașelor noastre va fi unul sigur, adecvat redresării noastre economice.

Solicit prin urmare Comisiei și statelor membre să utilizeze Fondurile Structurale pentru a reclasifica clădirile din punct de vedere al mediului și al energiei, această finanțare urmând a fi utilizată drept catalizator al finanțării private. Le solicit de asemenea să colaboreze pentru a găsi modelul de finanțare adecvat pentru renovarea clădirilor existente.

Ivari Pădar (S&D). – (ET) Raportul doamnei Țicău este unul dintre cele mai semnificative instrumente de politică energetică și de climat adoptat de noi în ultimii ani. Aș dori să îi felicit pe toți cei implicați în acest raport, dar în special pe raportoare, dna Țicău. Nu voi repeta ceea ce s-a spus înainte, ci mă voi axa pe două aspecte.

În primul rând, directiva le oferă antreprenorilor noi oportunități de afaceri. Pe lângă noile tehnologii pentru îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor, pe viitor va exista o cerere mai mare pentru materiale de

construcție care protejează mediul, o reducere a consumului de materiale și deșeuri în sectorul construcțiilor, reciclarea deșeurilor din construcții și dezvoltarea unor case inteligente. De aceea, antreprenorii europeni, în cooperare cu Uniunea Europeană și statele membre, ar trebui să investească în tehnologii ce vor reduce impactul puternic al clădirilor asupra mediului, deoarece în prezent, clădirile consumă în jur de 40 % din energia Uniunii Europene, emit 38 % din emisiile de CO₂ ale Uniunii Europene și, în plus, sectorul construcțiilor este sectorul cu cele mai multe resurse al economiei Uniunii Europene.

În al doilea rând, directiva oferă doar un răspuns parțial la întrebarea cine va plăti pentru toate acestea. De exemplu, directiva conține propuneri conform cărora Comisia Europeană ar trebui să aloce mai multe resurse din Fondurile Structurale ale Uniunii Europene finanțării eficienței energetice a clădirilor. Consider că este extrem de important atunci când este revizuită actuala perspectivă financiară să nu ratăm ocazia de a găsi resurse pentru mai multe finanțări pentru eficiența energetică a clădirilor. Economisirea energiei este cel mai ieftin mod de producere a energiei, prin urmare haideți să-l folosim.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, salut progresul pozitiv pe care îl reprezintă această directivă având în vedere nevoia urgentă de a combate schimbările climatice.

Anul 2010 este anul luptei împotriva sărăciei și a excluderii sociale. Parteneriatul European pentru Energie și Mediu (PEEM) estimează că între 50 și 125 de milioane de europeni suferă de sărăcie energetică. Totuși, această nouă legislație se referă doar la clădirile noi și va afecta doar 2,7 milioane de case noi pe an, având în vedere faptul că există 200 milioane case vechi în Uniunea Europeană. Este cert faptul că cel puțin 150 milioane case vor trebui să fie renovate până în anul 2050 pentru a atinge factorul 4.

Domnule comisar, începând din anul 2007, 4 % din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDER) a fost pus deoparte pentru îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor, dar a fost utilizat doar într-o măsură extrem de limitată. Prin urmare, cum veți presa statele membre să utilizeze eficient aceste fonduri, care altfel ar putea să dispară din 2013, în condițiile în care unele dintre acestea vor trebui de fapt să fie mărite?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) După cum au menționat mulți dintre dumneavoastră, economisirea energiei este modalitatea cea mai economică de a asigura securitatea energetică și a limita cantitatea de emisii de dioxid de carbon. Aș dori de asemenea să-i felicit pe toți colegii noștri și în special pe rapoartori și toți ceilalți membri pentru această revizuire plină de succes a directivei. Acest domeniu, sectorul construcțiilor, are un potențial extraordinar neutilizat, nu doar în domeniul economisirii energetice, ci și în crearea de noi locuri de muncă și implementarea noilor tehnologii. De exemplu, în țara mea, Lituania, peste 80 % dintre construcții au fost construite cu peste 20 ani în urmă și nu sunt deloc economice. De aceea, revizuirea acestei directive privind performanța energetică a clădirilor este cu adevărat realizată la timp și necesară în contextul crizei actuale. Acordul la care s-a ajuns cu Consiliul privind formularea noii directive este bine echilibrat și reflectă pe deplin principiul subsidiarității. Directiva furnizează cerințe minime pentru clădiri, atât pentru cele noi cât și pentru cele renovate și va crea condiții adecvate pentru optimizarea consumului resurselor de energie și economisirea banilor locuitorilor și ai statului. În același timp, un set de norme mai stricte privind certificarea și furnizarea de informații vor încuraja locuitorii să-și schimbe deprinderile de consum. Domnule președinte, deși s-a mai spus de câteva ori, aș dori totuși să subliniez din nou că succesul directivei va depinde de punerea sa rapidă în aplicare de către statele membre. În acest scop trebuie adoptate măsuri de asistență financiară eficiente atât la nivelul statelor membre cât și la nivelul Uniunii Europene. Eficiența energetică, una dintre prioritățile Uniunii Europene, ar trebui să devină o prioritate politică pentru toate statele membre.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – Directiva privind performanța energetică a clădirilor va avea o influență directă asupra noilor tipuri de investiții din sectorul construcțiilor. Investițiile în noile tehnologii care vor viza reducerea consumului de energie vor avea un impact semnificativ pe piața națională și regională a forței de muncă și vor îmbunătăți securitatea energetică a Uniunii Europene.

Sunt necesare instrumente financiare. Cetățenii europeni nu pot să suporte singuri costurile modernizării sistemelor energetice. Suma maximă care poate fi alocată în acest sens din Fondul european de dezvoltare regională nu este suficientă și trebuie majorată la un nivel cât mai mare. Comisia trebuie să aducă un sprijin complementar prin crearea, până în 2014, a Fondului pentru eficiența energetică, care ar putea fi cofinanțat de către Uniunea Europeană, Banca Europeană de Investiții și statele membre.

Încurajez Comisia Europeană să continue dezvoltarea inițiativei „Proiecte urbane inteligente” și să analizeze mecanismele în vigoare în statele membre în scopul diseminării celor mai bune practici în Uniunea Europeană și a schimbului de cunoștințe și asistență tehnică pentru crearea de noi mijloace financiare pentru îmbunătățirea eficienței energetice a locuințelor.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) O felicit pe doamna Țicău pentru raportul său și pentru directivă. Totuși, această directivă nu valorează nici măcar cât hârtia pe care a fost scrisă dacă nu sunt bani pentru ea. Doresc să atrag atenția dlui comisar Oettinger asupra faptului că sursele de finanțare trebuie să fie garantate în buget pentru perioada de după anul 2013 și în Fondurile de coeziune. Este clar că pe lângă sursele Uniunii Europene avem nevoie de fonduri de la statele membre, de capital privat și contribuții de la populație, cu alte cuvinte o formă distinctă de cofinanțare. Dl Marinescu a menționat deja că trebuie să identificăm tipurile de practici de eșalon pe care anumite state membre le-au introdus utilizând subvenții directe, facilități de credit sau alte metode. În Ungaria, au fost renovate 250 000 apartamente din blocuri turn, deoarece condiția celor vechi din noile state membre, după cum au menționat deja colegii mei din Estonia și Letonia, este cumplită. După părerea mea, acest program de renovare a clădirilor trebuie continuat și extins și la locuitorii săraci din zonele rurale, după cum a spus colegul meu de la Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, există câteva lucruri pe care trebuie să le avem în vedere la dezbaterile viitoare. În primul rând, potențialul de economisire a energiei în clădiri rezidențiale în următorii ani este disputat. Ceea ce poate fi realizat ușor a fost realizat deja în parte. În contrast, renovările – în special ale clădirilor cotate – ar putea fi foarte costisitoare. Nu are rost să renovezi o clădire pentru a o face extrem de rentabilă din punct de vedere energetic dacă pe urmă rămâne goală din cauza chiriei ridicate. Chiar și pentru protejarea climei, nu cred că ar trebui să intervenim asupra drepturilor de proprietate ale cetățenilor atunci când este vorba despre renovări. Nu trebuie să existe obligația de a instala panouri solare atunci când se construiește o casă, atunci când se realizează lucrări de înlocuire a acoperișului, se extinde clădirea sau se înlocuiește un sistem de încălzire, cum este cazul modelului Marburg.

Un alt aspect se referă la clădirile cu consum de energie zero. După cum știm, o gospodărie poate să-și satisfacă necesitățile de electricitate utilizând energia fotovoltaică dacă rețeaua de electricitate rămâne disponibilă în perioade în care există mai puțin soare. Cu alte cuvinte, pentru operatorul rețelei de electricitate, costurile vor rămâne aceleași. Instalațiile combinate de încălzire și energie implică și structuri duale costisitoare. Chiar și cu o gestionare optimă a energiei, rămân încă multe chestiuni nerezolvate și prețurile ar putea crește dramatic – în afara faptului că în multe cazuri nu avem încă dispozitivele inteligente corespunzătoare.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Domnule președinte, salut acest raport și în special excelentele idei și recomandări făcute de colegii mei. Fără îndoială, este clar că majoritatea clădirilor și a caselor particulare care există în prezent vor exista nu numai în anul 2020 ci și în anul 2050. Prin urmare, ar trebui să ne îndreptăm atenția asupra acelor construcții și case imediat.

În țara mea, multe persoane care în prezent sunt șomere își construiesc case și așa mai departe. Totuși, mii și mii de case sunt goale, în ele nelocuind nimeni. Ca atare, nu este nevoie să se construiască noi case. Prin urmare, după cum au menționat colegii mei, ar trebui să ne îndreptăm atenția asupra caselor existente în prezent. Sunt de acord cu dl comisar, guvernele ar trebui să utilizeze fondurile structurale pentru a rezolva această activitate imediat. Este foarte important și recomand de asemenea ca planul să fie fi pus în aplicare.

Elena Băsescu (PPE). - Doresc să o felicit pe raportoare, doamna Țicău, pentru munca depusă la acest raport. În domeniul construcțiilor există un mare potențial de economisire a energiei. Îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor este esențială pentru atingerea obiectivelor Strategiei UE 2020. Certificatele energetice sunt necesare în primul rând pentru informarea cumpărătorilor cu privire la performanța energetică a locuințelor.

România și-a propus introducerea certificatelor energetice pentru tranzacțiile imobiliare începând cu acest an, însă decizia aprobării proiectului de act normativ a fost amânată. Principalele motive au fost numărul insuficient de auditori energetici și riscul majorării prețului la casele vechi. Acestea vor fi introduse în România, conform reprezentanților guvernului, la 1 ianuarie 2011 cel târziu. Pentru cetățeni, principalul avantaj al reabilitării termice a locuințelor va fi reducerea costurilor de întreținere. În acest scop, Ministerul Dezvoltării Regionale a alocat anul acesta 150 milioane de lei.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Fără îndoială creșterea economisirii energiei la clădiri, datorată în parte acestei directive, are rost din punct de vedere politic. Este o piesă mică în mozaicul responsabilității pentru un trai durabil, contribuind la independența politică a Europei în raport cu resursele energetice din țări terțe. Ca și dvs, sper că putem reduce cu adevărat emisiile în zece ani, reducând în același timp dependența crescândă de resursele energetice ale țărilor terțe, în special dependența de petrol și gaze. Salut cu căldură această directivă care va furniza un nou impuls pentru inovație în sectorul încălzirii clădirilor noi și vechi. Clădirile produc o treime din emisiile de gaze cu efect de seră, prin urmare obiectivul nostru include în mod normal și asistență financiară activă de la statele membre. Salut, de asemenea, propunerea colegului meu, dl Marinescu,

de a crea un fond special. Fondul ar sprijini bineînțeles nu doar încălzirea pentru blocuri de apartamente, ci pentru toate clădirile din Uniunea Europeană.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în anul 2008, Uniunea Europeană s-a angajat să reducă consumul de energie cu 20 % până în anul 2020. Îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor cu scopul obținerii unor case cu consum energetic aproape zero nu va reduce doar consumul de energie. Această directivă ne va ajuta în egală măsură să depășim criza. Realizarea sa necesită experți și specialiști, creându-se prin urmare locuri de muncă. Mai mult, pe termen lung, va reduce cheltuielile gospodărești ale cetățenilor europeni. În cele din urmă, aș dori să menționez situația energiei din stocul de case și alte clădiri existente și nevoia de a realiza o îmbunătățire corespunzătoare a situației energetice.

Günther Oettinger, Membru al Comisiei. – (DE) Domnule președinte, distinși deputați, suntem de acord asupra rolului important jucat de stocul de clădiri, renovarea clădirilor existente și construcția unor clădiri noi în atingerea obiectivelor noastre comune privind eficiența energetică și reducerea emisiilor de CO_2 . În alte domenii de care trebuie să ne ocupăm, cum ar fi centralele electrice, amestecul energetic în general sau sectorul automobilistic, există relativ puțini actori de abordat: companiile de energie sau cele 12-15 întreprinderi producătoare de mașini din Europa. Acest lucru înseamnă că numărul de parteneri care trebuie convinși este gestionabil.

În sectorul construcțiilor, există un număr enorm de jucători. Proprietari, chiriași, utilizatori, municipalitățile cu propria planificare urbanistică și dezvoltare urbană în general, cei care redactează legislația regională a construcțiilor – în general provinciile sau statele naționale; pe scurt niciun alt domeniu nu este atât de important pentru a ne atinge obiectivele de procent pentru energie și climă cum este sectorul construcțiilor și nici un alt sector nu are atâtea milioane de parteneri care pot fi cooptați, atât pe orizontală cât și pe verticală. De aceea, această directivă este un pas important, dar fără îndoială nu este ultimul cuvânt în acest sens.

Mă bucur să am sugestiile și contribuțiile dvs, pe care le-am urmărit îndeaproape. Credeți-mă când spun că eu consider punerea în aplicare a acestei directive la fel de importantă ca și elaborarea acesteia. În prezent, directiva se află pe hârtie. Valoarea sa va veni odată cu transpunerea acesteia. Pentru aceasta este nevoie de toată lumea – statele membre, dar și administrațiile municipale și proprietarii și utilizatorii stocului de clădiri.

Vrem ca măsurile noastre de economisire a energiei să fie implementate nu doar la clădirile noi, ci și la lucrările de renovare. În săptămânile ce urmează vom realiza o propunere pentru modul în care cele 115 milioane de euro sau mai mult pot fi utilizate în mod specific în viitorul apropiat. Lucrăm intensiv la pregătirile pentru aceasta. Dorim să o prezentăm cât mai târziu posibil pentru a ști dacă avem la dispoziție mai mult de 115 milioane de euro, dar la timp pentru a ne asigura că fondurile nu se pierd din cauza constrângerilor de timp. Ne-ar face plăcere să mai organizăm discuții despre acest program pentru energia regenerabilă și eficiența energetică în lunile iulie și septembrie cu deputații interesați.

În prezent purtăm discuții cu comisarul Hahn despre modul în care programele regionale pot fi orientate mai mult spre obiective privind energia în exercițiul financiar curent – și-a exprimat susținerea expresă a acestei idei – și cum putem utiliza programele de finanțare viitoare pentru a acorda mai multă prioritate aspectului energiei și clădirilor în exercițiul financiar următor. Am nevoie de ajutorul dvs în acest sens. Ne-am pregătit îndelung pentru exercițiul financiar următor. Sunteți familiarizați cu principalele programe din bugetul Uniunii Europene. Am senzația că statele membre nu vor dori să ne dea mai mulți bani. În aceste vremuri de criză și consolidare bugetară, am senzația că va trebui să ne descurcăm cu ce avem deja – acest procent din PIB.

De aceea, este mult mai important să dăm prioritate programelor referitoare la energie, cercetării în domeniul energiei și economisirii energiei pentru actorii locali și, în plus, infrastructurii. În perioada premergătoare exercițiului financiar următor sper să dezbăt împreună cu dumneavoastră cum putem corela programele locale, regionale și naționale pentru renovarea clădirilor cu obiectivele noastre și unde este cazul, cu un program de finanțare european suplimentar. După cum am spus, este un pas important – dar nu ultimul. Salut prin urmare sugestiile dumneavoastră.

Sunt convins că ne veți verifica pentru a vă asigura că directiva poate fi pusă în aplicare cu succes. Aș dori să mulțumesc tuturor deputaților din Parlament și în special raportorului de referință. Aș dori să subliniez că această directivă cadru este privită cu interes în alte regiuni ale lumii cum sunt China și Statele Unite. Europa este cel puțin cu un pas semnificativ înaintea altor continente în acest sens.

Silvia-Adriana Țicău, Raportoare. – Doresc să mulțumesc în primul rând raportorilor alternativi pentru sprijinul acordat. Este doar începutul unui proces privind creșterea eficienței energetice în sectorul clădirilor,

proces la care Parlamentul European va fi un partener constant și ambițios și care va cere și transparență în adoptarea actelor delegate. Da, este adevărat, am făcut o diferență clară între clădirile noi și cele existente, ținând cont atât de forma de proprietate care diferă de la un stat la altul, cât și de stocul de clădiri existent.

Consider că statele membre și Comisia trebuie să fructifice evaluarea la jumătatea perioadei a perspectivei financiare, care are loc în 2010, pentru a revizui programele operaționale și a aloca mai multe fonduri eficienței energetice a clădirilor. Statele membre pot utiliza o cotă de 4 % din FEDER și, în cazul în care consideră oportun, o cotă redusă de TVA, dar nu mai mică de 5 %, pentru lucrările aferente eficienței energetice a clădirilor.

Subliniez că toate fondurile alocate eficienței energetice a clădirilor se vor regăsi în locuri de muncă și în taxe și impozite plătite la nivel local, regional sau național, având în vedere caracterul local al acestor lucrări. Numai dacă vom mări gradul de absorbție al cotei de 4 % din FEDER alocat eficienței energetice a clădirilor în perioada 2010-2013, vom putea solicita ulterior creșterea semnificativă a acestei cote pentru perioada financiară 2014-2020; sugerez undeva între 8 și 12 %.

În plus, solicit Comisiei Europene ca cele 115 milioane de euro rămase necheltuite din Programul european de redresare economică să fie alocate inițiativei „Orașe inteligente”. Consider că, mai ales în contextul planificării perioadei financiare 2014-2020, eficiența energetică trebuie să se afle în topul priorităților noastre, inclusiv cu programe dedicate zonelor rurale.

Parlamentul European a cerut și în primă lectură crearea unui fond destinat eficienței energetice începând cu 2014. Domnule comisar, vă vom sprijini în crearea acestui fond

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc marți, 18 mai 2010.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ivo Belet (PPE), în scris. – (NL) Cu acest pachet de măsuri legislative realizăm un progres substanțial spre o societate ecologică. La urma urmelor, clădirile sunt responsabile pentru aproximativ 40 % din emisiile de CO₂. În următorii ani vom reduce treptat aceste emisii la zero. Acest lucru este benefic atât pentru buzunarele tuturor consumatorilor, cât și bineînțeles pentru ocuparea forței de muncă, deoarece investiția în clădiri ecologice presupune multe locuri de muncă. Acum, pe termen scurt, trebuie să eliminăm toate piedicile pentru a accelera renovarea clădirilor existente în special și trebuie să ajutăm persoanele fizice să facă acest lucru. În acest sens, o atenție specială trebuie acordată chirieșilor locuințelor sociale. Asociațiile pentru locuințe sociale trebuie să primească încurajare și susținere substanțială pentru a se asigura că acestea renovează clădirile mai vechi pe termen scurt pentru ca și cei mai dezavantajați chirieși să poată profita la maximum de acestea.

Véronique Mathieu (PPE), în scris. – (FR) Performanța energetică a clădirilor este un domeniu cu un potențial puternic pentru Uniunea Europeană. Reducerea consumului energetic facilitată de măsurile introduse în acest text vor contribui la o mai mare independență energetică Uniunii Europene și ne îndreaptă spre o politică europeană a eficienței energetice. Succesul acestei politici depinde și de statele membre care trebuie să utilizeze măsurile financiare, cum sunt reducerea TVA-ului, alocarea celei mai mari proporții autorizate din fondurile europene pentru performanța energetică și așa mai departe. La nivelul cetățenilor, de aceste progrese vor beneficia și gospodăriile europene, care vor observa o reducere a cheltuielilor cu energia. În medie, acest lucru reprezintă 33 % din venitul gospodăriei și poate fi chiar și 54 % în cazul gospodăriilor cu venituri mai modeste. Prin urmare, în practică, aș dori ca de îmbunătățirile performanței energetice să beneficieze în principal ultima categorie de cetățeni. Trebuie să fim atenți la costurile presupuse de introducerea unor noi norme. În cazul în care costurile construcției și renovării au repercusiuni asupra chiriilor, beneficiile performanței energetice a clădirilor ar deveni inaccesibile celor care au nevoie cel mai mult de ele.

Alajos Mészáros (PPE), în scris. – (HU) Cu privire la clădirile eficiente din punct de vedere energetic, consider că este foarte important pentru noi să discutăm aspectul clădirilor eficiente din punct de vedere energetic. Trebuie să tratăm acest aspect ca pe o prioritate deoarece Europa asistă la apariția unei crize energetice. Uniunea Europeană și-a luat angajamentul să reducă până în 2020 consumul energetic cu 20 % și să se asigure că 20 % din energia utilizată va proveni din surse regenerabile. Însă trebuie să ne îndreptăm atenția și asupra chestiunii eficienței energetice, în special în industria construcțiilor, deoarece acest sector este unul dintre cei mai mari consumatori de energie (40 %) și unul dintre cei mai mari emițători de dioxid de carbon. Această concentrare asupra sectorului construcțiilor este deosebit de importantă în țările Europei Centrale,

unde clădirile care nu mai fac față cerințelor actuale moștenite din regimul trecut echivalează cu o risipă în utilizarea energiei disponibile. Modernizarea clădirilor rezidențiale oferă oportunități deosebit de importante. Înlocuirea ușilor și ferestrelor și montarea unei izolații de ultimă tehnologie pot ajuta la menținerea unui consum scăzut al energiei. În Europa de Vest, construirea unor clădiri eficiente din punct de vedere energetic ia amploare, popularitatea acestora fiind datorată în mare măsură subvențiilor de la stat. Din nefericire, în Europa Centrală nu există încă un sistem pentru a stimula mai mult investițiile în case pasive, deși o asemenea tehnologie ar ajuta la reducerea dependenței din ce în ce mai mare de gaze. De aceea, consider că este important să susținem raportul, motiv pentru care am votat în favoarea lui.

Zbigniew Ziobro (ECR), în scris. – (PL) Energia utilizată de clădiri reprezintă aproape o treime din energia totală utilizată în Uniunea Europeană. Tocmai de aceea există un potențial semnificativ în acest sector pentru reducerea utilizării energiei – nu numai din cauza obligațiilor asumate cu privire la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ci și din cauza securității energetice. Printre cele mai importante prevederi ale directivei la care lucrăm este conceptul „clădirilor al căror consum de energie este aproape zero”. Să ne reamintim că până la sfârșitul anului 2020, consumul de energie a tuturor clădirilor noi trebuie să fie aproape zero și acest lucru trebuie să fie realizat cu doi ani înainte pentru sectorul public, care ar trebui să constituie un exemplu în acest sens. Totuși, două aspecte ale directivei discutate merită un răspuns pozitiv. În primul rând, crearea până în anul 2020 a Fondului pentru eficiența energetică, un instrument care va ajuta la creșterea investiției private și publice în proiecte menite să îmbunătățească eficiența energetică a clădirilor. Acest tip de asistență structurală reprezintă o oportunitate pentru atingerea obiectivelor noastre. În al doilea rând, includerea în proiectul de directivă a prevederii referitoare la introducerea contorizării inteligente și a sistemelor de control activ care au menirea de a economisi energie. Introducerea acestor sisteme pe scară largă poate oferi avantaje consumatorilor în ceea ce privește prețul, eficiența consumului și securitatea energetică.

17. Denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare a produselor textile (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de domnul Toine Manders, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și a Consiliului privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare a produselor textile (COM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, raportor. – (NL) Aș dori să încep prin a le mulțumi tuturor pentru cooperarea deosebit de constructivă de care ne-am bucurat. Sper ca după votul de mâine să fim capabili să pornim de pe picior egal, deoarece Parlamentul vorbește aproape la unison Comisiei și Consiliului, cu scopul ultim de a ajunge la un acord avantajos pentru consumatorii europeni, cetățenii europeni.

După părerea mea, propunerea Comisiei de a introduce etichetarea produselor textile într-un regulament este mai bună decât introducerea acesteia în directivele existente. Mă refer, în acest sens, la raportul domnului Monti, care menționează că în prezent problemele din Europa sunt cauzate de transpunerea directivelor, care au în cele din urmă 12 sau 27 niveluri diferite. Am susținut întotdeauna regulamentele și sper ca pe viitor Comisia să producă mai multe propuneri de regulamente.

Obiectivul acestui regulament este să permită comercializarea mai rapidă a noilor fibre textile. Acest lucru se bucură și de sprijin amplu în cadrul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, deoarece dorim să optimizăm piața internă cât mai mult posibil.

Mai este încă un lucru pe care am dori să-l realizăm, care interesează în egală măsură publicul european. În acest raport, am căutat să simplificăm etichetarea articolelor de îmbrăcăminte, care este de asemenea un produs textil, de exemplu introducând standardizarea europeană. Știm acum că nu mai este atât de ușor și prin urmare am solicitat un studiu, o evaluare de impact, pentru a vedea dacă mai puțin poate însemna mai mult; cu alte cuvinte, mai puține informații pentru consumatori. Consumatorii pot consulta o pagină de internet sau alte surse pentru mai multe informații dacă este necesar.

Etichetele trebuie pur și simplu să fie mai scurte pentru ca fabricanții să poată viza o piață unică și să nu trebuiască să coasă un întreg ziar în articole de îmbrăcăminte, derutând astfel consumatorul; etichetarea alimentelor ne-a arătat deja cât de departe poate merge acest aspect. Este tocmai ceea ce dorim să împiedicăm.

Am realizat un număr de propuneri, solicitând Comisiei să permită atașarea unor etichete mai simple de produsele textile. Consumatorii au dreptul la anumite informații de bază, care să le răspundă la întrebările elementare, „ce cumpăr?”, „din ce este realizat?” și „de unde provine?” După părerea noastră, consumatorii

au dreptul la aceste informații atunci când achiziționează un articol și acest lucru nu trebuie ascuns. Astfel, ne aflăm încă o dată în domeniul practicilor comerciale neloiale. Monitorizarea și punerea în aplicare sunt foarte dificile în acest domeniu, motiv pentru care am realizat propuneri în acest sens.

Așadar, este vorba despre furnizarea unor informații foarte simple și în cazul în care consumatorii doresc să afle mai multe, pot obține informații la cerere; dacă acest lucru funcționează, Comisia va alege cel mai bun mod de a deservi consumatorul.

Am făcut mai multe propuneri. Dacă jucăriile sunt compuse din fibre textile în procent de peste 85 %, considerăm că trebuie să respecte acest regulament. Anumite persoane spun că acest lucru este bun dar avem deja o directivă privind siguranța jucăriilor. Însă aceasta se referă în mod specific la siguranță, mai degrabă decât la informațiile oferite consumatorilor despre materialul din care este realizat produsul, ceea ce îmi imaginez că doresc să știe consumatorii.

Există, de pildă, un amendament în care se precizează că consumatorii au dreptul de a ști dacă produsul este realizat din materiale de origine animală și nu trebuie să caute mai mult: fabricantul trebuie să indice dacă produsul conține produse de origine animală. Nu este vorba despre fibre, ci de alte materiale, cum ar fi buclăți de blană.

În final, celebrul „Made in”, cu privire la care Comisia a făcut propuneri încă din anul 2005. Le-am copiat practic cuvânt cu cuvânt și, cu sprijinul Comisiei și al Parlamentului, sperăm că Consiliul se va răzgândi și va vedea lucrurile într-o lumină pozitivă. De aceea solicit Consiliului să ajungă la un compromis cu Comisia și Parlamentul care va duce la îmbunătățirea acestui regulament pentru binele consumatorilor și pentru o mai bună informare a acestora.

Antonio Tajani, Vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Domnule președinte, înainte de a vorbi, aș dori să mă alătur durerii exprimate deja de Parlament pentru moartea celor doi soldați europeni uciși în această dimineață în Afganistan ca urmare a unui atac terorist.

Doamnelor și domnilor, Comisia a început să revizuiască standardele privind denumirile fibrelor textile ca parte a campaniei „O mai bună reglementare”. Scopul principal al acestei propuneri este îmbunătățirea cadrului juridic existent și simplificarea procedurii pentru adoptarea unor noi denumiri textile. Propunerea are prin urmare menirea de a promova inovarea în sectorul textil.

Așadar, scopul noului regulament este să le permită fabricanților, utilizatorilor și consumatorilor să aibă acces la produse inovatoare care conțin noi fibre; un aspect la care consumatorii europeni țin foarte mult, întreprinderile de sector – întreprinderile de textile și îmbrăcăminte – și administrațiile naționale.

Aș dori mai întâi să mulțumesc Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorului pentru aprobarea raportului în data de 8 aprilie. Aș dori să mulțumesc în mod special raportorului, dlui Manders și raportorilor alternativi pentru munca lor profundă și detaliată la această propunere, care a stârnit o dezbateră atât de vie și constructivă despre etichetarea produselor textile. Devreme ce aceasta este o propunere pentru simplificarea legislației, Comisia s-a abătut de la prevederile conținute de directivă în textul său inițial, care trebuie înlocuit acum de regulamentul în cauză.

Acestea fiind spuse, Comisia este de acord cu majoritatea amendamentelor propuse în raportul adoptat de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor. Suntem conștienți de faptul că anumite amendamente, în special cele care propun extinderea domeniului de aplicare a regulamentului vor fi supuse discuțiilor în cadrul Consiliului. Vom face tot ceea ce ne stă în putință pentru a facilita dezbateră între instituții și ne vom strădui să ajungem la compromisuri acceptabile.

Unul dintre aceste amendamente se referă la marcajul de origine, eticheta „made in”, care nu fusese inclusă în propunerea inițială a Comisiei: Parlamentul a acordat întotdeauna în mod activ atenție acestui aspect, care este atât de important pentru consumatori.

Amendamentele propuse în acest domeniu au legătură cu propunerea prezentată în anul 2005 de Comisie privind marcajul de origine al multor categorii de produse importante, inclusiv produsele textile. Voi susține aceste amendamente, după cum am subliniat deja în timpul unei reuniuni cu Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor. Voi adopta aceeași abordare pentru amendamentul ce propune etichetarea părților netextile de origine animală.

Aș dori de asemenea să fac anumite observații în ceea ce privește alte amendamente. Cu privire la Amendamentul 19, propunerea Comisiei stabilise deja scutirea de etichetare a croitorilor tradiționali.

Extinderea acestei excepții la toate produsele textile oferite consumatorilor ca produse unice ar însemna totuși că un număr excesiv de produse da îmbrăcăminte ar fi scutite de etichetare. Acest sector reprezintă în mod eficient una dintre liniile principale de dezvoltare pentru produsele de îmbrăcăminte europene. Aceste produse ar fi astfel scutite de etichetare și numărul exceptărilor ar putea deveni excesiv.

Cu privire la Amendamentul 63, care are menirea de a elimina jucăriile de pe lista de produse scutite de obligația de a eticheta, aș dori să vă reamintesc faptul că un aspect cheie în ceea ce privește jucăriile este siguranța. Standardul relevant este suficient de detaliat și a fost re-examinat în detaliu în anul 2009, cu dezbateri îndelungate în cadrul Consiliului și a Parlamentului European.

Devreme ce aspectul siguranței a fost tratat deja prin standardul ad hoc privind jucăriile, îngrijorarea noastră este că această sarcină suplimentară pentru fabricanți riscă să devină disproporționată. Cu privire la solicitarea analizării altor opțiuni de etichetare pentru produsele textile și de îmbrăcăminte, m-am angajat să organizez o dezbatere largă și deschisă cu părțile interesate cu privire la toate celelalte aspecte menționate în timpul discuțiilor în cadrul Parlamentului European și Consiliului.

Vă mulțumesc pentru atenție și voi asculta cu atenție comentariile dvs în timpul acestei dezbateri.

Lara Comi, în numele Grupului PPE. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, textilele constituie unul dintre sectoarele cheie pe piața noastră europeană. Propunerea înaintată de Comisia Europeană este deja un punct de pornire excelent pentru îmbunătățirea și simplificarea cadrului de reglementare în vigoare în statele membre, în special în ceea ce privește transparența și flexibilitatea legii privind dezvoltările tehnologice din industria textilă.

Activitatea desfășurată până în prezent în cadrul Parlamentului ne-a permis cu siguranță să lărgim domeniul de aplicare inițial, introducând standarde pentru alte cerințe de etichetare pe care le considerăm absolut indispensabile. Aș dori în mod special să vă atrag atenția asupra standardelor referitoare la indicarea originii.

Am propus două sisteme de etichetare diferite în acest caz: un sistem obligatoriu pentru produse din țările terțe, prevăzut deja în regulamentul din anul 2005, care este în prezent blocat de Consiliu după cum știți; și un sistem opțional pentru produsele fabricate în statele membre.

În general, sistemele au un dublu scop, deși cel mai important dintre acestea este fără îndoială menționarea adevăratei țări de origine a produsului. Consumatorii trebuie să fie capabili să aleagă în cunoștință de cauză în momentul achiziționării produselor textile. Utilizând criteriile propuse pentru indicarea originii, încercăm să evităm etichetele care pot conține informații false sau care induc în eroare, care ar fi cu siguranță în detrimentul consumatorilor.

În plus, cu aceste noi regulamente, dorim de asemenea să protejăm întreprinderile mici și mijlocii care au decis să-și păstreze afacerile în cadrul statelor membre.

Decizia de a avea o sesiune de vot în plen a fost determinată de dorința Parlamentului European de a adopta o poziție puternică în ceea ce privește aceste aspecte, având în vedere în mod special consensul politic la care au ajuns principalele trei mari grupuri. Aș dori să spun că munca alături de raportor și ceilalți raportori alternativi a fost o experiență cu adevărat excelentă.

În ciuda perspectivelor noastre politice diferite, am reușit să găsim un teren cu adevărat comun care sperăm să reprezinte cel mai bun mod de a proteja interesele cetățenilor europeni și ale Uniunii Europene. Sper, prin urmare, ca mâine să avem un vot unitar în ceea ce privește acest raport, dând Consiliului un semnal politic puternic pentru sarcinile ce ne așteaptă la a doua lectură. Vă mulțumesc sincer tuturor pentru cooperare.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Christel Schaldemose, în numele grupului S&D. – (DA) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi dlui Manders și colegilor noștri pentru cooperarea lor constructivă în legătură cu această propunere. Acest Regulament privind textilele este o propunere solidă și necesară. Într-adevăr, este complet logică armonizarea normelor privind modul de acceptare a fibrelor noi pe piața internă. Prin urmare, noi, cei din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European sprijinim propunerea în ansamblu.

Totuși, considerăm, în același timp, că o propunere nu ar trebui să avantajeze doar una dintre părți. Nu trebuie să avantajeze doar industria. De asemenea, este foarte important pentru noi să ne concentrăm asupra avantajelor pentru consumatori. Așadar, prin contribuția noastră la această propunere, am considerat că

este esențial să li se garanteze consumatorilor informații clare privind fibrele și textilele pe care le cumpără. De aceea am dorit ca aceasta să includă o listă completă a compoziției fibrelor.

Totuși, nu am vrut să ne oprim aici. Suntem, desigur, și în favoarea efectuării unui studiu cu privire la modul general de etichetare a textilelor în UE și am contribuit la prezentarea unor propuneri în acest sens. Consider că este foarte important pentru consumatori să fie informați cu privire la conținutul articolelor cumpărate, unde a fost produsă îmbrăcămintea, dacă aceasta conține substanțe care ar putea provoca o reacție alergică sau orice alte informații necesare. Cred că multe din aceste lucruri, inclusiv condițiile de fabricare, sunt extrem de importante pentru consumatori și vor fi din ce în ce mai importante în viitor. Prin urmare, ni s-a părut important să precizăm că, în opinia noastră, este esențială realizarea unui studiu detaliat cu privire la posibilitatea creării unui sistem adecvat de etichetare a textilelor care să fie util consumatorilor. Acesta este și unul dintre motivele pentru care am oferit un sprijin clar acestei propuneri. Personal, cred că este destul de important să acordăm o atenție sporită și mărimilor hainelor. Consider că volumul comerțului pe piața internă ar putea crește dacă ne-am putea asigura că mărimile specificate ale hainelor sunt aceleași, indiferent de țara în care este cumpărată îmbrăcămintea.

Noi, social-democrații, sprijinim pe deplin propunerea și considerăm că ar putea fi utilă industriei, însă, cel mai important, că ar putea fi utilă și consumatorilor.

Niccolò Rinaldi, în numele grupului ALDE. – (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, se cuvine să îl felicităm pe colegul nostru Toine Manders pentru această rezoluție și pentru raport, care își propune să facă puțină ordine în haosul tot mai mare de pe piața globală.

Mă interesează în special chestiunea marcatului de origine obligatoriu, de care mă ocup în cadrul Comisiei pentru comerț internațional, din care fac parte, în calitate de raportor alternativ pentru Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, împreună cu raportoarea Cristiana Muscardini, și care a fost anticipată într-o mică măsură de raportul Manders.

Într-adevăr, în contextul pieței globale actuale, există norme privind indicarea obligatorie a originii în Statele Unite, China, Australia, Mexic, Japonia și multe alte țări. Astfel, se creează dezechilibre care afectează în mare măsură atât producătorii, cât și consumatorii de pe continentul nostru, conducând la anomalii care trebuie corectate.

Acest lucru este valabil cu atât mai mult pentru produsele textile, care prezintă o problemă de securitate care a fost deja amintită; însă acestea indică, de asemenea, într-o oarecare măsură, țara de origine, așa spune într-un mod aproape poetic, ceea ce are o importanță deosebită.

În prezent, situația în care ne aflăm este învăluită în confuzie, în unele cazuri marcatul de origine fiind prezent, deoarece este în interesul producătorului, în alte cazuri lipsind cu desăvârșire, deoarece este incomod, iar în alte cazuri este inclus, însă în conformitate cu normele din alte țări, deoarece produsele sunt exportate și în Statele Unite și Japonia, fiind astfel concepute pentru aceste piețe. Așadar, este clar că avem nevoie de norme europene în acest sens.

În acest scop, Parlamentul European încearcă, atât prin intermediul raportului care tocmai a fost prezentat de dl Manders, cât și prin activitatea din cadrul Comisiei pentru comerț internațional, să țesea rețeaua noastră, ca să spun așa, pentru a obține o mai mare claritate atât pentru consumatori, cât și pentru producători.

Heide Rühle, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, aș dori să subliniez că sunt de acord cu afirmațiile vorbitorului precedent. Și noi suntem mulțumiți de activitatea Comisiei pentru comerț internațional în acest domeniu. De asemenea, aș dori să-i adresez raportorului mulțumirile mele. Cu toate acestea, în ultimă instanță, nu împărtășesc poziția acestuia, iar mâine nu vom putea susține anumite puncte.

Permiteți-mi să precizez încă o dată care este problema aici. Cu toții ne dorim să avem un sistem clar de indicare a țării de origine. Cu toții împărtășim opinia că trebuie exercitate presiuni asupra Consiliului și cu toții regretăm faptul că sistemul clar de indicare a țării de origine a fost blocat în Consiliu timp de mai mulți ani. Totuși, vorbim de o directivă și nu de o rezoluție simbolică în care se pot face astfel de afirmații. Eu însămi, de exemplu, am sprijinit o declarație scrisă în care se solicită din nou în mod expres înțelegerea unor acțiuni și consider că este important să lucrăm în continuare în acest sens.

Totuși, această directivă are un obiectiv și un scop diferit, și anume acela de a garanta transparența și de a oferi consumatorilor siguranță în ceea ce privește denumirea noilor fibre și materiale. Acum ne temem că, dacă sfera de aplicare a directivei va fi extinsă, aceasta va avea exact aceeași soartă ca ultima încercare de introducere a marcatului de origine „Made in”, cu alte cuvinte, că va fi din nou blocată la Consiliu. Acest lucru

ar fi regretabil în opinia noastră, deoarece considerăm că este nevoie de acțiuni rapide în acest domeniu. Sprijinim toate celelalte acțiuni cu privire la marcajul de origine „Made in” – în mod incontestabil, vom fi întotdeauna aliați în acest domeniu – însă credem că este greșită folosirea inadecvată a regulamentului pentru atingerea acestui scop.

Malcolm Harbour, în numele grupului ECR. – Domnule președinte, vorbesc în această seară în numele raportoarei alternative pentru grupul meu, dna McClarkin, care s-a implicat foarte mult în urmărirea evoluției dosarului.

Aș dori să revin la afirmațiile dnei Rühle. Sunt complet de acord cu dumneaei cu privire la modul de abordare a chestiunii privind indicarea țării de origine. În cadrul propunerilor prezentate, au existat câteva îmbunătățiri importante cu privire la nucleul de bază al propunerii: modul de etichetare a fibrelor, modul de etichetare a compoziției și claritatea etichetării.

Am observat însă că raportorul a omis în mod evident să menționeze că aceasta este o directivă esențială pentru piața internă și pentru protecția consumatorilor, având ca obiectiv general simplificarea legislației, facilitarea recunoașterii denumirilor și a noilor textile pe piață – cu aproximativ 12 luni mai repede – și, de asemenea, în ceea ce privește viitoarea noastră activitate privind standardizarea, ameliorarea semnificativă a situației din acest domeniu prin armonizarea normelor în cadrul Comitetului european pentru standardizare, ceea ce va aduce economii importante pentru industrie și va spori avantajele pentru consumatori.

Adevărata întrebare pentru raportor este dacă dorim ca toate aceste avantaje să fie expuse riscului prin includerea în prezenta propunere a unei chestiuni privind indicarea țării de origine, ceea ce – după cum bine a subliniat dna Rühle – a fost deja propusă Comisiei pentru o gamă largă de produse. Cred că ar trebui să fim foarte atenți la riscul de compromitere a avantajelor. Sunt de acord că ar trebui să transmitem un semnal politic și că ar trebui să solicităm și alte puncte cerute de acesta, însă cred că există o serie de aspecte aici față de care raportorul și-a depășit atribuțiile care îi revin în cadrul acestei comisii și raportul a devenit mai degrabă un pom de Crăciun decorat cu câteva din propriile sale idei. Sper că va ține cont de aceasta în cadrul votului de mâine, astfel încât să putem oferi avantaje pentru consumatori și producători. Să facem declarații politice, dar să nu complicăm lucrurile în mod inutil.

Eva-Britt Svensson, în numele grupului GUE/NGL. – (SV) Domnule președinte, pentru a permite consumatorilor să facă alegeri corecte și să își poată exercita drepturile, aceștia trebuie să aibă acces la informații despre produse. Acest raport este un prim pas în acest sens, ceea ce înseamnă că etichetele textilelor vor specifica țara de origine; cu alte cuvinte, informațiile privind locul în care au fost produse bunurile. În calitate de consumatori, avem dreptul de a ști acest lucru.

Acum avem și ocazia de a solicita Comisiei să depună eforturi suplimentare pentru a oferi consumatorilor puteri sporite. Mă gândesc, printre altele, la instrucțiuni privind întreținerea și avertizări privind sănătatea și siguranța. Persoanele alergice nu trebuie să intre în contact cu bunuri care conțin urme de substanțe alergene.

Cetățenii noștri au sentimentul că normele de pe piața internă acordă prioritate companiilor și industriei. Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, din care fac parte, consideră că a sosit momentul să punem în prim-plan cerințele consumatorilor. Acest lucru va fi util nu doar consumatorilor, ci și companiilor serioase.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele grupului EFD. – Domnule președinte, raportul se descrie ca fiind, citez, „în esență, un exercițiu tehnic, fără implicații politice însemnate”. Comisia Europeană nu irosește niciodată o criză bună. În aceeași linie, Parlamentul European a fost adept al folosirii rapoartelor tehnice pentru a crea un superstat european armonizat. Prin urmare, Partidul Independenței Regatului Unit privește acest raport cu suspiciune.

Cu toate acestea, prima parte a raportului reunește trei directive într-un singur regulament care ar fi simplificat. În continuare, există chiar o aluzie la abrogare. Totuși, suntem ferm împotriva părții a doua, mai ales a amendamentului 58, care vizează introducerea unor noi cerințe de etichetare la nivelul Uniunii. Subliniez în special propunerea pentru, citez „un sistem uniform de etichetare a mărimilor la nivelul UE pentru articolele de îmbrăcăminte și de încălțăminte”. În Regatul Unit avem un sistem foarte eficient de etichetare a mărimilor. Este complet diferit de sistemul existent în majoritatea țărilor din Europa continentală. Cetățenii din Regatul Unit cunosc și înțeleg acest sistem, care nu ar trebui înlocuit cu un sistem la nivelul UE.

Încă o dată, un raportor al Parlamentului European intenționează să folosească un exercițiu în esență tehnic pentru atingerea obiectivului complet nedemocratic al suprastatului european.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Domnule președinte, în cadrul nenumăratelor dezbateri pe tema globalizării la care am asistat în ultimele decenii, revenim constant la momentul în care cei care urmăresc dezbaterii întreabă cum pot fi de folos. Acest lucru are ca rezultat întotdeauna menționarea puterii consumatorilor. Cu toate acestea, în sferele în care aceștia își pot exercita puterea – și anume atunci când cumpără produse – o serie de obstacole inutile sunt plasate în calea lor. Există un anumit nivel de standardizare în domeniul textilelor, însă am senzația că lipsește curajul.

Stimată Comisie, doamnelor și domnilor, mă surprinde faptul că sunt primul care menționează acest lucru. De ce nu am dat dovadă de mai multă ambiție în ceea ce privește etichetarea socială? De ce încă nu avem așa ceva? De ce nu folosim acest instrument ideal pentru a crea transparență privind locul, modul și condițiile în care sunt fabricate în realitate astfel de produse? De ce ne plângem constant de pierderea locurilor de muncă, și totuși nu facem ceea ce este cel mai mult în interesul consumatorilor, și anume să le permitem să știe cu adevărat ce cumpără pe baza unor dovezi?

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Domnule președinte, dle comisar, dle Manders, vă mulțumesc foarte mult pentru activitatea desfășurată în legătură cu acest regulament. De asemenea, aș dori să-i adresez mulțumiri în mod special raportorului alternativ, întrucât deși este într-adevăr un raport tehnic – după cum s-a menționat de mai multe ori – acesta prezintă consecințe ample pentru cetățeni. La urma urmei, ceea ce ne preocupă aici este introducerea noilor fibre pe piața Uniunii Europene.

Dorim ca acest lucru să devină posibil. Comisia Europeană are dreptate în acest sens. Totuși, nu se pot lua decizii la întâmplare; fibrele trebuie testate pentru a permite cetățenilor să beneficieze cu adevărat de protecția consumatorilor despre care vorbim mereu. Este importantă, de exemplu, testarea fibrelor pentru a vedea dacă sunt alergene. De asemenea, acestea trebuie etichetate în mod clar, astfel încât cetățenii – care sunt întotdeauna descriși ca fiind responsabili – să poată acționa în consecință.

În acest context, trebuie să-i contrazic pe deputații care au afirmat că ar trebui exclusă indicarea țării de origine. Este un lucru foarte important și absolut corect. Mulți cetățeni doresc să știe de unde provin fibrele și textilele. Care este originea acestora? Originea lor include informații privind modul în care au fost produse. Este deplorabil, însă în multe state se recurge în continuare la munca copiilor sau chiar a sclavilor. Există cetățeni care doresc să cunoască aceste informații, astfel încât să poată face alegeri responsabile atunci când cumpără produse.

Poate că nu este scopul acestui regulament, însă este datoria noastră, a deputaților, să reamintim Consiliului acest lucru și să exercităm presiuni pentru a ne asigura că textul privind marcajul de origine, care a fost depus încă din 2005, este în sfârșit aprobat. Avem ocazia de a spori presiunea și ar trebui să profităm de ea pentru a obține un regulament eficient despre care cetățenii noștri să spună: da, cu siguranță putem aproba acest lucru – la astfel de lucruri ne așteptăm din partea reprezentanților noștri din Parlament.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Domnule președinte, dacă există un sector industrial în Europa în care ocuparea forței de muncă a fost afectată de relocări nemiloase, libera circulație a capitalurilor, un euro puternic și practicile de dumping, acela este sectorul textilelor. În materie de producție și ocuparea forței de muncă, în prezent mai rămân doar câteva nișe în sectoarele gamei mijlocii/înalte, de lux și înaltă tehnologie. Însă toate acestea rămân fragile și vulnerabile în fața contrafacerilor și a progreselor tehnologice ale țărilor emergente, care sunt prea des finanțate din capitalurile întreprinderilor europene.

De aceea, tot ceea ce poate contribui la protejarea locurilor de muncă și a tehnologiei din sectorul textil european este pozitiv. Prin urmare, și eu sunt în favoarea etichetării sociale a bunurilor textile pentru a ajuta consumatorii să aleagă produsele pe baza criteriilor etice precum sănătatea, siguranța, drepturile lucrătorilor, bunăstarea, condițiile de muncă și salariile acestora.

De asemenea, sunt în favoarea etichetării ca mijloc de combatere a contrafacerilor, cu condiția să ne dotăm cu resurse umane pentru a combate fraudă. Apoi, ar trebui să se continue în această direcție prin stabilirea unei veritabile preferințe comunitare. Totuși, fără voința politică de a relansa o industrie textilă care să creeze locuri de muncă în Europa, toate măsurile de etichetare din lume nu vor fi de niciun folos.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Domnule președinte, industria textilă trece printr-o perioadă de schimbări profunde. Fibrele și fabricile noi pătrund pe piață și este greu pentru consumatori să înțeleagă ceea ce cumpără. Din nefericire, mare parte dintre bunuri sunt produse în țări în care nu există nicio formă de control al

produselor. Timp de mai multe decenii, am informat consumatorii despre conținutul alimentelor și al medicamentelor, însă nu și despre compoziția hainelor pe care le poartă. Prin urmare, în această epocă „nano”, este bine că începem să ne concentrăm asupra acestui aspect și sunt de acord atât cu Comisia, cât și cu raportorul că avem nevoie de un sistem uniform de etichetare a mărimilor pentru articolele de îmbrăcăminte și de încălțăminte.

Internetul generează oportunități complet noi pentru ca atât comercianții, cât și cumpărătorii să găsească informații despre un anumit produs folosind un număr de identificare. Totuși, este deosebit de important să informăm consumatorii cu privire la substanțele alergene și periculoase. În plus, indicațiile privind întreținerea, țara de producție, inflamabilitatea și folosirea substanțelor chimice în producție sunt, de asemenea, importante. Totuși, în manipularea zilnică a produselor, folosirea unor simboluri neutre din punct de vedere lingvistic este esențială pentru consumatori.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Concurența loială în comerțul și industria europeană, precum și protecția consumatorilor europeni nu pot fi realizate în contextul comerțului globalizat fără a defini anumite standarde de producție și informațiile primite de consumatori despre producători. Acest regulament va fi fără îndoială mai eficient decât directiva precedentă, aducând îmbunătățiri suplimentare în domeniul etichetării textilelor, reducând comercializarea noilor fibre cu un an și, în același timp, abolind etichetele consumatorilor.

Cu toate acestea, există în continuare o serie de conflicte între Parlament și Consiliu, precum cel referitor la combinarea denumirilor fibrelor cu simboluri neutre din punct de vedere lingvistic sau indicațiile referitoare la constituenții netextili de origine animală din produsele textile sau testele alergologice problematice, ceea ce este regretabil. Mă bucur totuși că există o dispută mai puțin importantă privind indicarea țării de origine pe etichetele produselor și a condițiilor de folosire a acestora. Acestea sunt obligatorii pentru textilele importate din țările terțe, însă nu mai sunt obligatorii pentru textilele produse în statele membre. Acesta este un semn pozitiv, iar producătorii și consumatorii europeni care sunt preocupați de calitate au solicitat acest lucru timp de mai mulți ani. Sper că în curând acest principiu va fi extins la produsele fabricate din sticlă și porțelan, precum și alte materii prime, și că vom reuși să facem acest lucru înainte ca produsele europene să dispară complet de pe piața noastră sub presiunea produselor ieftine de calitate inferioară.

Aș dori să îmi exprim dezacordul față de cei care descriu acest lucru ca fiind protecționism. La urma urmei, informațiile privind locul în care a fost fabricată o parte substanțială a unui produs, precum și condițiile de producție a acestuia nu trebuie ascunse; dimpotrivă, aceste informații vor permite consumatorilor să se orienteze mai bine în contextul pieței globalizate. Vor consolida promovarea mărcilor europene de înaltă calitate și poate că vor inspira în mod justificat mândrie în rândul cetățenilor pentru ceea ce reușesc să producă europenii în continuare, în pofida concurenței din partea forței de muncă ieftine. Principala valoare adăugată de la care au așteptări consumatorii este speranța că va fi mai simplu să se evite cumpărarea produselor periculoase, existând în continuare foarte multe astfel de produse, în ciuda controalelor mai eficiente. Salut sprijinul acordat de Comisie și consider că se va ajunge la o înțelegere și cu Consiliul.

Alan Kelly (S&D). – Domnule președinte, în primul rând doresc să îl felicit pe raportor și pe raportorii alternativi, care au manifestat în această privință o atitudine pozitivă, orientată către consumatori, în toate etapele din cadrul comisiei. Simt că activitatea desfășurată demonstrează din nou abilitatea Parlamentului de a fi una din instituțiile cele mai flexibile și orientate spre construirea consensului din Uniunea Europeană. Aceasta este poate a doua sau a treia situație la care am asistat de când m-am alăturat Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, în care Parlamentul poate fi mai progresist decât Consiliul și m-ar bucura să văd mai multe astfel de exemple în viitor.

Cât despre situația în sine, încercarea de armonizare a normelor în privința etichetării textilelor și a denumirilor este un exemplu pozitiv legat de modul în care piața internă poate ajuta consumatorii și producătorii. Această propunere este la fel de importantă pentru industrie și pentru consumatori. Este important să reamintim acest lucru și uneori cred că tabăra consumatorilor nu beneficiază de atenția cuvenită.

Această propunere a avut inițial un caracter tehnic în esență, iar nu politic, fiind doar un mijloc de a reuni trei directive. Totuși, având în vedere că rareori examinăm astfel de situații în Parlament, este logic să încercăm să prezentăm propuneri cât mai cuprinzătoare pe această temă.

Consumatorii au dreptul să primească informații precise, relevante, inteligibile și comparabile cu privire la compoziția produselor textile. De asemenea, aceștia au dreptul să consulte o listă completă – cu adevărat completă – a fibrelor din produse; acest lucru este necesar pentru prevenirea alergiilor etc.

Personal, consider că este foarte important să existe transparență în legătură cu metodele și condițiile de producție și să existe dovezi precise ale locului de origine. Astfel, va fi posibilă luarea unor decizii sociale privind alegerea produselor. În opinia mea, acest lucru este din ce în ce mai necesar în lumea actuală, având în vedere exploatarea prin muncă a copiilor și a sclavilor etc.

De aceea sprijin multe dintre ideile Comisiei, dar sprijin și solicitările de creare a unui sistem mai generalizat de etichetare a produselor textile. Ar trebui să privim acest lucru ca pe o oportunitate de a elabora cea mai bună legislație care va accentua integrarea și va eficientiza piața internă.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a-l felicita pe dl Manders pentru activitatea sa în legătură cu acest raport și să le mulțumesc și colegilor care au colaborat cu dumnealui. Într-adevăr, numai faptul că această propunere simplifică și îmbunătățește cadrul normativ în vigoare, reunind într-un singur regulament întreaga legislație existentă – trei directive de bază privind denumirea și etichetarea produselor textile – este în sine un fapt important.

Totuși, în afară de acest lucru, această propunere va avea un impact pozitiv asupra actorilor privați și a autorităților publice și va permite, de asemenea, dezvoltarea unor noi fibre, încurajând astfel inovarea în sectorul textil și al îmbrăcămintei. Această revizuire va intensifica, de asemenea, transparența în procesul de adăugare a fibrelor noi la lista de denumiri armonizate de fibre. Se pare că nu mai există îndoieli că acest regulament va aduce avantaje actorilor implicați.

Să luăm în considerare industria textilă, care va beneficia de reducerea costurilor administrative și de posibilitatea de a comercializa fibre noi mai rapid. La rândul lor, autoritățile din statele membre nu vor trebui să transpună modificările în legislația națională, ceea ce va permite o reducere semnificativă a costurilor pentru acestea. În plus, consumatorii vor primi garanția că fibrele denumite prezintă caracteristici specifice și vor beneficia, de asemenea, de faptul că fibrele noi vor ajunge pe piață mai devreme. Introducerea acestor fibre este importantă pentru industria europeană ca motor de promovare a inovării, sporind în egală măsură volumul de informații transmise consumatorilor.

În contextul actual al lumii globalizate și al economiilor emergente, cu piețe din ce în ce mai extinse în care circulă milioane de produse fabricate de milioane de întreprinderi, angajamentul pentru inovare și rapiditatea cu care această inovare ajunge la consumatori este absolut crucială pentru întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri). Aplicarea acestui regulament ar putea spori nivelul de competitivitate a IMM-urilor. Prin acest nou regulament, cu siguranță că întreprinderile mici și mijlocii își vor mări cota de piață și, astfel, vor contribui la ocuparea forței de muncă în Europa.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Domnule președinte, există o expresie care spune că „viața omului atârână de un fir de ață”. Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă firul nu ar fi puternic, dacă nu ar fi făcut din materialul adecvat; acea viață ar putea fi pierdută. Spun acest lucru pentru a ilustra importanța firelor și a țesăturii.

Aceasta nu este doar o chestiune de natură tehnică. Nu dezbatem aici un raport tehnic. Consider că excelentul raport elaborat de dl Manders, pentru care îi mulțumesc, are o dimensiune politică, o dimensiune care afectează comerciantul și producătorul: cu acest regulament, munca acestora va fi mai ușoară și mai rapidă.

Are o dimensiune politică care afectează consumatorii și, prin extensie, piața internă; o dimensiune politică care ridică probleme etice. Trebuie să știm de unde provine un produs, unde a fost fabricat. Eticheta „made in” nu este o chestiune de natură tehnică. Este, în opinia mea, mai presus de toate, o chestiune profund politică. Atunci când știm din ce țară provine un produs, avem informații cu privire la modul în care a fost fabricat, tipul de muncă folosit acolo, drepturile lucrătorilor și măsura în care acestea sunt respectate.

Noi, aici, în calitate de cetățeni ai Uniunii Europene, nu suntem tehnocrați care merg cu ochii închiși. Suntem persoane care gândesc, legiferează și acționează în numele altor persoane. Astfel, marcajul „made in” poate fi o procedură tehnocrată cu o amplă dimensiune politică și trebuie să o consolidăm. În opinia mea, contribuția noastră va avea un rol important în acest sens.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am avut întotdeauna o simpatie față de dna Rühle, însă este pentru prima oară în șase ani când dumneaei a exprimat propriile mele gânduri pe o temă. Și eu am sentimentul că, din nefericire, suntem pe punctul de a combina două dosare într-un mod care nu este util cetățenilor Uniunii Europene, Parlamentului, Comisiei sau Consiliului.

Suntem cu toții de acord că etichetarea produselor textile este un subiect prioritar pe agenda consumatorilor și că este necesară găsirea urgentă a unei soluții. Totuși, trebuie să avem grijă să nu amestecăm aici două lucruri diferite. N-am mai întâlnit ceva asemănător până acum aici în Parlament: Comisia pentru comerț

internațional dezbate în prezent o propunere de regulament din partea Comisiei, după care exact aceeași temă este strecurată în alt dosar.

Mă refer în mod concret la marcajul de origine „Made in”. Nu voi intra în detalii privind toate aspectele care vor fi supuse dezbaterii în cadrul comisiei în următoarele săptămâni și luni în contextul regulamentului privind marcajul „Made in”, de exemplu, care este țara de origine a unui produs care a fost conceput în Italia, fabricat cu piele prelucrată în Argentina și bumbac din Turkmenistan care a fost țesut într-o fabrică din China, cusut în Vietnam, după care a fost călcat și ambalat ca o cămașă întreagă în Italia? De unde provine acest produs? Putem reuși să ajungem la o normă pentru consumatori?

Sunt absolut convins că, dacă am putea proceda astfel, acest aspect nu ar fi inclus în regulamentul pe care îl dezbaterem astăzi, ci mai degrabă în proiectul pentru care dna Muscardini este responsabilă. Aș fi foarte recunoscător dacă cele două teme ar fi separate din nou la a doua lectură. Am convingerea că, prin combinarea și abordarea comună a acestor aspecte nu aducem niciun serviciu consumatorilor, Parlamentului, Comisiei sau Consiliului. În mod cert, aș fi mulțumit dacă am putea găsi o soluție care să prevină cu adevărat blocarea acestui regulament.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, mulțumesc raportorului, precum și raportorilor alternativi, comisarului Tajani, sau mai bine zis vicepreședintelui Tajani, pentru răspunsurile punctuale și precise pe marginea unor puncte esențiale.

Acum optsprezece ani, Universitatea din Barcelona a efectuat un studiu care concluzionase că industria textilă urma să dispară din Europa până în anul 2000. Suntem în 2010, iar această profeție sumbră nu s-a adevărit, fapt care s-a datorat unui motiv simplu: acela că cercetarea și inovarea dezvoltată în Europa și în țările care și-au menținut industria de prelucrare – deoarece nu au fost doar centre de cercetare, ci centre de cercetare aplicată industriei – au garantat producția de fibre noi, inovatoare. De aici necesitatea acestui regulament în locul unei directive, pentru a garanta flexibilitatea, a proteja consumatorii în ceea ce privește etichetarea și a garanta indicarea țării de origine.

Domnule vicepreședinte Tajani, cred că este util să ne imaginăm un viitor în care să existe și un observator european pentru protejarea sănătății și siguranței, cu alte cuvinte, o autoritate care să tuteleze această originalitate. Cred că trebuie să ajungem la un consens asupra acestui aspect pozitiv din acest raport.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cred că suntem cu toții de acord asupra abordării propunerii de regulament care se dezbate astăzi, în special asupra aspectelor legate de simplificarea birocrăției, promovarea unei industrii mai inovatoare, claritate și, mai presus de toate, legate de consumatori, și țin să subliniez acest aspect.

Din acest motiv, aș dori să subliniez aspectul referitor la țara de origine, deoarece consider că este un element indispensabil: consumatorii din ziua de astăzi doresc să fie informați și în mod sigur țara de origine este una dintre cele mai delicate informații pe care le putem furniza consumatorilor. Cred că, dacă ne uităm la orice piață din orice oraș european, vom constata că oamenii sunt preocupați de ceea ce cumpără: doresc să știe ceea ce cumpără, din ce este făcut acel produs și de unde provine acel produs. Fără îndoială, sunt informații extrem de sensibile și importante, și sunt importante deoarece Uniunea Europeană a devenit o valoare adăugată, Uniunea Europeană este o garanție a siguranței și a protecției consumatorilor.

Atât noi, cât și consumatorii știu că în țările din afara UE există – și o spunem cu regret, însă știm că este adevărat și nu are rost să ne ascundem, doamnelor și domnilor – există reguli mai puțin stricte, legi mai puțin stricte, mai puțin orientate către multe dintre aspectele care au fost deja menționate de mulți dintre colegii mei: condițiile de muncă, protecția minorilor, protecția femeilor, protecția muncitorilor, dar și vigilență cu privire la norme și la substanțele folosite.

De prea multe ori, faptele relatate în presă ne-au atras atenția cu privire la cazuri de alergii la copii și femei. Vorbim cu medicii, cu pediatrii, cu ginecologii și știm că există cazuri, din păcate răspândite, de folosire a produselor și substanțelor periculoase pentru sănătate. Aș dori să mai amintesc încă un lucru: nu este vorba de protecționism, ci mai degrabă de crearea unor condiții egale pe piața mondială, deoarece mulți dintre partenerii noștri, precum Statele Unite, Canada și Japonia au adoptat deja acest tip de etichetare.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, am urmărit întreaga dezbatere pe marginea Directivei privind etichetarea produselor textile și doresc să menționez în primul rând că este important pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) ca acei consumatori care doresc să aibă aceste informații atunci când cumpără textile să le primească într-adevăr.

Propunerea raportorului de a recurge mai des la tehnologie și a folosi doar un număr de identificare pe produsul în sine – mai degrabă decât o etichetă care devine din ce în ce mai lungă – informațiile fiind accesibile în alte documente, poate prin internet, i-ar ajuta în mod cert pe cei care caută informații foarte detaliate. De asemenea, i-ar ajuta pe cei care nu doresc astfel de informații, deoarece aceștia nu ar mai fi nevoiți să le citească pe articolul de îmbrăcăminte.

În al doilea rând, studiul propus de raportor și de raportorii alternativi – cărora aș dori să le mulțumesc încă o dată cu această ocazie – ridică o serie de probleme care ar trebui examinate separat, dar dacă ar fi abordate în comun, este probabil ca această propunere să întâmpine opoziția fermă a Consiliului. Acest lucru este cu atât mai regretabil cu cât această propunere ar putea avea o importanță esențială pentru industria textilă europeană, deoarece fibrele foarte inovatoare ne-ar oferi un avantaj pe piața mondială extrem de competitivă. Dacă acest regulament nu este aprobat, este posibil să fim dezavantajați într-o anumită măsură.

Nu ar trebui să înlăturăm preocupările justificate exprimate în amendamentele adoptate în comisie, însă în momentul de față ar trebui să ne concentrăm asupra aprobării acestei propuneri în versiunea originală a Comisiei. Poate că ar trebui să revenim la aspectele legate de indicarea originii și omogenitatea mărimilor, după cum a spus dl Caspary.

Sper că vom reuși să găsim o soluție în acest dosar și să facem acest lucru cât mai curând posibil la a doua lectură. De asemenea, sper că vom stabili aspectele importante în cursul celei de-a doua lecturi și că nu vom acorda prea mult timp aspectelor periferice.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Domnul președinte, doamnelor și domnilor, țin să particip la această dezbatere deoarece ne pregătim să votăm pentru o măsură pe care o consider extrem de importantă: este importantă pentru raționalizarea activității întreprinderilor noastre, dar în special pentru protecția consumatorilor. Cine cumpără trebuie să știe ce cumpără, iar cei care caută calitatea trebuie să o găsească! Însă este importantă și pentru a ști care este durabilitatea socială a produselor cumpărate.

Cineva a menționat deja acest lucru, însă doresc să insist asupra sa deoarece consider că este un fapt specific care trebuie să reiasă din această discuție din Parlamentul European. Vreau să știu dacă un anumit produs este fabricat într-un loc în care lucrătorii sunt protejați, doresc să știu dacă acel produs implică exploatarea prin muncă a copiilor, doresc să știu dacă acel produs este rezultatul unei concurențe neloiale.

Așadar, sper ca această măsură să fie în curând extinsă și la alte sectoare ale producției și artizanatului, deoarece consider și concluzionez că această măsură va aduce Europa mult mai aproape de cetățeni și pentru aceasta adresez mulțumiri raportorilor care au elaborat-o, Comisiei și dlui comisar Tajani pentru susținerea acordată acestei măsuri.

Mairead McGuinness (PPE). – Domnule președinte, multe aspecte din această dezbatere privind textilele își au ecoul în debaterile despre alimente, originea și modul de etichetare a acestora. Este interesant că o pizza produsă, de exemplu, în Irlanda, poate conține ingrediente care provin din 60 de țări diferite. Etichetarea corectă este o problemă foarte complexă.

Una dintre chestiunile menționate este preocuparea consumatorilor cu privire la modul de producție a bunurilor, la bunăstarea lucrătorilor și la standardele de mediu. Am urmărit un reportaj foarte tulburător pe CNN despre statul Pearl River din China. Capitala blugilor Europei se află pe malul aceluiași râu, care este foarte poluat deoarece produsele chinezești ieftine sunt exportate în UE, SUA și pe alte piețe, iar consumatorii le cumpără. Așadar, deși spunem că, în general, consumatorii doresc informații pentru a face alegeri potrivite, mulți dintre aceștia par să ignore informațiile pe care le dețin, iar alegerea lor se bazează pe preț. Cred într-adevăr că este nevoie de o discuție mai amplă cu privire la producția și consumul durabil în toate domeniile – alimente și, desigur, textile.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, mulțumindu-i raportorului, dlui Manders, precum și raportoarei alternative, dnei Comi, aș dori, cu tot respectul, să îmi exprim dezacordul față de dna Rühle.

În opinia dumneaei, este greșit să se includă în acest regulament standardele „made in”; însă unde ar trebui să includem aceste standarde pe care consumatorii și micile întreprinderi din Europa le-au așteptat timp de atâția ani? În opinia dumneaei, scopul acestui regulament ar fi deschiderea pieței pentru fibrele noi, pentru inovare, pentru un sistem de codificare mai rapid, fără a indica însă țara de origine, deoarece Europa care se teme, Europa care ascunde, Europa care nu clarifică lucrurile, Europa care nu spune unde sunt produse

bunurile trebuie să accelereze fabricarea de noi fibre, însă nu trebuie să dezvăluie consumatorilor unde sunt fabricate produsele textile.

Ce sens are acest sistem cu viteze duble? De ce trebuie să întreținem ideea că Europa este birocratică, neclară și, chiar mai rău, induce teamă și evită clarificarea lucrurilor? Dorim să fie aprobate normele privind standardele „made in” cât mai curând posibil pentru un motiv simplu – sunt pe cale să închei, domnule președinte – și anume, acela că dacă un produs poartă mențiunea scrisă „Fabricat în Europa”, înseamnă că acel produs, cu acea etichetă, nu a fost realizat cu solvenți toxici sau nocivi pentru mediu, că nu a fost prelucrat de copii transformați în sclavi sau de femei exploatare, nu a fost realizat de lucrători exploatați, cu orare de muncă extenuante și fără garanții sanitare, asigurări sociale și salarii.

Expresia „Fabricat în Europa” este o garanție pentru consumator, dar și o garanție privind modul de realizare a produsului. Trebuie să fim mândri de această sintagmă și trebuie să ne asigurăm că va fi introdusă imediat. De aceea susținem propunerea, așa cum a fost depusă de către comisia competentă și îi mulțumim deja dlui comisar Tajani pentru importanțele reasigurări pe care le-a dat Parlamentului în acest sens.

Seán Kelly (PPE). – Domnule președinte, cred că este bine că avem o discuție pe o temă care îl afectează pe fiecare cetățean, deoarece aproape fiecare cetățean este consumator și cumpărător de produse textile.

Etichetarea este, de asemenea, foarte importantă. Îmi amintesc că m-am amuzat de câteva ori în țara mea acum câțiva ani când găseam câte un produs pe care era scris *‘Deantús na hÉireann’* – ‘Produs în Irlanda’, dar se putea dezlipi eticheta și dedesubt scria ‘Fabricat în China’; cu alte cuvinte, consumatorii fuseseră înșelați.

Am realizat multe de atunci, însă trebuie să continuăm în această direcție. Aspectele menționate în special de Lara Comi privind produsele din țările terțe sunt foarte importante. Am fost mult prea severi cu propriile noastre țări, însă nu și cu țările terțe. Acest lucru este valabil și pentru sectorul agricol, iar propunerile viitoare ale Mercosur, în special, confirmă acest aspect. Așadar, sunt în favoarea acestor măsuri.

În cele din urmă, sugestia referitoare la omogenizarea mărimilor pe întreg teritoriul Uniunii Europene este foarte bună. Acest lucru va permite oamenilor să cumpere mult mai ușor și va crea un simț al Uniunii Europene fără să dea naștere unui suprapast despre care este oarecum îngrijorat stimatul conte.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Domnule președinte, discuția referitoare la indicarea originii pe etichetele și ambalajele produselor textile și a articolelor de îmbrăcăminte este foarte importantă pentru protejarea drepturilor consumatorilor, dar și pentru protejarea forței de muncă și a producției în sectorul textil și al vestimentației din țările noastre.

Dorim să luptăm împotriva practicilor de dumping social și a muncii copiilor și să protejăm drepturile sociale și mediul. Etichetarea trebuie să permită consumatorilor să facă o alegere clară și să se implice în îmbunătățirea viitorului pentru toată lumea, atât în Uniunea Europeană, cât și în alte țări. Prin acest proces de indicare clară a originii și a conținutului produselor vom putea să facem alegeri mai conștiente; acesta va contribui la construirea unui viitor mai bun.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Domnule președinte, împărtășesc opinia celor care consideră că această propunere de regulament are în mod cert conotații de natură tehnică, însă prezintă și o importanță politică: este important din punct de vedere politic deoarece privește interesele cetățenilor europeni, deoarece simplificăm normele, ceea ce implică facilitarea muncii pentru cetățeni, facilitarea muncii pentru toate întreprinderile active în acest sector.

Oferim un serviciu cetățenilor deoarece opinia prevalentă a Parlamentului este în favoarea etichetării și prin urmare oferim cetățenilor posibilitatea de a ști ce fel de produs cumpără. Aceasta înseamnă că garantăm sănătatea acestora și drepturile lor inalienabile – sunt de acord cu ideile expuse de dna Gebhardt în discursul dumneaei, dar și cu cele ale dnei Figueiredo.

Avem, de asemenea, angajamentul de a apăra industria textilă europeană: nu putem uita că acest sector a înregistrat pierderi semnificative ale locurilor de muncă, uneori ca urmare a concurenței neloiale. Avem datoria să apărăm competitivitatea întreprinderilor noastre pe piața mondială și trebuie să împiedicăm practicile de dumping în Uniunea Europeană. A proteja sectorul textil înseamnă a proteja mii și mii de locuri de muncă și, în același timp, a apăra drepturile cetățenilor.

Prin aprobarea acestui text, vom putea tutela o serie de interese care, în opinia mea, respectă întotdeauna valorile Uniunii Europene. Cred că dl Kelly are dreptate și așa dori să-l reasigur pe lordul Dartmouth, care a evocat superstatul, chiar dacă domnia sa a părăsit Camera.

Nu cred că Uniunea Europeană este Leviatanul modern al lui Hobbes; este doar o instituție care întruchipează principiile solidarității și subsidiarității, apără drepturile omului, este implicată în protejarea economiei sociale de piață, iar piața în sine este un instrument de creare a politicii sociale; așadar, nu există nicio acțiune menită să limiteze libertatea nimănui, ci pur și simplu să apere drepturile a jumătate de miliard de cetățeni europeni care trăiesc în Uniune.

Poziția Comisiei față de amendamentele Parlamentului

Raportul Manders (A7-0122/2010)

Comisia poate accepta amendamentele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 29, 33, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 52 și 61.

Comisia poate accepta în principiu amendamentele 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 40, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 66, 67, 69, 70 și 72.

Comisia nu poate accepta amendamentele 19, 37, 38, 63, 68 și 71.

Toine Manders, raportor. – (NL) Sunt onorat că un număr atât de mare de vorbitori sunt prezenți în această seară de luni pentru a discuta un raport tehnic și că sprijinul acordat acestuia este atât de amplu.

Unii dintre colegii mei au exprimat opinii critice, afirmând că nu ar trebui să forțăm sfera de aplicare a raportului și că aceasta nu ar trebui extinsă. Înțeleg acest lucru, însă aș dori să subliniez cuvintele colegei mele, dna Gebhardt, în această privință. În anumite situații, este necesar să se profite de situație pentru a reuși un anumit lucru, iar eu consider că există posibilități foarte mari să se continue în această direcție.

Este important ca mâine să avem un sprijin amplu și am perceput acest sprijin din reacțiile multor colegi. Parlamentul va avea astfel un excelent punct de plecare, în special pentru negocierile cu Consiliul, deoarece consider, precum Comisia – și îi mulțumesc dlui comisar pentru poziția sa clară – că Parlamentul va putea crea mâine o situație care va conduce în cele din urmă la o încheiere reușită a negocierilor cu Consiliul.

Obiectivul acestei propuneri este crearea unei legislații mai bune în viitor, deoarece oamenii cumpără din ce în ce mai mult pe internet și, prin urmare, avem nevoie de o piață internă care să funcționeze, în care 500 de milioane de consumatori să poată obține informațiile dorite în mod corect. Începem cu sectorul textilelor și sper ca acesta să fie extins în cele din urmă la toate produsele care se vând pe piața internă. Intenția nu este aceea de a furniza informații mai numeroase, ci mai clare, având o singură bază europeană; dacă s-ar reuși acest lucru, aș fi foarte mulțumit.

În concluzie, dle președinte, aș dori să menționez doar că am luat o decizie conștientă de a nu ajunge la un acord cu Consiliul la o singură lectură. În opinia mea, ar trebui să urmărim procedura obișnuită mult mai des, iar Parlamentul, plenul, ar trebui să aprobe raportul depus de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor înainte de a iniția negocierile cu Consiliul și Comisia pentru a ajunge la o concluzie. Cred că democrația ar fi erodată dacă am ajunge la un acord chiar înainte de discuțiile din plen. Astfel, sper că mulți colegi vor urma acest exemplu și că toate dosarele vor fi analizate urmând procedura obișnuită, la prima și a doua lectură.

Sper că mâine vom obține un rezultat pozitiv și că acest punct de plecare – cu un sprijin amplu – ne va permite să ocupăm o poziție excelentă pentru a câștiga finala împotriva Consiliului, pentru a vorbi în termeni fotbalistici.

Președinte. – Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc mâine (marți, 18 mai 2010).

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Sergio Berlato (PPE), în scris. – (IT) Industria textilă din Uniunea Europeană a întreprins un lung proces de restructurare și inovare tehnologică pentru a face față importanțelor provocări economice pe care le-a întâmpinat acest sector în ultimii ani. În opinia mea, prin armonizarea și standardizarea aspectelor privind etichetarea produselor textile, raportul aflat în discuție permite atât facilitarea liberei circulații a acestor produse pe piața internă, cât și asigurarea unui nivel înalt și uniform de protecție a consumatorilor în Uniunea Europeană. Prin urmare, sprijin invitația adresată Comisiei de a prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului privind noile cerințe de etichetare în termen de doi ani de la punerea în aplicare a noului regulament. Acest lucru va avea dublul scop de a simplifica etichetarea produselor textile și de a furniza

consumatorilor informații precise și comparabile privind proprietatea, originea și mărimea produselor textile. În atingerea acestor obiective, consider că este necesar să ne asigurăm că extinderea etichetării obligatorii nu implică sporirea costurilor pentru întreprinderi, în special pentru cele mici și mijlocii. În momentul de față, nu există suficiente dovezi care să demonstreze efectele asupra sănătății umane a substanțelor alergene sau periculoase folosite în fabricarea/prelucrarea produselor textile. Prin urmare, invit Comisia să efectueze un studiu de evaluare a acestor efecte.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Încă o dată, etichetarea ecologică promite ceva destul de diferit față de ceea ce oferă în realitate – este suficient să ne gândim la scandalul referitor la „bumbacul organic” sau la recenta farsă a biochimicalelor. În primul rând, pe piața produselor ecologice apare încă o confuzie a etichetelor și a mărcilor – lucru pe care UE l-ar putea simplifica odată pentru totdeauna, având în vedere că de obicei este campioană la acest capitol; și, în al doilea rând, este timpul ca UE să accepte bumbacul modificat genetic. Dacă va trebui să așteptăm rezultatele studiilor asupra posibilelor efecte ale substanțelor dăunătoare, atunci, între timp, bumbacul modificat genetic ar trebui să fie măcar menționat pe etichetă. De asemenea, a sosit momentul ca UE să facă ceva cu privire la „identificarea prin frecvențe radio”. Nu putem avea etichete electronice aplicate textilelor fără informarea părților implicate, în timp ce așteptăm în continuare regulamentul privind cerințele de etichetare. Dacă pietonii vor deveni vizibili prin vestimentația RFID, va fi posibilă monitorizarea persoanelor la fiecare pas. Având în vedere presiunea privind respectarea corectitudinii politice, oamenii vor trebui să fie în curând extrem de atenți la instituțiile pe care le-au vizitat atunci când poartă vestimentație RFID. Totuși, poate că în viitor va fi suficient ca oamenii să își ștergă numărul RFID din Google Street View. În mod alternativ, cipurile ar putea declanșa alarmele de securitate în aeroporturi. George Orwell nu și-ar fi putut imagina așa ceva; am întrecut cu mult viziunea sa privind o societate a supravegherii.

18. Noi evoluții în achizițiile publice (prezentare succintă)

Președinte. – Următorul punct este o prezentare succintă a raportului elaborat de Heide Rühle, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, referitor la noile evoluții în achizițiile publice [2009/2175 (INI)] -(A7-0151/2010).

Heide Rühle, raportoare. – (DE) Domnule președinte, aș dori să adresez mulțumiri tuturor raportorilor alternativi pentru cooperarea lor constructivă și pentru rezultatele pozitive înregistrate până acum în comisie. Permiteți-mi să reiterez și să evidențiez principalele puncte din raportul meu.

În primul rând, este nevoie de o mai mare certitudine juridică pentru toate părțile implicate - autoritățile contractante și contractanții - în vederea unei legiferări mai bune. Raportul meu subliniază importanța deosebită a achizițiilor publice în perioade de criză. Cu toate acestea, raportul critică totodată faptul că interacțiunea complexă dintre legislația europeană și transpunerile în legislația națională nu a avut drept rezultat simplificarea și reducerea birocrăției în sfera achizițiilor publice, în conformitate cu obiectivul revizuirii din 2004, ci mai degrabă sporirea volumului activității și a costurilor externe pentru consultanță juridică, precum și prelungirea procedurilor. Din nefericire, acest lucru este în detrimentul inovării și al calității. Numeroase studii demonstrează că așa se întâmplă în acest caz. De prea multe ori, lipsa clarității juridice are drept rezultat selectarea celei mai ieftine oferte, și nu a celei mai bune.

În timp ce Comisia oferă în prezent asistență în domeniul achizițiilor publice ecologice, nu se oferă o astfel de asistență în domenii precum achizițiile publice responsabile din punct de vedere social sau cele care promovează comerțul echitabil și inovarea. Comisia trebuie să revizuiască de urgență aceste aspecte.

Necesitatea unei coordonări mai bune în cadrul Comisiei este, de asemenea, urgentă. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a înlăturat o serie de incertitudini juridice în hotărârile recente și a consolidat rolul autorităților contractante, de exemplu, indicând că sfera de aplicare a directivelor nu ar trebui extinsă la domenii precum planificarea urbanistică. Aceste hotărâri nu oferă autorităților contractante un cec în alb, ci mai degrabă un cadru legislativ clar. Am încercat să reiterez și acest aspect în raportul meu.

Rămâne un singur punct: problema concesiunii de servicii, pe marginea căreia au existat opinii extrem de diferite în comisie. Poziția mea în această privință nu s-a schimbat. Concesiunile de servicii au fost excluse în mod intenționat din directivele privind achizițiile publice pentru a asigura o flexibilitate mai mare în aceste domenii și pentru a lua în considerare diferențele culturale. Această poziție este susținută și de toate părțile implicate cu care am vorbit, indiferent dacă sunt organizații municipale tutelare, întreprinderi publice – în special cele din sectorul apei, asociații industriale, syndicate sau, nu în cele din urmă, ONG-uri. Am dorit să menționez clar în raportul meu și acest aspect.

Mai trebuie să precizez un punct care este, de asemenea, foarte important pentru mine: achizițiile publice nu trebuie să implice pierderea drepturilor democratice ale instituțiilor selectate. Dacă luăm în considerare faptul că multe autorități locale includ în prezent comerțul echitabil ca fiind un criteriu important în deciziile privind achizițiile publice – indiferent dacă se cumpără cafea sau alte produse – atunci cred că este important să stimulăm această tendință. În acest caz, ar fi esențial ca autoritățile locale să primească ajutor din partea Comisiei, iar dacă acestea greșesc, Comisia să le ofere asistență. Dimpotrivă, Comisia a inițiat noi proceduri juridice împotriva Țărilor de Jos tocmai în legătură cu astfel de greșeli. Consider că astfel de acțiuni sunt contraproductive deoarece se opun deciziilor politice adoptate de autoritățile politice.

Președinte. – Observ că mai mulți vorbitori doresc să își exprime opiniile. Vă reamintesc că aveți la dispoziție câte un minut.

Frank Engel (PPE). – (FR) Domnule președinte, aș dori să încep prin a-i adresa felicitări raportoarei și prin a-i mulțumi pentru munca sa de fond și disponibilitatea sa. A fost o plăcere să lucrez cu dumneaei la acest raport. Cred că rezultatul acestor eforturi este un raport echilibrat care se concentrează asupra sporirii certitudinii juridice. Prin urmare, scopul nu este acela de a propune mai multe legi cu orice preț, ci de a spori accesibilitatea și înțelegerea legislației existente.

Un punct specific care trebuie menționat – dna Rühle a făcut deja acest lucru – este legat de concesiunea de servicii. Acesta este un aspect sensibil care a provocat, de asemenea, polemică în cadrul Comisiei. Aș dori să insist încă o dată asupra faptului că, în măsura în care Comisia intenționează să propună noi elemente legislative pe această temă, să facă acest lucru ținând seama de necesitatea de a îmbunătăți funcționarea pieței unice. În momentul de față, nimic altceva nu ar justifica inițiative legislative importante în acest domeniu.

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, grupul meu ar fi dorit să sprijine raportul doamnei Rühle deoarece conține multe elemente extrem de pozitive.

Din păcate, există trei puncte care, în opinia noastră, lipsesc sau nu pot fi acceptate așa cum figurează în raport. În primul rând, doamna Rühle nu a acceptat faptul că avem cu adevărat nevoie de un cadru legislativ pentru servicii în interesul economic general și, în al doilea rând, nu a afirmat clar că există o problemă legată de certitudinea juridică sporită mai ales în domeniul serviciilor sociale. Acesta este un neajuns al raportului pe care îl considerăm foarte regretabil.

Un punct pe care nu l-am putut accepta sub nicio formă este respingerea concesiunilor de servicii. Nu putem spune pur și simplu că nu dorim așa ceva. Curtea de Justiție a emis deja hotărâri în această privință. Este un subiect foarte nepolitic. Este foarte important să precizăm în mod clar ce dorim dacă știm că în Comisia Europeană se pregătește un text juridic. Este important să îndemnăm Comisia Europeană să accepte într-adevăr poziția extrem de pozitivă a Curții de Justiție în această privință, garantând astfel și certitudinea juridică. Aceasta este solicitarea noastră și, prin urmare, am prezentat o rezoluție alternativă. Solicităm colegilor noștri să susțină această rezoluție alternativă.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). - O felicit pe doamna raportoare pentru munca depusă în acest raport și sunt total de acord cu necesitatea simplificării legislației europene în materie de achiziții publice și a sporirii transparenței. Sunt îngrijorat de numărul mare de litigii în domeniul achizițiilor publice în numeroase state membre.

De exemplu, în România, cadrul legislativ deosebit de complex duce la vicii de procedură, iar aplicarea greșită a reglementărilor în domeniul achizițiilor publice poate constitui un obstacol pentru folosirea fondurilor structurale. De aceea, avem nevoie de un cadru legislativ mai simplu și mai clar, care să faciliteze lucrurile de ambele părți.

Aș mai vrea să fac o observație legată de problema prețului cel mai scăzut. Sunt de acord că un contract de achiziții publice nu trebuie să fie atribuit doar pentru că are prețul cel mai scăzut și sunt de acord cu raportoarea că raportul calitate-preț și interesul economic al ofertei trebuie să fie cele mai importante, și nu exclusiv prețul. Astfel, revizuirea legislației trebuie să țină cont de acest lucru și să introducă ceva mai multă flexibilitate pentru autoritățile contractante. Trebuie, însă, să o facem cu multă precauție pentru că, dacă nu stabilim criterii clare, vom deschide o adevărată cutie a Pandorei, riscând să generăm din nou incertitudine juridică și chiar corupție.

Malcolm Harbour (ECR). – Domnule președinte, în calitate de raportor alternativ pentru grupul meu, dar și în calitate de președinte al comisiei responsabile, aș dori să-i adresez, la rândul meu, mulțumiri doamnei Heide Rühle pentru un raport cu adevărat important. Este într-adevăr păcat că, în conformitate cu ciudatele

reguli ale acestui Parlament, un raport atât de important despre un element-cheie pentru piața unică și politicile publice este limitat la intervenții de un minut.

Consider că este binevenit faptul că dl Tajani se află aici deoarece doresc să-i spun că achizițiile publice reprezintă un instrument-cheie pentru încurajarea întreprinderilor inovatoare în Uniunea Europeană. După cum știm, dl Barnier va revizui strategia în acest domeniu și sper că va include multe dintre aceste aspecte.

Însă miezul problemei, stimați colegi, este că avem un regim care, după cum se afirmă în raport, este neclar și complex și într-adevăr, multe autorități publice îl percep ca fiind un obstacol birocratic, nu o oportunitate. Dle comisar, putem folosi achizițiile publice pentru a înregistra progrese în alte sectoare, precum cel al întreprinderilor mici și mijlocii pentru a oferi ocazii pentru inovare, produse ecologice și servicii, precum și pentru sprijinirea întregii agende inovatoare. Acestea sunt obiectivele de atins, însă va fi nevoie de eforturi coordonate din partea Comisiei în ansamblu pentru a îndeplini recomandările din acest raport.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Se pare că achizițiile publice reprezintă o cale eficientă de a cumpăra bunuri și servicii pentru sectorul public, făcând posibilă obținerea unor prețuri rezonabile și reducând totodată suspiciunea de corupție. Totuși, în viitor ar fi recomandată simplificarea mecanismelor din procesul de achiziții publice, precum și încercarea de a reduce timpul de luare a deciziilor.

În opinia mea, ar trebui să sprijinim principiul de bază al acestui obiectiv. Cu toate acestea, experiența demonstrează că și publicarea contractelor pe internet este un lucru pozitiv, întrucât permite familiarizarea publicului larg cu astfel de contracte și îl poate convinge cu privire la avantajele acestora. Experiența a demonstrat acest lucru mai ales în cazul autorităților locale, deoarece gestionarea activelor comunității a fost deseori urmărită cu atenție de cetățeni, iar atunci când contractele au început să fie publicate pe internet, aceștia au fost mai mulțumiți și au arătat mai multă încredere autorităților locale.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Consider că acest raport referitor la achizițiile publice, care a fost adoptat de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor cu o majoritate absolută, va oferi o orientare pozitivă pentru lucrările Comisiei în procesul de revizuire a directivei. Scopul nostru este ca achizițiile publice să devină mult mai accesibile întreprinderilor mici și mijlocii, să fie mai puțin birocratice pentru participanții la ofertă și, în același timp, mai ușor de monitorizat. Cel mai mare volum al achizițiilor publice din fonduri UE este legat de clădiri, unde există adesea suspiciunea de corupție și uneori chiar mai mult decât atât.

Îmi pare rău că nu vom vota în acest raport propunerea mea adresată Comisiei, și anume aceea de a crea un portal public unde ar fi posibilă monitorizarea diferențelor de preț între contractele câștigătoare și costurile reale ale construcției în urma punerii în aplicare. Portalul ar trebui să monitorizeze și să detecteze astfel diferențe de preț suspicioase între statele membre, de exemplu, în legătură cu construirea unui kilometru de autostradă. Sunt ferm convinsă că accesul la achizițiile publice cu adevărat transparente va fi deschis IMM-urilor odată cu eradicarea corupției.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Valoarea pieței de achiziții publice la nivelul Uniunii reprezintă 16 % din produsul intern brut al Uniunii. Piața internă presupune accesul oricărei întreprinderi europene la achizițiile efectuate în oricare stat membru. Directiva serviciilor garantează că orice întreprindere europeană poate presta servicii în orice alt stat membru, inclusiv prin mijloace electronice.

Piața internă are nevoie de asigurarea interoperabilității între sistemele de guvernare electronică și, deci, și a sistemelor de semnătură electronică și a sistemelor de licitații efectuate prin mijloace electronice. Salut proiectul-pilot PEPPOL privind achizițiile publice prin mijloace electronice lansat de Comisie, decizia privind lista de furnizori acreditați de servicii de certificare, precum și Planul european privind înființarea unui serviciu european pentru validarea semnăturii electronice.

Atrag atenția că în 2005, guvernele statelor membre s-au angajat ca până în 2015, 50 % din achizițiile publice europene să se realizeze prin mijloace electronice. România a implementat încă din 2002 sistemul electronic de achiziții publice, ceea ce a condus la reducerea cheltuielilor publice, la o mai mare transparență și la creșterea accesului IMM-urilor la piața de achiziții publice

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Doamnă președinte, domnule comisar, și eu aș dori să îi mulțumesc doamnei Rühle și raportorilor alternativi pentru acest raport excelent. Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) este mulțumit de multe din elementele incluse în acest raport. De asemenea, am acceptat un compromis în legătură cu unul sau două puncte, deoarece în Parlament nimeni nu își poate impune în totalitate punctul de vedere. În general, raportul oferă o bază solidă pentru noi discuții cu Comisia Europeană asupra mai multor teme.

Dna Rühle a abordat deja chestiunea referitoare la modul în care ar putea fi încurajate organismele, instituțiile și autoritățile contractante să ia în considerare criteriile sociale în achizițiile publice fără a compromite principiile pieței interne. În al doilea rând, aspect menționat deja de dl Engel, în ce mod putem concepe concesionările de servicii astfel încât să respectăm principiile pieței interne pe termen lung?

Sunt complet de acord cu dl Engel și cu dna Rühle că putem accepta o nouă legislație, cu condiția ca aceasta să ofere un avantaj clar și ușor de recunoscut pentru piața internă. Având în vedere toate acestea, am ajuns la un compromis pozitiv și, desigur, aş fi mulțumit dacă, în cele din urmă, și social-democrații ar putea să îl sprijine.

Elena Băsescu (PPE). - În contextul crizei economice și financiare mondiale, guvernul țării mele a fost nevoit să reducă salariile bugetarilor, pensiile, ajutorul de șomaj și să taie subvențiile. Având în vedere aceste măsuri deosebit de dure, pentru a se asigura cheltuirea corectă și eficientă a banului public este nevoie ca achizițiile publice să se facă în modul cel mai transparent și rapid posibil.

De asemenea, trebuie încurajată utilizarea sistemelor electronice de licitații, care duc la eliminarea corupției și fraudei din sistemul achizițiilor publice. Procedurile birocratice existente, regimul juridic confuz și complicat, precum și necesitatea clarificării căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții au dus la blocarea derulării unor contracte importante. În urma consultărilor cu FMI, Guvernul României a modificat legea achizițiilor publice, aceasta urmând să intre în vigoare până la 1 iunie

Lara Comi (PPE). - (IT) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, criza economică și a piețelor financiare a pus în evidență rolul-cheie al achizițiilor publice, care vizează dezvoltarea lucrărilor pe scară largă, stimularea inovării și, desigur, încurajarea concurenței interne și externe la nivel european.

Considerăm că este indispensabilă simplificarea normelor și sporirea certitudinii juridice. Aceasta ar spori în mod cert transparența privind componența și lucrările comitetului consultativ privind achizițiile publice, de care este responsabilă Comisia.

Salutăm rolul jucat de parteneriatul instituționalizat public-privat în facilitarea accesului întreprinderilor mici și mijlocii care se află la baza economiei noastre. Este necesară intensificarea eforturilor pentru a preveni discriminarea, care de multe ori lovește aceleași IMM-uri din Europa. Îi felicit pe colegii mei pentru activitatea desfășurată, iar mâine vor putea conta pe sprijinul meu.

Seán Kelly (PPE). - Domnule președinte, cred că, în căutarea motivelor recesiunii economice în care ne aflăm, degetul este îndreptat – și pe bună dreptate – către bancheri, antreprenori, autorități de reglementare, speculatori etc. Totuși, consider că și domeniul achizițiilor publice a generat multe probleme, fiind asociat cu „slujbele pentru prieteni”, lipsa transparenței și a integrității. Contractele au fost adjudecate în mod inevitabil de aceleași persoane de fiecare dată, iar acestea, desigur, au depășit în repetate rânduri bugetul, fără a fi vreodată sancționate.

Salut aceste noi evoluții care vor permite ca procesul să devină cât mai transparent cu putință. Cu toate acestea, trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că cei care se pronunță asupra acestor contracte au cea mai mare expertiză și independență și nu sunt desemnați de partidele aflate la putere.

În cele din urmă, aş dori să spun că simplificarea este, desigur, esențială deoarece nu are sens să se investească prea mult timp și prea mulți bani într-un exercițiu foarte important, dar preliminar.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. - (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Comisia și, în special comisarul Barnier, pe care îl înlocuiesc în această seară, au urmărit cu mare atenție pregătirea raportului de inițiativă al Parlamentului referitor la noile evoluții în achizițiile publice și dezbaterile pe marginea amendamentelor.

După cum au afirmat dna Țicău, dna Comi și dl Harbour, disciplina strictă în sfera achizițiilor publice este fundamentală pentru a garanta că banii publici sunt folosiți în cel mai bun mod, în beneficiul cetățenilor și al întreprinderilor mici și mijlocii, în special în contextul actual al austerității bugetare.

Comentariile formulate în raport vor fi luate în considerare pe deplin în pregătirea noilor inițiative. Unele inițiative au demarat deja, ca răspuns la aceste comentarii. Serviciile Comisiei au lansat o evaluare ex post a directivelor privind achizițiile publice. O comunicare vizând clarificarea modului de folosire a achizițiilor publice pentru promovarea dezvoltării durabile, a incluziunii sociale și a inovării este în curs de pregătire. O analiză a jurisprudenței Curții privind cooperarea public/public este, de asemenea, în curs de derulare, iar

aceasta va permite delimitarea sferei de cooperare public/public care este sau nu inclusă în domeniul de aplicare a dreptului european privind achizițiile publice.

În legătură cu o eventuală inițiativă privind concesionările, Comisia își asumă sarcina probei și lucrează la studiul de impact, care va fi finalizat în 2010. Această evaluare este o condiție prealabilă pentru orice inițiativă legislativă în domeniu. Dacă se dovedește că actualul cadru juridic frânează dezvoltarea economică sau dezvoltarea unui nou serviciu de interes general de o calitate mai bună, fără îndoială că va trebui să remediem situația prin sporirea transparenței, a certitudinii juridice și a clarității normelor aplicabile.

La nivel internațional, depunem toate eforturile posibile pentru deschiderea piețelor de achiziții publice ale principalelor economii mondiale. Pentru a asigura competitivitatea industriei europene, reciprocitatea are un rol central în cadrul negocierilor noastre. Dorim să lucrăm în strânsă cooperare cu Parlamentul și vă invităm să menținem o abordare constructivă și deschisă discuțiilor.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc mâine (marți, 18 mai 2010).

19. Coerența politicilor UE în favoarea dezvoltării și conceptul de „asistență oficială pentru dezvoltare plus” (prezentare succintă)

Președinte. – Următorul punct de pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a raportului întocmit de Franziska Keller, în numele Comisiei pentru dezvoltare, referitor la coerența politicilor UE în favoarea dezvoltării și conceptul de „asistență oficială pentru dezvoltare plus” [2009/2218(INI)] (A7-0140/2010).

Franziska Keller, raportoare. – (DE) Domnule președinte, coerența politicilor în favoarea dezvoltării nu înseamnă a da cu o mână și a lua cu cealaltă. Nu are sens, de exemplu, să se ofere fonduri de sprijinire a agriculturii în țările în curs de dezvoltare dacă, în același timp, distrugem piețele locale prin subvenționarea directă sau indirectă a exporturilor.

În mod similar, putem continua să depunem eforturi considerabile pentru a promova serviciile sanitare și să împiedicăm în același timp comercializarea medicamentelor de uz generic sau să ridicăm prețurile medicamentelor până la nivele prohibitive prin prelungirea protecției brevetelor. Agrocombustibilii ar putea reduce într-o mică măsură emisiile de CO₂ în UE, însă ar avea drept consecință defrișarea pădurilor și acapararea terenurilor în țările în curs de dezvoltare, intensificând astfel schimbările climatice – exact ceea ce doream să evităm, ca să nu mai vorbim de deplasarea populațiilor indigene și pierderea biodiversității și a terenurilor arabile pentru cultivarea alimentelor. În momentul de față, noi – adică UE *per se* – nu suntem tocmai coerenți.

UE a recunoscut demult în teorie că măsurile politice nu trebuie să fie contradictorii. Coerența politicilor în favoarea dezvoltării figurează în Tratatul de la Lisabona. Articolul 208 prevede că: „Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”, Să fim judecați având în vedere această cerință.

Anul acesta revizuiți progresele realizate privind îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Este evident că nu vom putea să ne ținem promisiunile dacă politicile noastre nu sunt coerente. Noi, toți cei care adoptă și transpun legislația, trebuie să fim conștienți de responsabilitatea noastră. Înainte de a decide o anumită măsură, trebuie să evaluăm consecințele pentru a putea detecta efectele negative pe care legislația europeană le-ar putea avea asupra țărilor în curs de dezvoltare. Avem nevoie de expertiză în Consiliu, în Comisie și în Parlament pentru identificarea aspectelor incoerente. Programul de lucru al Comisiei privind coerența politicilor este un pas pozitiv în această direcție. Problema este modul în care va fi pus în aplicare acest plan.

Coerența politicilor în favoarea dezvoltării înseamnă acordarea unei considerații mai mari intereselor populației locale în cadrul reformei noastre a politicii în domeniul pescuitului, fără a permite ca aceste interese să fie dominate de cele ale sectorului european al pescuitului. Înseamnă că trebuie să stopăm fluxul de capital direcționat dinspre țările în curs de dezvoltare înspre paradisurile fiscale. Înseamnă că nu putem adopta ACTA dacă persistă suspiciunea că acest acord ar putea afecta aprovizionarea cu medicamente sau tehnologie în țările în curs de dezvoltare. Până acum, Comisia nu a putut elimina o astfel de suspiciune. Coerența politicilor înseamnă, de asemenea, că politicile de dezvoltare trebuie să rămână un domeniu puternic, independent în crearea Serviciului european pentru acțiune externă și că domeniul de competență al comisarului pentru dezvoltare trebuie extins, nu limitat. Include, de asemenea, faptul că se permite autorităților

locale, de exemplu, să ia în considerare comerțul echitabil ca fiind un criteriu în achizițiile publice, după cum a propus dna Rühle.

În multe cazuri, noi, deputații din Parlament, trebuie să supraveghem cu atenție anumite aspecte la Comisie și Consiliu pentru a ne asigura că politicile sunt coerente. Cu toate acestea, în multe alte cazuri depinde de noi, deputații, să oferim coerență în favoarea dezvoltării. Este necesară o colaborare mai unitară în cadrul comisiilor și avem nevoie de un raportor permanent.

Raportul – care a fost adoptat în unanimitate în Comisia pentru dezvoltare – conține multe propuneri pozitive și ne permite să avansăm în această direcție. Aș dori să mulțumesc tuturor raportorilor alternativi, ombudsmanului și tuturor ONG-urilor pentru cooperarea și asistența oferită și sper că raportul nostru comun va putea fi adoptat mâine în plen.

Mairead McGuinness (PPE). – Domnule președinte, regret că sunt nevoită să adaug o notă de nemulțumire față de raport în această etapă preliminară a dezbaterii, însă aș dori să mă refer în special la considerentul I și la punctele 44 și 45. Raportul cuprinde multe aspecte pe care le sprijin, însă, în opinia mea, conținutul acelor puncte se bazează parțial pe o viziune istorică a politicii agricole și în mod sigur nu ține cont de situația reală din momentul de față.

Înainte de a aborda în detaliu acest aspect în timpul de care dispun, permiteți-mi să spun că punctul 15 este extrem de important în raport și poate că ar fi trebuit să fie abordat mai în detaliu. Acesta precizează că doar patru la sută din ajutoarele pentru dezvoltarea teritoriilor de peste mări este dedicat agriculturii. Este o cifră șocantă, pe care am menționat-o la rândul meu într-un raport din mandatul precedent al acestui Parlament.

Consider că în acest raport există un atac, poate neintenționat, la adresa agricultorilor europeni. Nu cred că este oportun. În mod cert nu voi susține raportul ca urmare a acestui lucru și regret situația. Îi îndemn pe colegi să analizeze cu atenție acele puncte.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Domnule președinte, raportul pe care îl dezbaterem astăzi, prezentat de doamna Keller, pune în evidență o problemă esențială pentru eficiența politicilor de dezvoltare. Coerența aduce întotdeauna eficiență; în ceea ce privește țările în curs de dezvoltare, incoerența este echivalentă cu ineficiența și cu in Justiția.

Mă refer la politicile de dezvoltare, nu doar la asistența oficială pentru dezvoltare. Coerența înseamnă că toate politicile sectoriale – politica comercială, agricolă, toate acțiunile externe – trebuie să fie reunite într-o singură politică, o politică coerentă în raport cu obiectivele globale urmărite.

Numai în acest mod vom acumula sinergii și numai astfel vom valorifica efectele benefice ale bunurilor publice globale. De aceea am sprijinit și sprijin în continuare, în raportul doamnei Keller, solicitarea ca Parlamentul să numească un responsabil de evaluarea și monitorizarea politicilor de dezvoltare asupra cărora se pronunță Parlamentul.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Politicile și acțiunile Uniunii Europene în mai multe domenii se opun în mod frecvent obiectivelor declarate ale ajutorului pentru dezvoltare. Liberalizarea și dereglementarea comerțului mondial, susținute și urmărite de Uniunea Europeană, amenință sistemele de producție cele mai slabe în țările în curs de dezvoltare. Nu trebuie să ignorăm faptul că o parte importantă a resurselor destinate acestor țări ca ajutor public pentru dezvoltare revine în cele din urmă în țările de origine sub forma achiziționării de bunuri și servicii.

Nu putem ignora constrângerile semnificative impuse de uriașa datorie externă, care a fost deja plătită de mai multe ori, anularea sa fiind astfel imperativă. Este inacceptabil ca mai multe țări în curs de dezvoltare să fie șantajate prin condiționarea ajutorului public de semnarea așa-numitelor 'Acorduri de parteneriat economic', în pofida rezistenței multora dintre aceste țări și a preocupărilor manifestate de acestea. Prioritățile Fondului european de dezvoltare nu trebuie să fie impuse, ci revizuite, luând în considerare opinia, prioritățile și nevoile reale ale țărilor în curs de dezvoltare.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Comisia și, în special, comisarul Piebalgs pe care îl înlocuiesc, o felicită pe raportoare pentru propunerea sa de rezoluție privind coerența politicilor în favoarea dezvoltării, care este excelentă și exhaustivă.

Comisia împărtășește pe deplin opinia raportoarei privind importanța acestei ambițioase sarcini și sprijină pe deplin diferitele propuneri cuprinse în rezoluție pentru a intensifica activitatea Parlamentului European în acest domeniu. Această rezoluție vine exact la momentul potrivit. După cum știți, Comisia a propus un

plan de acțiune care include 12 puncte în vederea sprijinirii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Coerența politicilor în favoarea dezvoltării este una dintre prioritățile acestui plan, care este discutat în prezent în Consiliu. Principalele sfere de preocupare care figurează în proiectele de rezoluție ale Parlamentului coincid în mare măsură cu prioritățile specificate în programele de lucru ale Comisiei în materie de coerență viitoare a politicilor în favoarea dezvoltării, chiar dacă nu suntem de acord cu toate aprecierile incluse în rezoluție.

Aceste două documente constituie o bază solidă pentru instituțiile UE pentru a înregistra progrese și a asigura cea mai mare coerență posibilă a politicilor UE cu obiectivele de dezvoltare. Coerența politicilor nu consistă doar în consemnarea eventualului impact negativ al politicilor Uniunii asupra obiectivelor de dezvoltare. Aceasta implică și unirea eforturilor noastre cu cele ale partenerilor pentru a găsi soluții pozitive care să reorienteze politicile UE către obiectivele de dezvoltare.

De aceea Comisia a adoptat o abordare nouă și îmbunătățită a coerenței politicilor în favoarea dezvoltării. Această abordare corelează toate politicile UE din domeniu cu cinci provocări internaționale, fără a limita sfera de acțiune a eforturilor noastre. Aceasta asociază evaluarea politicilor cu obiective strategice concrete.

În plus, programul de lucru este bazat pe obiective și indicatori, iar studiile de impact vor fi realizate mai des pentru a evalua coerența politicilor.

Aș avea o remarcă privind asistența publică pentru dezvoltare: poziția Comisiei în această privință este foarte clară. Uniunea Europeană și statele membre trebuie să își respecte angajamentele în acest domeniu.

În acest scop, Comisia a propus stabilirea unui mecanism de responsabilitate în cadrul Uniunii. Această propunere este în curs de examinare de către statele membre.

În același timp, țările în curs de dezvoltare vor primi resurse financiare publice, altele decât asistența publică pentru dezvoltare pentru a le ajuta, printre altele, să combată schimbările climatice. Prin urmare, va trebui să ne străduim să găsim un mod de a monitoriza acele resurse și de a ne asigura că sunt folosite în scopuri de dezvoltare.

Pentru a spori coerența politicilor noastre, trebuie să ne convingem partenerii să se implice. Articolul 12 din Acordul de la Cotonou prevede un mijloc de comunicare, și anume un forum care permite țărilor ACP să își exprime preocupările privind politicile UE. Această posibilitate trebuie folosită într-un mod mai sistematic. Prin urmare, vom intensifica dialogul în materie de coerență a politicilor în favoarea dezvoltării în cadrul altor organisme internaționale precum conferința Asia-Europa privind dezvoltarea, care este în curs de desfășurare, precum și reuniunea plenară la nivel înalt a ONU privind evaluarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, care va avea loc în septembrie.

Mai am un ultim comentariu: dacă examinăm diferitele domenii strategice în chestiune – comerțul, agricultura, pescuitul și altele – nu putem să nu observăm că numai un efort comun și de colaborare al tuturor marilor puteri economice, nu doar al Uniunii Europene, va contribui la crearea unui mediu favorabil dezvoltării. Coerența politicilor în favoarea dezvoltării trebuie să fie, atât în prezent, cât și în viitor, o prioritate absolută la nivel european și internațional.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc mâine (marți, 18 mai 2010).

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elisabeth Köstinger (PPE), în scris. – (DE) Aș dori să abordez mai detaliat considerentul I și punctele 44 și 45 ale acestui raport; formularea în acest caz este extrem de nepotrivită și nu reflectă situația reală. În primul rând, trebuie clarificat faptul că restituțiile la export reprezintă un instrument al Uniunii Europene de control al pieței, acesta fiind folosit cu multă prudență de către Comisia Europeană și aplicat doar în cazuri excepționale. Așadar, restituțiile la export, care fuseseră concepute ca o rețea de siguranță, nu pot fi considerate ca fiind responsabile de prejudiciile importante suferite de sectorul agricol din țările în curs de dezvoltare, după cum s-a sugerat în considerent. În plus, trebuie precizat că UE este cel mai mare importator mondial de produse agricole din țările în curs de dezvoltare. Astfel, UE nu încetinește dezvoltarea și crearea unor sectoare agricole solide în țările în curs de dezvoltare, ci dimpotrivă. Fără îndoială că UE are o mare responsabilitate în domeniul comerțului internațional din sectorul agricol, în special față de țările în curs de dezvoltare. Este un fapt incontestabil, iar Uniunea este pe deplin conștientă de acest lucru. Având în vedere aceste elemente, trebuie să protestez împotriva judecăților generalizate care nu au nimic de-a face cu abordarea

diferențiată și obiectivă. Sunt împotriva considerentului I și a punctelor 44 și 45, precum și a raportului în ansamblu.

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Sunt în favoarea acestei rezoluții privind coerența politicilor în favoarea dezvoltării. După cum se precizează clar în Tratatul de la Lisabona, Uniunea Europeană trebuie să țină seama de obiectivele de cooperare pentru dezvoltare atunci când pune în aplicare politicile care pot afecta țările în curs de dezvoltare. Pe fondul crizelor multiple care amenință realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, este cu atât mai important să ne asigurăm că politicile noastre de dezvoltare nu sunt subminate de acțiuni din alte domenii de politică. Deși eradicarea sărăciei constituie principalul obiectiv al politicilor UE în favoarea dezvoltării, multe inițiative politice subminează acest scop. Subvențiile UE la exporturile agricole subminează grav securitatea alimentară în alte țări, iar impactul ecologic și social al acordurilor noastre cu țările în curs de dezvoltare privind pescuitul încă nu a fost evaluat. Coerența politicilor în favoarea dezvoltării nu poate fi trecută cu vederea în procesele de negociere a acordurilor comerciale bilaterale și regionale, deoarece joacă un rol esențial pentru a ne asigura că rezultatul Runde Doha nu aduce prejudicii dezvoltării. Banca Europeană de Investiții, care acordă împrumuturi țărilor în curs de dezvoltare, trebuie să se concentreze asupra investițiilor care contribuie la eradicarea sărăciei și trebuie să evite companiile cu sedii în paradisurile fiscale. Drepturile omului, standardele de muncă și de mediu și guvernanta fiscală trebuie să stea la baza negocierilor UE cu țările în curs de dezvoltare.

20. Sancțiunile pentru încălcările grave ale normelor sociale în transportul rutier (prezentare succintă)

Președinte. – Următorul punct de pe ordinea de zi este o prezentare succintă a raportului elaborat de doamna Hella Ranner, în numele Comisiei pentru transport și turism, referitor la sancțiunile pentru încălcările grave ale normelor sociale în domeniul transportului rutier [2009/2154(INI)] (A7-0130/2010).

Hella Ranner, raportoare. – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, mai întâi aș dori să mulțumesc tuturor membrilor comisiei pentru cooperarea lor constructivă. Acest raport tratează o temă importantă. Îi afectează pe toți cei care călătoresc pe drumurile Europei. Se referă la respectarea duratei de conducere și a perioadelor de repaus în transportul de bunuri, care ar trebui îmbunătățite în mod considerabil.

Discuțiile noastre în comisie – alături de numeroasele discuții cu participarea unei selecții largi de părți interesate din toate sferile, precum și discuții cu reprezentanții statelor membre – au demonstrat că este imperativă îmbunătățirea aplicării normelor privind orele de conducere și perioadele de repaus.

De asemenea, normele privind tahografele trebuie să fie îmbunătățite. În mai 2009, Comisia a prezentat un raport de analiză a punerii în aplicare a normelor sociale privind transportul rutier în statele membre. Trebuie spus că rezultatele au îndemnat la reflecție. Amenda pentru aceeași încălcare variază în diferitele state membre între 500 și 5 000 de euro. Ca urmare, în măsura în care este posibil – mai ales în zonele de frontieră – șoferii aleg în mod logic statele care aplică amenzi mai reduse. Această situație nu poate continua. Diferențele de frecvență ale controalelor provoacă, de asemenea, nesiguranță printre șoferi și întreprinderile de transport.

Există diferențe nu doar în ceea ce privește nivelul amenziilor, ci și o mare varietate de tipuri de sancțiuni aplicabile și în modul de clasificare a infracțiunilor individuale. Această situație nu poate continua, deoarece scopul unor astfel de norme nu este doar siguranța rutieră și protecția lucrătorilor, ci și concurența loială, iar acest lucru nu ar trebui uitat. În perioade de criză, întreprinderile sunt supuse unei presiuni din ce în ce mai mari. Se exercită presiuni asupra prețurilor. Siguranța tuturor celor care călătoresc pe drumurile rutiere și, desigur, cea a șoferilor direct implicați trebuie să fie absolut garantate.

După cum știm cu toții, acest lucru poate fi realizat doar dacă există un sistem penal eficient. Sancțiunile trebuie să fie clare, transparente și, mai presus de toate, comparabile. Dacă dorim ca regulamentul privind orele de conducere și perioadele de repaus să fie aplicat cu succes, atunci normele trebuie să fie, de asemenea, transpuse în legislațiile statelor membre în mod corespunzător, iar acesta este cel mai important punct din raport. În orice caz, sunt necesare controale mai frecvente și mai eficiente, precum și informații privind normele, nu doar pentru șoferii din statele membre, ci și pentru cei din țările terțe. În mod firesc, aceștia nu sunt familiarizați întotdeauna cu sistemele noastre.

Prin urmare, este esențial să se realizeze un schimb de informații, a cărui bază să fie în Comisie. O agenție cu competențe generale în transportul rutier ar putea fi responsabilă de acesta. În acest context, consider că nu este relevant ce birou se ocupă de armonizarea controalelor și a rezultatelor. Totuși, un lucru este clar: trebuie

să existe un astfel de birou. Articolul 83 alineatul (2) din Tratatul de la Lisabona ne permite să ne pronunțăm asupra normelor din statele membre individuale și să verificăm dacă dispozițiile legale sunt armonizate în mod adecvat. Nu au existat întrebări în comisie – nu au existat obiecții în această privință – folosirea acestei posibilități este în interesul nostru, în interesul siguranței noastre.

Există un alt factor important de menționat înainte de a încheia discursul. Dacă dorim ca șoferii să respecte perioadele de repaus, trebuie să le oferim infrastructura necesară. În multe state membre, nu există în realitate suficiente zone de parcare sigure. Este răspunderea statelor membre să remedieze acest neajuns, deoarece numai atunci normele vor avea cu adevărat efectul scontat.

Sper foarte mult că această problemă va fi în continuare abordată cu seriozitate de Comisie și sunt convinsă că Parlamentul trebuie și într-adevăr poate să o susțină. Raportul nu trebuie să presupună încetarea activității în acest sens. Poate că este doar începutul. Problema ține de unirea reală a forțelor în vederea îmbunătățirii controalelor și a armonizării, și mă aștept la un raport prezentat de Comisie anul viitor referitor la posibilele măsuri de armonizare, inclusiv cele prevăzute de noua normă din Tratatul de la Lisabona.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Domnule președinte, trebuie să o felicit neapărat pe raportoare pentru raportul său excelent. Este un fapt știut că sancțiunile, tipurile de sancțiuni și modul de clasificare a acestora – și doresc să subliniez acest aspect – variază foarte mult de la un stat membru la altul. Tocmai de aceea raportul pune în evidență acest lucru, iar raportoarea afirmă pe bună dreptate la sfârșitul raportului că este nevoie de măsuri concrete armonizare din partea Comisiei.

În Grecia, accidentele sunt numeroase și dese, se comit multe încălcări și, evident, dacă nu reușim să coordonăm legislația la nivel european, dacă nu reușim să armonizăm practicile și, în ultimă instanță, să ne asigurăm că efectuarea controalelor la nivel european este mai concretă și mai bine coordonată, atunci, din nefericire, nu vom putea limita această problemă uriașă.

Pentru Grecia în special, aceasta este o temă extrem de delicată și tocmai de aceea consider că acest raport va constitui un excelent punct de pornire pentru acțiuni viitoare.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, mai întâi aș dori să mulțumesc – atât personal, cât și în numele colegului meu, dl Kallas, pe care îl înlocuiesc – doamnei Ranner pentru raportul prezentat referitor la un aspect deosebit de important al normelor sociale în transportul rutier.

Raportul inițial al Comisiei sublinia diferențele foarte importante între amenzi aplicabile în statele membre în cazul unor încălcări grave ale normelor sociale în transportul rutier. Sancțiunile variază în funcție de tipul de încălcare, de clasificarea nivelului de gravitate și de nivelul amenzilor. De exemplu, un șofer care depășește durata maximă de conducere zilnică riscă o amendă care poate fi de zece ori mai mare în Spania decât în Grecia.

Comisia salută decizia Parlamentului de a da curs raportului elaborat de aceasta. Parlamentul subliniază cât de nesatisfăcătoare este situația actuală, în măsura în care șoferii și companiile de transport ar putea crede în mod greșit că a comite o infracțiune într-un stat membru este mai puțin grav decât în altul. Evident, acest lucru ar putea prejudicia siguranța rutieră și concurența. Așadar, raportul Parlamentului aduce o contribuție valoroasă la eforturile Comisiei de coordonare a aplicării armonizate a normelor în vigoare.

Raportul Parlamentului sugerează, printre altele, stabilirea unor sancțiuni minime și maxime pentru fiecare încălcare a normelor sociale și subliniază că articolul 83 din Tratatul de la Lisabona oferă posibilitatea stabilirii unor reguli minime în materie de sancțiuni, după cum a afirmat raportoarea. Comisia va examina în curând cu cea mai mare atenție în ce măsură și sub ce formă pot fi folosite aceste noi dispoziții din tratat pentru îmbunătățirea aplicării normelor sociale în transportul rutier.

Vă sunt recunoscător pentru acest raport deosebit de constructiv și vă pot asigura că problemele ridicate și sugestiile formulate de Parlamentul European vor fi examinate de Comisie.

Președinte. – Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc mâine (marți, 18 mai 2010).

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Artur Zasada (PPE), în scris. – (PL) Discuția de astăzi ne-a determinat să conștientizăm variațiile semnificative privind sancțiunile pentru încălcări grave ale normelor sociale în transportul rutier, așa cum figurează acestea

în legislațiile celor 27 de state membre ale UE. Prin urmare, cred că elaborarea unei broșuri multilingve care să ofere șoferilor și întreprinderilor de transport informații clare despre normele sociale în diferitele state membre este o idee deosebit de valoroasă. Broșura ar putea conține o listă a sancțiunilor estimate care pot fi impuse unui șofer pentru încălcarea unei anumite norme. Alt punct interesant este folosirea tehnologiei RDS-TMC în loc de GPS pentru ca șoferii să fie informați în timp real cu privire la sancțiunile în vigoare în țara în care se află aceștia la momentul respectiv.

21. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

22. Ridicarea ședinței:

(Ședința s-a încheiat la ora 21.40)